

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ

XIX. ÖĞRENCİ SEMPOZYUMU **ÇALIŞMA GRUBU SUNUMLARI**

24-26 Mayıs 2017

BİLİMSEL ARAŞTIRMA; ÜLKEMİZE BİR BORÇ ÖDEME BİÇİMİ, YÜKSELMESİNE ve YÜCELMESİNE KATKIDIR

Başkent Üniversitesi, sağlık alanında, ülkemizin ilk Vakıf Üniversitesidir, 14 Eylül 1993'de 515 sayılı kararnameyle kurduğumuz Üniversitemizin yasası da 13 Ocak 1994 de kabul edilen 3961 numaralı kanundur.

Başkent Üniversitesi'nin varoluş nedenlerinin başında bilimsel çalışma gelmektedir. Bu nedeni yaşama geçirmek ve sonuç almak için belirli "olmazsa olmaz"lar vardır. Bunların başında, araştırma için alt yapının hazır ve bilimsel çalışma için arzulu bir bilim kadrosunun olması gelir. Eğitim kadromuzun bu bağlamdaki durumunun somut bir göstergesini burada anmaktan mutluluk duyuyorum. 2003 ve 2004 yılı YÖK araştırmasına göre, Üniversitemiz Tıp fakültesi olan Üniversiteler arasında öğretim üyesi başına düşen uluslar arası yayına göre açık farkla birinci sırada yer almıştır. Aslında bu sonuç yıllardır benzer biçimde belirmiştir. İkinci koşul; öğrenci kadrosunun araştırma için en az eğitimcileri kadar istekli olmasıdır. Bunun koşulu ise, hem öğrencinin Fakültesini hem Fakültenin öğrencisini aynı bilinçle seçmiş olmasıdır. Bu iki koşul da Fakültemiz açıldığı günden bu yana aksamadan işlemektedir.

Uygulamada istenen sonucu almaya engel olmaması için amaç tanımının çok açık olması gerekirdi; amaç çok açıktır: Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi öncü hekimler yetiştirmeyi hedefleyen bir Fakülte'dir. Bu amacın bir göstergesi de sınırlı sayıdaki öğrencilerimizi altı yıl boyunca çetin bir eğitim sürecinden geçirmemizdir. Eğitim düzeyinin etkin göstergelerinden biri ise, bu kitapla sonuçların ortaya koyduğunuz bilimsel çalışmalardır. Laboratuvarlarda deneyleriyle, hastanelerimizde hastalarla ve hocalarıyla yüz yüze, birebir eğitim mesleki başarınızın koşuludur. Unutmayalım ki, başarı mutluluğu sizler kadar biz eğitimcilerin de hakkıdır.

Fakültemizde Eğitimin özü tek cümleye indirgenebilir: Hekimliğin ömür boyu öğrencilik olduğunun öğrenilmesi. Sık sık vurgulama gereği duyduğum gibi, tıp mesleğinin bilgisi, başka hiçbir meslektene benzemez. İnsan acısını dindirmek görevini üslenmiş bir meslek üyesi olmak bilimizin acıyı dindirmeye yetip yetmeyeceğini daima sorgulamayı gerektirir. Kaçınılmazdır bu. Hastalar size gelip acı içinde şunu söylerler: "Doktor önce Allah, sonra siz!" Bu çağrı bu yürekte gelen çığlık mesleğimizin varoluş koşuludur. Çünkü hasta var olduğu için hekim vardır. Mesleğin varoluş felsefesini, hissetmeyen ya da unutan bir insanın bu meslekteki başarısı, ya rastlantısal ya da sınırlıdır.

Unutamayacağımız ve bizi çalışmalarımızda kararlılıkla yönlendirecek olan bir düşünce de Ülkemize olan borcumuzdur. Bağımsız bir Ülkenin özgür yurttaşları

olarak ve çağdaş uygarlığın tüm nimetlerinden yararlanarak eğitim görüyor olmamız, Ülkemizi inanılması güç koşullarda var etmiş ATATÜRK'ün Silah Arkadaşlarının ve Aziz Şehitlerimizin eseri, bizlere bir armağandır. Bu armağanı akli başında bir yurttaşın unutmaması olanaksızdır. Onlar bizden bir şey beklemiyordu; en az kendileri kadar vatansever olmak dışında. O günden farklı olarak bugün vatansever olmanın anlamı şudur: Çağdaş Uygarlık düzeyine ulaşmak ve onu da aşmak konusunda her birimizin özveriyle çalışmasıdır. Mutlulukla söyleyebilirim: İşte sizlerin bu kitaptaki araştırma eserleriniz, Ülkemize olan borcumuzu ödeme biçimlerimizden biridir.

İnanıyorum ki, Türk Tıbbı bu anlayışla eğitilmiş hekimler arasından genç İbn-i Sinalarına kavuşacak, bu anlayışla Ülkemiz, temel sorunlarından biri olan sağlık sorununu çözmüş olacak, ATATÜRK'ün öngördüğü çağdaş uygarlık düzeyine bu anlayışla ulaşacak, dahası o düzeyi bu anlayışla aşacaktır. En içten başarı dileklerle.

Prof. Dr. Mehmet Haberal
Başkent Üniversitesi Kurucusu, Kurucu Rektörü ve Yönetim Üst Kurulu Başkanı

HEKİM OLMA YOLCULUĞU

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin düzenlediği ve 1998 yılından beri gelenek haline gelen Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumlarının 19.suna ev sahipliği yapmanın coşkusu içindeyiz.

Nitelikli, insan haklarına saygılı, çağdaş hekimler yetiştirmek amacı taşıyan Tıp Fakültemiz, içinde bulunduğumuz bilgi ve bilişim çağının ihtiyaçlarına göre eğitim planlamasında önemli değişimlere imza atmaktadır. Çalışma grubu sempozyumlarının en önemli hedefi; tıp eğitimi alan öğrencilerimizin mezuniyet öncesinde öğrenme becerilerinin geliştirilmesi ve izlenmesi, bilimsel metodolojilerinin temel ilkelerini uygulayabilmeleri ve sözlü-yazılı sunum becerilerini geliştirmeleridir. Öğrencinin aktif katılımını zorunlu kılan bu çalışma grupları, diğer üniversitelerde eğitim gören öğrencilere de açık olması nedeniyle ilerleyen dönemlerde aynı amaca hizmet edecek aday hekimleri ortak platformda buluşturacak az sayıdaki etkinliklerden biridir.

Bu sempozyumların devamını sağlayan ve en iyi şekilde geliştirilmesine yardım eden Tıp Fakültemiz dekanına, dekan yardımcısına, çalışma grubu koordinatörü ve yardımcısına, tüm öğretim görevlilerine ve öğrencilerimize teşekkür ederim.

Prof. Dr. Ali HABERAL
Rektör

ÖĞRENCİ SEMPOZYUMUMUZ ONDOKUZ YAŞINDA !..

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin düzenlediği geleneksel **Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu**'na hoş geldiniz! Bu yıl öğrenci sempozyumumuz tam on dokuz yaşında.

Kurumları yaşatan gelenekleridir. Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu ve öğrencilerimizin sunumları; kuruluşunun yirmi dördüncü yılında Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin uygulamakta olduğu tıp eğitiminin en özgün basamaklarından birini oluşturmaktadır. Fakültemizde mezuniyet öncesi eğitimin başladığı 1998 yılından bu yana aralıksız ve her yıl kendisini biraz daha geliştirerek düzenlediği "geleneksel" Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu bu yıl da zengin bilimsel içeriği ile sizlerin değerlendirmelerinizi bekliyor.

2011 yılında Fakültemizi mezuniyet öncesi tıp eğitimi alanında akredite eden ve bu yıl yeniden 2023 yılına kadar akreditasyonumuzu yenileyen Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu (UTEAK/TEPDAD), Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu etkinliğimizi tüm Tıp Fakültelerine örnek uygulama olarak göstermektedir. Değerli katılımcılar;

Bir üniversiteyi üniversite yapan bilimsel alanda yaptıkları, ürettikleridir. Üniversiteler artık bilimsel üretimleriyle bilimsel arenada kendilerine yer bulmakta, birbirleri ile bilimsel platformda yarışmakta, daha kaliteli öğretim üyeleri ve araştırmacıları bünyelerinde toplamakta, daha iyi öğrenciler için cazibe merkezleri olmaktadır. Bu yolla üniversiteler ülkelerin gelişiminde ve geleceğinde söz sahibi olan temel kurumlardır. Üniversitemizin kurucusu ve Yönetim Üst Kurulu Başkanı Prof Dr Sayın Mehmet Haberal'ın önderliğinde çok hızlı bir gelişim gösteren ve 1993 den bu yana ülkemizde sağlık alanında hizmet vermekte olan Başkent Üniversitesi bilimi her zaman en büyük yol gösterici olarak kabul etmiştir. Hatta üniversitemizin logosu da "Bilim Başkent Üniversitesinde toplanır ve oradan yayılır" anlamını taşımaktadır. Bilim bir ekip işidir. Bilim, harcında azim, kararlılık, merak, eleştirel bakış açısı barındıran bir disiplindir, bir yaşam tarzıdır. Bugün her Başkent'li ülkemizin bilim düzeyini yükseltmek için elinden geleni yapmaktadır.

İşte tıp gibi araştırmanın ve yeni bilgi üretmenin çok yoğun olduğu bir alanda Çalışma Grupları Öğrenci Sempozyumu, bir yandan öğrencilerimiz için bilimsel bir havayı solumanın tatlı heyecanı anlamına gelirken, biz öğretim üyeleri için de öğrencilerimizi bilimle ne kadar tanıştırdığımızın, onlara bilimsel düşünme yöntemini ne ölçüde benimsetebildiğimiz için bir ölçütü, bir aynası olmaktadır.

Bu yıl on dokuz yılı geride bırakıp genç erişkin haline gelen sempozyumu gerçekleştirebilmemizi sağlayan, düşünceleri ve öngörüsüyle bizleri daima aydınlatan, bilimsel araştırmayı ülkemize bir borç ödeme biçimi olarak niteleyen kurucumuz ve Başkent Üniversitesi Yönetim Üst Kurulu Başkanımız Prof. Dr. Sayın Mehmet Haberal'a, Sayın

Rektörümüze, Çalışma Grubu Koordinatörlüğüne ve katkıda bulunan tüm öğretim üyelerimize, öğretim elemanlarımıza ve sevgili öğrencilerimize içtenlikle teşekkür ederim.

Umarım hepimiz açısından yararlı, başarılı bir toplantı olur. Umarım geleceğin büyük bilim insanlarını, araştırmacılarını daha bilimsel yollarının başlarındaiken tanıma ve kendileriyle tartışma fırsatı buluruz.

Saygılarımla,

Prof. Dr. İ. Haldun MÜDERRİSOĞLU
Dekan

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. İ. Haldun Müderrisoğlu
Dekan

Prof. Dr. Levent Peşkircioğlu
Dekan Yardımcısı

Prof. Dr. ř. Remzi Erdem
Dekan Yardımcısı

Prof. Dr. Aylin Yıldırım
Başkoordinatör

Prof. Dr. F. Belgin Ataç
Çalışma Grupları Koordinatörü

Prof. Dr. Yahya Ekici
Çalışma Grupları Koordinatör Yardımcısı

ÇALIşMA GRUPLARI ÖğRENCİ ORGANİZASYON KOMİTESİ

İnt. Dr. Ender Ergüder

Stj. Dr. Zeki Ceran Eraslan

Anisa Gül Emritte

Ahmet Peçen

Beyza Altunel

Cem Yücelgen

Doğa şimşek

Ece Atalay

Elif Özülkü

Elifnaz Ünal

Hasan Emre Özsoy

Karya Sözay

Merve Meliha Ekelik

Nur Aydınalp

Orhan Ayata

Senem Yüksel

şükran İdil Köstem

Seçil Dirkeç

Sena Yıldırım

Zeynep Naz Uzun

Zeynep Ünal

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi XIX. Öğrenci Sempozyumu Çalışma Grubu Sunumları
Bir Bakışta Program

24 MAYIS 2017 ÇARŞAMBA

09:30-10:00	Açılış
10:00-10:45	Açılış Konferansı
10:45-11:00	ARA
11:00 – 11:45	M. Berkay Akbaş Oturumu
11:50- 12:30	Engelsiz İletişim
12:30-13:15	ARA
13:15- 14:00	2. Oturum
14:00 -14:10	ARA
14:10- 14:55	3. Oturum
14:55-15:25	Dönem I Poster Başlı Tartışma (I)
15:25- 16:10	4. Oturum
16:10 -16:20	ARA
16:20- 16:45	5. Oturum
17:00 -18:00	WORKSHOP

25 MAYIS 2017 PERŞEMBE

09:00-09:50	6. Oturum
09:55 - 10:30	7. Oturum
10:30-11:00	Dönem I Poster Başlı Tartışma (II)
11:00-12:00	8. Oturum : Davetli Sunumlar
12:00-13:00	ARA
13:00-13:40	9. Oturum
13:45-14:25	10. Oturum
14:25-14:50	ARA
14:50-15:35	11. Oturum
15:35-16:05	Dönem I Poster Başlı Tartışma (III)
16:05-16:50	12. Oturum
17:00 -18:00	WORKSHOP

26 MAYIS 2017 CUMA

09:00-09:35	13. Oturum
09:35-10:10	14. Oturum
10:10-10:30	ARA
10:30- 11:10	15. Oturum
11:15-11:55	16. Oturum
11:55-13:00	ARA
13:00-13:45	17. Oturum
13:45 -15:00	WORKSHOP
15:15 -15:45	ÖDÜL TÖRENİ VE KAPANIŞ
15:45-17:00	SHUFFLE

PROGRAM

24 MAYIS 2017 ÇARŞAMBA

09:30-10:00

Açılış

Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı

Açılış Konuşmaları:

İnt. Dr. Ender Ergüder

Prof. Dr. İ. Haldun Müderrisoğlu
(Tıp Fakültesi Dekanı)

Prof. Dr. Ali Haberal
(Başkent Üniversitesi Rektörü)

Prof. Dr. Mehmet Haberal
(Başkent Üniversitesi Kurucusu ve
Yönetim Üst Kurulu Başkanı)

10:00-10:45

Prof. Dr. İskender Sayek
"Gelecekte Hekimlik"

10:45-11:00

ARA

11:00 – 11:45

M. Berkay Akbaş Oturumu

Oturum Başkanları:

Prof. Dr. Ş. Remzi Erdem

İnt. Dr. Ender Ergüder

İnt. Dr. Nur Dilvin Özkan

S.1_{DIII}

11:00-11:15

Aşılar ve Biz

Muammer Duman, Balın Özsoy, Yasemin Sincer, Gül Sena Şahbaz,
Çisem Ulus

Danışman: Prof. Dr. Özlem Azap

S.2_{DII}

11:15-11:30

Total Ekstraperitoneal Endoskopik Hernioplastide

Preperitoneal Diseksiyon Tekniklerinin Karşılaştırılması

M. Berkay Akbaş, Aysu İlayda Açıkgoz, Mediha Elifnaz Öztekin,
Salih Rıza Ozan Yıldız, Arif Okay Karslıoğlu

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Tugan Tezcaner

S.3_{DIII}

11:30- 11:45

Kalp Naklinde İmmünojenik Değerlendirme

Bahadır Azizağaoğlu, Arda Büyükkaraman, Cansu Delikanlı,
Emre Can Ersoy, Şerefhan Erten

Danışman: Prof. Dr. Bilkay Baştürk

11:50- 12:30

Engelsiz İletişim

Bülent Tekin

(Türk İşaret Dili Eğitmeni)

	12:30-13:15	ARA
	13:15-14:00	2. Oturum Oturum Başkanları: Prof. Dr. Aylin Yıldırım Stj. Dr. Melike Özdamar
S.4 _{DII}	13:15- 13:30	Kardiyopulmoner Resüsitasyon Eğitimi Eğitimsiz Kurtarıcıların Acil Yanıt Sistemi Görevlisi Kılavuzluğunda Uyguladığı Temel Yaşam Desteğinin Kalitesini Arttırmaktadır. Helin Gülen Gedik, Cem Aydoğdu, Elifsu Ünal, Beyza Çinkır, Ahmet Yiğit Temizhan Danışman: Yrd. Doç. Dr. Afşin Emre Kayıpmaz
S.5 _{DIII}	13:30-13:45	Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Ankara Hastanesine Başvuran Hastaların Kendileri veya Çocukları ile İlgili Yaş, Boy ve Ağırlık Bilgileri Ne Kadar Doğru? Aslı Akgün, Coşkun Genç, Feryal Tunc, Haydar Hatipoğlu, Pınar Kötüz, Serra Kalyoncu Danışman: Prof. Dr. Halil Necati Dedeoğlu
S.6 _{DII}	13:45-14:00	Başkent Üniversitesi 2. Sınıf Tıp ve Hukuk Fakülteleri Öğrencilerinin Hayvanlar Üzerinde Yapılan Deneylerle İlgili Bakış Açısının Değerlendirilmesi Gizem Atgüden, Can İbşi, Barış Eser, Denizhan Akpınar, Zeynep Balaban, Ezgi Avşaroğlu Danışman: Yrd. Doç. Dr. Rifat Vedat Yıldırım
	14:00 -14:10	ARA
	14:10- 14:55	3. Oturum Oturum Başkanları: Prof. Dr. Şule Akçay Stj. Dr. Onur Mert Bender
S.7 _{DIII}	14:10-14:25	Hepatosellüler Karsinom İçin Karaciğer Transplantasyonu Yapılan Hastalarda Prognostik Belirteçler ve Sağkalım Gizem Zor, Gözde Çalışkan, Hilal Öztürk, İlayda Özkara, Türkan Akarsu Danışman: Yrd. Doç. Dr. Gonca Barut Özgün
S.8 _{DII}	14:25-14:40	Kendi Modelini Kendin Üret: Üç Boyutlu Yazıcı Teknolojisi ile Solid Organ Modeli Hamit Bora Tüleylioğlu, İnci Zuhul Kaşgöz, Ayça Kayıkcıoğlu, Ege Seferoğlu, Taha Ersin Çelik Danışman: Prof. Dr. Erhan Kızıltan
S.9 _{DIII}	14:40-14:55	Akut Serebrovasküler Olay Kliniği ile Başvuran Hastalarda Rekombinant Doku Plazminojen Aktivatörü (rt-Pa) Tedavisi Endikasyonlarının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi Kaan Coşkun, İpek Ercan, Ersin Kandemir, Büşra Karabacak, İdil Karataş, Ahmet Peçen Danışman: Yrd. Doç. Dr. Eda Derle Çiftçi

- 14:55-15:25** **Dönem I Poster Başlı Tartışma (I)**
- 15:25- 16:10** **4. Oturum**
Oturum Başkanları: **Prof. Dr. Yahya Ekici**
Stj. Dr. Merve Meliha Ekelik
- S.10_{DIII}** **15:25-15:40** **Transkateter Atriyal Septal Defekt Kapatma Yapılan Hastalarda Kullanılan İki Farklı Cihazın Karşılaştırılması**
Leyla Azizova, Merve Göker, Ayşe Ayyüce Karagöz, Helin Keskin, Ali Efe Özcan
Danışman: Prof. Dr. Birgül Varan
- P1.** **15:40-15:45** **Quercetin: Günde Bir Elma?**
Sefa Keskin, Ayşe Özçetin, Elifnaz Ünal, Zeynep Ünal, Berkay Becer
Danışman: Dr. Ayşe Şebnem İlhan
- P.2** **15:45-15:50** **Grafiklere Güncel Bakış: Tıp Literatüründeki Yenilikler**
Nur Aydınalp, Merve Hotoğlu, Seçil Dirkeç, Elif Yüstra İnce
Danışman: Prof. Dr. Ersin Ögüş
- P.3** **15:50- 15:55** **Mahşerin Beşinci Atlısı: Terörizm**
Elnur Hasanov, Cansu Adıgüzel, Ozan Yaşar, Tuna Gürelık, Melih Can Güneş
Danışman: Prof. Dr. Rengin Erdal
- S.11_{DII}** **15:55-16:10** **Ön-ve Ard- Koşullamanın Siçanlarda Barsak Anastomozundaki Etkileri**
Mehmet Arda Yavuz, Beyza Altunel, İpek Tanyolaç, Sefer Batuhan Aplaç, Elif Toksöz
Danışman: Doç. Dr. Müge Tecder Ünal
- 16:10 -16:20** **ARA**
- 16:20- 16:45** **5. Oturum**
Oturum Başkanları: **Prof. Dr. Can Pelin**
Stj. Dr. Şükran İdil Köstem
- S.12_{DII}** **16:20-16:35** **Lateral Sefalometrik Radyografilerde Sella Turcica Varyasyonları ve Bu Varyasyonların Kapanış Bozuklukları ile İlişkisi**
Zeynep İlayda Bağcı, Sude Cesaretli, Almina Arslan, İlgaz Tuana Gürsel, Bengisu Değirmenci
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Hale Öktem
- P.4** **16:35- 16:40** **Peki ya Kafein?**
Tolgahan Yılmaz, Elvan Ünver, Rifat Ege Temel, Elifnaz Mutlu, Betül Ankın, Şerife Gül Acar
Danışman: Prof. Dr. Attila Dağdeviren

P.5 **16:40- 16:45** **Ötanazi: Bitmeyen Tartışma**
Yiğit Tarhan, Fırat Aydoğan, Azin Aram, Kemal Aygün,
Leyla Eybatova
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Rifat Vedat Yıldırım

17:00 -18:00 **WORKSHOP**
Resusitasyon Eğitimi
(30 KİŞİLİK)
Kalp Sesleri ve EKG Eğitimi
(20 KİŞİLİK)
Mutfak Kültürü
(40 KİŞİLİK)

25 MAYIS 2017 PERŞEMBE

09:00-09:50 **6. Oturum**
Oturum Başkanları: Prof. Dr. Müge Demirbilek
Stj.Dr. Damla Gürkan

S.13_{DIII} **09:00-09:15** **Kadınların Aile Planlaması ile İlgili Görüş ve Uygulamaları**
Berfin Yüksekaya, Dicle Seray Muratoğlu, İlteriş Kağan Türkyılmaz
Danışman: Prof. Dr. Ayşe Nurdagül Akın

P.6 **09:15-09:20** **Çocuğa Yönelik Şiddet Suçtur**
Pınar Öcbe, Güzin Bülbüloğlu, Yaren Nazik, Aylin Caygur,
İşıl Tüfekçi
Danışman: Prof. Dr. Ayşe Nurdagül Akın

S.14_{DII} **09:20-09:35** **Plastinasyon Yöntemi ve Plastinatın Anatomi Eğitimindeki**
Yeri: Tıp Fakültesi Dönem 2 Öğrenci Görüşleri
Halenor Ayrım, Feza Onur Er, Aslı Ece Özcivan, İrem Nur Sağlık,
Deniz İdil Sonsayar
Danışman: Doç. Dr. Ayla Kürkcüoğlu

S.15_{DIII} **09:35-09:50** **Akut Apandisit Tanısında Alvarado Skorlama Yönteminin**
Radyolojik Görüntüleme Yöntemleri ile Karşılaştırılması
Cem Yücelgen, Doğa Şimşek, Elif Karahüseyinoğlu,
Lara Naz Karademir, Merve Gürsoy
Danışman: Dr. Kemal Murat Haberal

09.55 -10:30 **7. Oturum**
Oturum Başkanları: Doç. Dr. Tolga Reşat Aydos
Stj. Dr. Kazım Caner Koşal
Stj. Dr. Ebru Opçin

P.7 **09:55-10:00** **Nakil Sürecindeki Çocuklarda Ruhsal Hastalıklar**
İlayda Taş, Burcu Tunalılar, İrem Karapınar, Cansu Gedik,
Feray Koç, İbrahim Çağıl
Danışman: Doç. Dr. Burcu Akın Sarı

- S.16_{DII}** **10:00-10:15** **Mandibula Boyutlarından Yaş Tahmini: Bir Ön Çalışma**
Alp Aydan, Fırat Saltuk Koçyiğit, Seran Senar, Sena Yavuz,
Doğukan Taha Yamaç
Danışman: Prof. Dr. İsmail Can Pelin
- S.17_{DIII}** **10:15-10:30** **Cameriere Metoduyla Erişkinlerde Yaş Tespitinde Eğitimin Rolü**
Sıla Çalığışu, Batuhan Hüsnü Ustabaş, Fatma Nur Akyol,
Abdürrahim Emirhan Üçüncü, Gülce Pelin Yıldırım, Ali Suludere
Danışman: Dr. Zehtiye Füsün Yaşar
- 10:30-11:00** **Dönem I Poster Başı Tartışma (II)**
- 11:00-12:00** **8. Oturum : Davetli Sunumlar**
Oturum Başkanları: Prof. Dr. Neslihan Başçıl Tütüncü
Int. Dr. Canberk Usta
Stj. Dr. Aylin Ceren Akın
- 11:00- 11:30** **“Doktoralı Klinisyen Olmak”**
Prof. Dr. Esen Saka
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji AD
- DS.1** **11:30 - 11:45** **Meme Kanseriinde Serum ve Glukokortikoid ile İndüklenebilen Kinaz 1'in (SGK1) İnhibisyonu**
Elif Haznedaroğlu, A. Lale Doğan
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
- DS.2** **11:45- 12:00** **Anti-Tümör İmmün Yanıtı Atipik Duktal Karsinom, İnvaziv Meme Kanseri ve Normal Meme Dokusundan Elde Edilmiş Fibroblastların Etkisi**
Betül Gök Yavuz, Gürcan Günaydın, Kemal Kösemehmetoğlu,
Derya Karakoç, Figen Özgür, Dicle Güç
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
- 12:00-13:00** **ARA**
- 13:00-13:40** **9. Oturum**
Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Rifat Vedat Yıldırım
Stj. Dr. Rana Baykan
- P.8** **13:00-13:05** **Değişen Yüzyılda Tıpta Profesyonelizm**
Murathan Kaboğlu, Aslı Noyan, Zeynep Yalçın, İlbey Özgün,
Uğur Ateş, Hatice Gökçen Taşdoğan
Danışman: Prof. Dr. Arzu Balkan
- P.9** **13:05-13:10** **Dünyayı Sarsan Salgınlar: Sosyal, Ekonomik ve Ekolojik Koşullarla İlişkileri**
Hasret Türkü Sarıkamış, Pınar Demirtaş, Sara Ferhunde,
Hilal Taylan Yılmaz, Elif Hazal Külhaş, Gökhan Koç
Danışman: Prof. Dr. Halil Necati Dedeoğlu

- S.18_{DIII}** 13:10-13:25 **Kalp Yetersizliği Olan Hastalarda Yaşam Tarzı Değişikliklerine Uyumun Değerlendirilmesi**
Serra Duygulu, Püren Bingöl, Mustafa Tuna Özyurt,
Gülsüm Tuğba Korkmaz, Ahsen Başak Şencan
Danışman: Prof. Dr. Serpil Eroğlu
- S.19_{DIII}** 13:25-13:40 **Tıp Fakóltesi Öğrencilerinde İnternet Kullanma Alışkanlıkları ile Beslenme Durumu ve Vücut Kompozisyonu Arasındaki İlişki**
Sezin Alparslan, Ceren Çetin, Çağrı Aycan, Naz Kartal, Batuhan Kulu
Danışman: Dr. Yusuf Bozkuş
- 13:45-14:25 **10. Oturum**
Oturum Başkanları: Prof. Dr. Erhan Kızıltan
Stj. Dr. Ecem Demirkan
- P.10** 13:45-13:50 **Aspartam Şekere Karşı**
Ömer Can Şahin, Aybike Atak, Uğur Emre Kıbrıs, Uğur Doğan,
Ilgız Tüzken
Danışman: Dr. Duygu Şahin
- S.20_{DIII}** 13:50-14:05 **Biyoritmimiz Rüyalarımızı Etkiler mi?**
Tuğba Çayır, Selen Doğan, Öykü Şahin, Cansel Kuş,
Meltem Deniz, Tuğçe Ata
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Vahap Ozan Kotan
- S.21_{DII}** 14:05-14:20 **Kurkuminin Siçan Trakea ve Mesane Düz Kası Üzerine Etkileri**
Berkin Tunay Çaygür, Mustafa Alperen Çiftçi, Bora Çulha,
Yafes Kaan Kocatepe, Gökberk Adil Köse
Danışman: Doç. Dr. Tolga Reşat Aydos
- P.11** 14:20-14:25 **Beynin Korteksinin Kalınlığı Hayatınızı Nasıl Etkiler?**
Zeynep Naz Uzun, Elif Özülkü, Ceren Saygılı, Deniz Saygılı,
Anisa Gül Emritte
Danışman: Dr. Fatma Helvacıoğlu
- 14:25-14:50 **ARA**
- 14:50-15:35 **11. Oturum**
Oturum Başkanları: Prof. Dr. Erkan Yurtcu
Int. Dr. Pamir Onat
Stj. Dr. Eda Şahin
- S.22_{DIII}** 14:50-15:05 **Evre 4 Kolon Kanserinde Sağ ve Sol Kolon Yerleşiminin Prognoz Üzerine Etkisinin Retrospektif Değerlendirilmesi**
Emre Vuraloğlu, Atakan Öklü, Ayça Demirel, Elif Selçuk,
M. Furkan Benek, Ahmet But
Danışmanlar: Doç. Dr. Dilşen Çolak,
Prof. Dr. Arzu Oğuz

- S.23_{DII} 15:05-15:20** **Sıçanlarda Posttravmatik Stres Bozukluğu Modelinde Oksitosin Uygulamasının Anksiyete, Depresyon ve Öğrenme-Bellek Üzerine Etkileri**
Göksu Emre Abban, Gözdenur Bozkurt, Fulya Deniz Geçer,
Habib Ali Suadiye, Esmâ Nur Ünal
Danışman: Prof. Dr. Ş. Remzi Erdem
- S.24_{DIII} 15:20-15:35** **Son 20 Yılda Hastanemizde von-Willebrand Hastalığı Tanısı Almış Çocuk Hastaların Geriye Dönük Olarak Değerlendirilmesi**
Emre Ekinci, Bade Yağmur Gürel, Yunus Polat,
Şevval Gizem Ertürk, Müjgan Okan, Uğur Can Özçelik
Danışman: Prof. Dr. Lale Olcay
- 15:35-16:05** **Dönem I Poster Başı Tartışma (III)**
- 16:05-16:50** **12. Oturum**
Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Hasibe Verdi
Int. Dr. Tahir Eryılmaz
- S.25_{DIII} 16:05-16:20** **Konjenital Diyafragma Hernisi Tanılı Hastalarda Sağlıkımı Etkileyen Faktörlerin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi**
Sefer Alp Atayakulol, Barış Kutlu, Zeynep Şenay, Tarkan Vardar,
Çağla Bengü Vural
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Tuğba Acer
- S.26_{DII} 16:20-16:35** **Kanser İnvazyonuyla Mücadelede Yeni Arayışlar: Silimarin**
Ece Atalay, İrem Ceyda Bildik, Hulusi Berk Büyükyörük,
Atakan Gök, Aysuda Gürsoy
Danışman: Prof. Dr. Erkan Yurtcu
- S.27_{DIII} 16:35-16:50** **Üniversite Öğrencilerinde Uykusuzluk ve Self Medikasyon**
Ahmet Bostan, İdil Soyuyüce,
Yasemin Duman, Cem Aykanat, Özgür Güven
Danışman: Dr. Selvi Kayıpmaz
- 17:00 -18:00** **WORKSHOP**
Dans Eğitimi (40 KİŞİLİK)
Gitar Sanatı (30 KİŞİLİK)

26 MAYIS 2017 CUMA

09:00-09:35

13. Oturum

Oturum Başkanları: **Doç. Dr. Ayla Kürkçüoğlu**
İnt. Dr. Aziz Mert İpekçi

S.28DII 09:00-09:15

Eksternal Kan Kaybı Miktarını Öngörme Becerisinde Görsel Tahmine Karşı Mar Metodu: Randomize Kontrollü Çaprazlanmış Çalışma

Ahmet Eren Demirtola, Gizem Şahin, Gökçen Aksoy,
İlke Yanıkyürek, Mehmet Ufuk Karaaslan
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Betül Akbuğa Özel

P.12 09:15-09:20

Biyoterörizmin Histolojik ve Embriyolojik Yansımaları

Beril Güleç, Yiğit Can Onat, Eren Saba Sinanoğlu,
Ahmet Turan, Hasan Emre Özsoy
Danışman: Dr. Güleser Göktaş

S.29_{DIII} 09:20-09:35

Yardımcı Üreme Tekniklerinde Tedavi Sonuçlarını Etkileyen Faktörler

Alperen Özdemir, Baran Haris Kaymaz, Esin Ece Korkmaz,
Fatma Nur Şahin, Pelin Külâh, Salih Omurtay
Danışman: Prof. Dr. Hulusi Bülent Zeyneloğlu

09:35-10:10

14. Oturum

Oturum Başkanları: **Dr. Ender Fakıoğlu**
Stj. Dr. Zeki Ceran Eraslan

ERASMUS + ile Uluslararası

Deneyim: 3 Kesit

İnt. Dr. Aziz Mert İpekçi

İnt. Dr. Irmak Şimşek

İnt. Dr. Anıl Öner Koçak

10:10-10:30

ARA

10:30- 11:10

15. Oturum

Oturum Başkanları: **Yrd. Doç. Dr. Leyla Aydın**
Stj. Dr. Zeynep Özdemir

S.30_{DIII} 10:30-10:45

Atriyoventriküler Septal Defekt Onarımı Yapılan Çocuk Hastalarda Ameliyat Öncesi Büyüme Gelişme Geriliğinin Ameliyat Sonrası İyileşme Sürecine Etkisinin İncelenmesi

Ahmet Gümüş, Ayça Ilgın Altaner, Elif Oya İlhan,
İpek Sertbudak, Kutay Demirkır, Nazlıcan Karakuş
Danışman: Doç. Dr. Murat Özkan

- S.31_{DIII} 10:45-11:00** **Üç cm. ve Üzeri Tiroid Nodüllerinin Tanı ve Takibinde Tiroid İnce İğne Aspirasyon Biyopsisinin Yeri**
Almila Sena Akın, Aybüke Eski, Büşra Geçgil, Deniz Kalemci, Kübra Ünal
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Özlem Turhan İyidir
- P.13 11:00- 11.05** **Şiddetin Çılgılığı Her Zaman Duyulmaz: Kadına Yönelik Şiddetle Mücadelede Hekimlerin Rolü**
Bağdat Hazal Aydın, Dicle Coşkun, Asyanur Çoruhlu, Defne İde, Mahmure Derya Şahin, Dilara Yurtsever
Danışman: Dr. Ezgi Türkçelik
- P.14 11:05- 11:10** **Aktif Öğrenmenin Eleştirel Düşünmeye Etkisi**
Ata Öztürkmen, Emre Ilgaz, Mirhuseyn Mammadov, Nurana Mammadova, Tuğçe Türer, Utku Yayla
Danışman: Dr. Fazıl Serdar Gürel
- 11:15-11:55** **16. Oturum**
Oturum Başkanları: Yrd. Doc. Dr. Seda Babakurban
Int. Dr. Zehra Koç
- P.15 11:15- 11:20** **Erken Tanı ve Tedavi Kurtarır Miniklerimizin Böbreklerini**
Yağmur Dal, Bige Adıgüzel, Ceyda Sürer, Ece Özkan, Merve Özçelik
Danışman: Prof. Dr. Sıdıka Esra Baskın
- P.16 11:20- 11:25** **Vücut Geliştirme Sporü ve Protein Tüketimi**
Cemre Karçaahtıncaba, Bahare Marjanlı, Karya Sözay, Sena Yıldırım, Elif Yüksel
Danışman: Prof. Dr. Şehri Kılınc Ayaş
- S.32_{DIII} 11:25-11:40** **Tıp Fakültesi Dönem 1 ve Dönem 6 Öğrencilerinin Toplumsal Cinsiyet Algısının Tıpta Uzmanlık Tercihleri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi Araştırması**
Berkay Ulus, Eda C. Caferoğlu, E. Pınar Arık, Salih Karaca, Selin Evirgen, S. İrem Güler
Danışman: Dr. Sare Mıhçıokur
- S.33_{DIII} 11:40-11:55** **Rekürren Lomber Disk Hernilerinde Spinal Kanal Morfolojik Ölçümlerinin Normal Popülasyonla Karşılaştırılması**
Bilge Göğer, Cansu Büşra Durmaz, Ece Kavas, Ezgi Yenişekerci, Yasemin Akgün
Danışman: Dr. Fikret Şahintürk
- 11:55-13:00** **ARA**

	13:00-13:45	17. Oturum Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Hale Öktem Stj. Dr. Doğukan Akkuş
S.34_{DII}	13:00-13:15	Ratlarda Topikal Dekspanthenol'ün Travmatik Kulak Zarı Perforasyonunda Yara Yeri İyileşmesi Üzerine Etkisi Elif Kepekci, Begüm Marsap, İpekşu Yazır, Senem Yüksel, Şebnem Demiral Danışmanlar: Yrd. Doç. Dr. Işıl Öz, Yrd. Doç. Dr. Seda Türkoğlu Babakurban
S.35_{DIII}	13:15-13:30	İntraserebral Hemorajilerde Opere Olan ve Olmayan Hastaların Yaşam Kalitesi Açısından Farkları Ada İrmak Özcan, Duygu Koyuncu, Gamze Haras, Sena Şen, Sude İkizer Danışmanlar: Dr. Serhat Cömert, Dr. Fikret Şahintürk
S.36_{DII}	13:30-13:45	Başkent Üniversitesi Birinci Sınıf Öğrencilerinde Yaşam Kalitesi Algısı Berrak İtir Aylı, Zeynep Dellaloğlu, Nazmiye Tansu Güler, Alp Berkay Tunçezen, Nevzat Burak Çubukçuoğlu Danışman: Yrd. Doç. Dr. Leyla Aydın
	13:45 -15:00	WORKSHOP Cerrahi Sütür Eğitimi (20 KİŞİLİK) Yoga Eğitimi ve Tarihçesi (30 KİŞİLİK)
	15:15-15:45	ÖDÜL TÖRENİ VE KAPANIŞ
	15:45-17:00	SHUFFLE

Not: Posterler 24-26 Mayıs 2017 tarihleri arasında gün boyu asılı kalacaktır.

S : Sözlü sunum;

P : Dönem I Poster Sunumu

DS : Davetli Sunum

DII : Dönem II

DIII : Dönem III

ÖZETLER

Muammer Duman, Balın Özsoy, Yasemin Sincer, Gül Sena Şahbaz,
Çisem Ulus

Danışman: Prof. Dr. Özlem Azap

Aşılar hem birey sağlığı hem de toplum sağlığı açısından kuşkusuz en büyük keşiflerden birisidir. Doğumdan itibaren çocukluk çağında yapılan aşıların yanı sıra erişkin dönemde yapılması gereken aşılar da vardır. Toplumların aşılar konusundaki bilgi düzeyi oldukça değişkendir.

Başkent Üniversitesi'nde okumakta olan öğrencilerin erişkin aşılamaya karşı tutum ve yaklaşımlarını; fakülte/bölüm, sınıf, yaş ve cinsiyetlere göre karşılaştırmak, aralarında anlamlı bir fark olup olmadığını belirlemektir.

Araştırmada, bilgi toplamak için anketler kullanılmıştır. Anket formları, hem kapalı uçlu, hem açık uçlu sorular, hem de birden fazla seçenek işaretlenebilen sorular olacak şekilde düzenlenmiştir. Ön uygulamadan sonra, kafa karıştıran ve yönlendirici olan sorular elenmiştir. Anketler, öğrencilerle dağıtılmış ve anket hakkında bilgi verildikten sonra anketler gözlem altında doldurulması sağlanmıştır. Araştırmacılar, ankete katılanların yanında bulunmuş ve bir güçlüklerle karşılaşıldığında yardımcı olmuştur.

Çalışmaya toplam 471 kişi katılmıştır. Katılan kişilerin 165'i(%35) tıp fakültesi, 165'i(%35) diğer fakülteler, 89'u(%18.9) sağlık bilimleri fakültesi/sağlık hizmetleri meslek yüksekokulu, 52'si(%11) diş hekimliği fakültesi öğrencisidir. Katılımcıların 300'ü(%63.7) kadın, 171'i (%36.3) erkektir. Öğrencilerin yaş ortalaması 21.44 ± 2.39 'dur. Öğrencilerin 347'si(%73.7) aşılar hakkında bilgi sahibi olduğunu belirtmiştir, bu öğrencilerin 105'i(%22.3) bilgisinin yeterli olduğunu düşünmektedir. Fakültele göre aşılar hakkında bilgi sahibi olma durumu değerlendirildiğinde, gruplar arasında fark saptanmıştır; diğer fakültelerle karşılaştırıldığında, tıp fakültesi öğrencilerinin bilgi sahibi olduğunu düşünme yüzdesi daha yüksektir (Sırasıyla %58.8 ve %89.7'dir)($p < 0,05$). Bilgisinin yeterli olduğunu düşünen tıp fakültesi öğrencilerinin oranı %41.2'dir ve diğer tüm fakültele oranla yüksek bulunmuştur ($p < 0,05$); diş hekimliği fakültesi öğrencilerinin %30.6'sı, diğer fakülte/yüksekokul öğrencilerinin %20.6'sı ve sağlık bilimleri fakültesi/sağlık hizmetleri meslek yüksekokulu öğrencilerinin %19.7'si bilgisinin yeterli olduğunu düşünmektedir.

Aşılar hakkında bilgi sahibi olduğunu belirten öğrencilerin içinde, bilgisinin yeterli olduğunu düşünen öğrencilerin oranının düşük olması, aşılar hakkında verilen bilginin akılda kalıcı olmadığını düşündürmektedir. Tıp fakültesi öğrencilerinin diğer tüm fakültele oranla bilgi düzeylerinin daha yüksek bulunması, işlenen derslerin kapsamı ve yıllar boyu yatay ve dikey entegrasyonla bilginin hatırlatılarak öğretildiği düşünüldüğünde beklediğimiz bir sonuçtur.

Anahtar kelimeler: Preterm doğum, tekil gebelik, preterm doğum risk faktörleri, preterm doğumun önlenmesi

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmış (Proje no:KA 15/59) ve Başkent Üniversitesi Araştırma Fonunca desteklenmiştir.

Muammer Duman, Balın Özsoy, Yasemin Sincer, Gül Sena Şahbaz,
Çisem Ulus

Advisor: Prof. Dr. Özlem Azap

Vaccines are one of the biggest discoveries in terms of both personal and community health without a doubt. Other than the vaccines done during childhood starting from birth, there are vaccines that should be done during adulthood. The knowledge of communities regarding vaccines is highly variable.

To compare the attitude and behavior of Baskent University students towards adult immunization; considering faculty/major, class, age and gender; and determine if there is a difference.

Surveys were used to gather information. Survey forms were arranged to include closed-ended questions, open-ended questions, and questions in which multiple choices could be picked. After the trials, confusing and leading questions were removed. The surveys were given to the students, and were filled out under observation after information about the surveys were given. The researchers were with the students as they filled out the forms and they helped the students when needed.

471 students participated the research. 165(35%) study at the faculty of medicine, 165(35%) study at other faculties, 89(18.9%) study at the faculty of health sciences/vocational school of health sciences, and 52(11%) study at the faculty of dentistry. 300(67.3%) are female and 171(73.7%) are male. Average age is 21.44 ± 2.39 . 347(73.7%) state that they have knowledge regarding vaccines, and 105(22.3%) of these think that their knowledge is sufficient. When the level of knowledge considering faculties is evaluated, significant differences were determined; compared to others, percentage of medical students who think their knowledge is sufficient is higher(58.8% and 89.7% respectively.)($p < 0,05$). 41.2% of the medical students think their knowledge is sufficient, and it's the highest($p < 0.05$); 30.6% of dentistry, 20.6% of other faculties, and 19.7% of health sciences/vocational school of health sciences students think their knowledge is sufficient.

Amongst the students who stated that they have knowledge regarding vaccines, ones with sufficient knowledge isn't much, indicating that the information given doesn't last. Being found that the knowledge of the medical students is higher, this was expected considering the extent of the classes, and that it's taught in a way that the information learned priorly is reminded and incorporated into the horizontal and vertical integration policy.

Key words: Adult immunization, university students, routine vaccination

Total Ekstraperitoneal Endoskopik Hernioplastide Preperitoneal Diseksiyon Tekniklerinin Karşılaştırılması

Mustafa Berkay Akbaş, Aysu İlayda Açıkgöz,
Mediha Elifnaz Öztekin, Salih Rıza Ozan Yıldız,
Arif Okay Karslıoğlu
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Tugan Tezcaner

İnguinal hernioplasti, en yaygın genel cerrahi yöntemlerinden biridir. Yakın zamanda yapılan meta-analizlerde endoskopik herni onarımı, ekstraperitoneal total (TEP) veya transabdominal preperitoneal (TAPP), yapılan hastaların daha önce ve daha az acı ile normallerine dönebildiği belirlenmiştir. Endoskopik fitik cerrahisinin bu getirilerinin yanında yüksek maliyet ve daha uzun ameliyat süresi gibi zayıf noktaları da mevcuttur. Preperitoneal alanın yaratılmasında kullanılan balon diseksiyon yöntemi bu maliyete ek yük getirmekle birlikte yararı da tartışmalıdır. Bu çalışmanın amacı; inguinal herni onarımından TEP yöntemi uygulanan hastalarda preperitoneal alanın balon diseksiyon veya doğrudan teleskopik diseksiyonun sonuçlarını ameliyat sırası komplikasyonlar, erken dönem sonuçlar ve uzun dönemde ağrı ve nüks açısından değerlendirmektir.

Merkezimizde Ocak 2011 ve Ocak 2016 yılları arasında TEP inguinal hernioplasti uygulanan hastalar geriye dönük olarak incelenecektir. Nüks olgular, komplike herniler ve koagülopatisi olan hastalar çalışma dışında bırakıldı.

Hastaların demografik özellikleri, ameliyat bulguları (ameliyat süresi, komplikasyon, açığa dönüş), ameliyat sonrası erken dönem sonuçları (hastanede yatış süresi, komplikasyonlar, ağrı düzeyi) ve 1. yılda nüks ve ağrı düzeyleri incelenecektir.

Bu minimal invaziv cerrahi yönteminde maliyetin güvenli ve etkin bir biçimde düşürülmesine kanıt ortaya koyarak hem hastaların daha az ağrı ile daha kısa sürede tedavi olabilmelerine hem de daha az iş gücü kaybı ve maliyet ile ülke ekonomisine katkıda bulunulması beklenmektedir.

Anahtar kelimeler: İnguinal hernioplasti, TEP, TAPP, balon diseksiyon, doğrudan teleskopik diseksiyon

Comparison of Total Extraperitoneal Endoscopic Hernioplasti Preperitoneal Dissection Techniques

Mustafa Berkay Akbaş, Aysu İlayda Açıkgöz,
Mediha Elifnaz Öztekin, Salih Rıza Ozan Yıldız,
Arif Okay Karslıoğlu
Advisor: Assist. Prof. Dr. Tugan Tezcaner

Inguinal hernioplasty is one of the most common general surgical methods. It has been determined that endometrial hernia repair, extraperitoneal total (TEP) or transabdominal preperitoneal (TAPP) patients return to normals with earlier and lesser pain in meta-analyzes. Endoscopic hernia surgeons have these points as well as weak points such as high cost and longer surgery time.

The balloon dissection method used for the creation of the preperitoneal area is controversial with the addition of this financial burden. The purpose of this study is; To evaluate the results of balloon dissection or direct telescopic dissection of the preperitoneal area in patients undergoing TEP procedure for inguinal hernia repair in terms of operative complications, early outcomes and long term pain and recurrence.

Patients undergoing TEP inguinal hernioplasty between January 2011 and January 2016 will be retrospectively reviewed at our center. Patients with recurrent cases, complicated hernias and coagulopathy were excluded from the study. The demographic characteristics of the patients, surgical findings (operation time, complication, return to onset), early postoperative results (hospital stay, complications, pain level) and recurrence and pain levels at 1 year will be examined.

In this minimally invasive surgical procedure, it is expected that cost reduction will be done safely and effectively, so that patients can be treated with less pain in less time, and it is expected to contribute to the country's economy with less labor loss and cost.

Key words: Inguinal hernioplasty, TEP, TAPP, balloon dissection, direct telescopic dissection

Kalp Naklinde İmmünolojik Değerlendirme

Bahadır Azızağaoğlu, Arda Büyükkaraman, Cansu Delikanlı,
Emre Can Ersoy, Şerefhan Erten
Danışman : Prof. Dr. Bilkay Baştürk

Kalp nakli öncesi alıcı ve verici arasında sanal çapraz karşılaştırma testiyle doku reddinin öngörülebileceğini ve nakil sonrası endotel antikor varlığıyla doku sağkalım ilişkisi bulunduğunu göstermek hedeflenmiştir.

Retrospektif ve prospektif basamakları olan çalışmada Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi ve Adana Dr. Turgut Noyan Uygulama ve Araştırma Merkezi'nde kalp nakli olmuş hastaların dosyaları ve 'Nucleus' kayıtları taranarak hasta ve donörlerin elde edilebilen HLA, PRA, LSA, C4d, CD68 değerleri incelenmiştir. Laboratuvar çalışmasında insan göbek kordonu endotel hücreleri (Euro Immune-Germany) kullanılarak nakil olmuş hastalarda endotel hücre antikor varlığı immünfloresan mikroskop tekniği kullanılarak değerlendirilmiştir.

Yapılan taramalarda cinsiyet, yaş, kan grubu, sigara kullanımı gibi parametreler değerlendirilmiştir. 119 hastanın %69,75'inin kadın, %30,25'inin erkek, 0-10 yaş %6,7, 10-20 yaş %31,1, 20-60 yaş %65,5, %0,8'inin de 60 yaş üstü olduğu belirlenmiştir. Kan grubu dağılımının ARh(+) %49,1, ARh(-) %2,6, BRh(+) %11,2, BRh(-) %2,6, ABRh(+) %8,6, ABRh(-) %0, ORh(+) %25,8, ORh(-) %0 olduğu gözlenmiştir. Hastaların %15,1'inin sigara kullandığı, %16,8'inin sigara kullanmadığı belirlenmiş, %68,1'lik dilim hakkında veriye ulaşılamamıştır. 115 hastaya %46,1'i dilate kardiyomyopati (KMP), %12,2'si restriktif KMP, %15,6'sı iskemik KMP, %7'si diğer KMP'ler, %6,1'i konjenital kalp hastalığı, %5,2'si belirtilmemiş KMP'ler, %1,7'si kronik rejeksiyon ve %6,1'i diğer kalp hastalıkları nedeniyle transplantasyon yapılmıştır. 5 hastanın tanısına ulaşılamamıştır. HLA, PRA ve LSA takibiyle iki hastaya desensitizasyon uygulanmış, birisi nakil olmuştur. 38 hastaya endotel hücre antikor testi çalışılmış, %18,42'sinde pozitif olarak değerlendirilmiştir. PRA negatif bir hastamızın rejeksiyon nedeninin AEHA olabileceği gösterilmiştir.

Hastaların bazen başka şanslarının olmaması ve immünolojik değerlendirme için gereken sürenin uzun olması nedeniyle kalp nakilleri değerlendirme sonucu beklenmeden yapılmaktadır. Ancak önceden belirlenmiş olan antikorların tanımlanması ve donör doku gruplarının belirlenmesi sanal çapraz karşılaştırma hakkında bilgi verebilir ve gerekli hastalara desensitizasyon protokolleri uygulanarak rejeksiyon riski azaltılabilir. Endotel hücre antikor varlığıyla PRA negatif hastalarda humoral rejeksiyonu açıklayabilir ve tedaviyi yönlendirebilir.

Anahtar kelimeler: Kalp nakli, çapraz karşılaştırma, HLA, endotel antikor

Immunological Consideration in Heart Transplantation

Bahadır Azizağaoğlu, Arda Büyükkaraman, Cansu Delikanlı,

Emre Can Ersoy, Şerefhan Erten

Advisor : Prof. Dr. Bilkay Baştürk

Tissue rejection can be predicted by a virtual cross-match test between recipient and donor before heart transplantation and there is a tissue survival relationship with endothelial antibody presence after transplantation.

Including retrospective and prospective steps, study conducted by Başkent University, HLA, PRA, LSA, C4d, CD68 values of patients and donors that can be obtained were examined by screening files of patients with heart transplantation and Nucleus records. During laboratory study, by using human umbilical cord endothelial cells, presence of endothelial cell antibody (AEAC) in transplantation patients.

The parameters gender, age, blood group, smoking were evaluated. 69,75% of the patients were female, 30,25% were male and by age groups of 0-10 6,7%, 10-20 31,1%, 20-60 65,5% and 0,8% of the patients are over 60 years. Blood group distribution was observed as ARh(+) 49.1%, ARh(-) 2.6%, BRh(+) 11.2%, BRh (-) 2.6%, ABRh(+) 8,6%, ABRh(-) 0%, ORh(+) 25,8%, ORh(-) 0%. 15.1% of the patients were smokers, 16.8% were not smoking, and unknown data about 68.1% of the patients. Among the 115 patients, 46.1% had dilated 12.2% had restrictive, 15.6% had ischemic, 7% had other, 5.2% were unspecified cardiomyopathy, 6.1% had congenital heart disease, 1.7% were chronic rejection and 6.1% were transplanted due to other heart diseases. With HLA, PRA and LSA tracking two patients desensitized, one of them transplanted. 38 patients underwent endothelial cell antibody testing and 18.42% were considered as positive. It has been shown that the cause of rejection of a PRA-negative patient may be AEAC.

Identification of pre-determined antibodies and donor tissue groups may provide information about virtual cross-match and the risk of rejection may be reduced by applying the required disease desensitization protocols to patients. Presence of AEAC may explain humoral rejection in PRA-negative patients and guide therapy.

Key words: Heart transplantation, cross-match, HLA, endothelial antibody

Kardiyopulmoner Resüsitasyon Eğitimi Eğitimsiz Kurtarıcıların Acil Yanıt Sistemi Görevlisi Kılavuzluğunda Uyguladığı Temel Yaşam Desteğinin Kalitesini Arttırmaktadır

Helin Gülen Gedik, Cem Aydoğdu, Elifsu Ünal, Beyza Çınkır,
Yiğit Temizhan

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Afşin Emre Kayıpmaz

Hastane dışında kardiyak arrest olmuş bir hastaya ilk yardım edebilecek kişiler, o anda yakın çevrede olaya tanık olan insanlardır. Her an her yerde hepimizin karşılaşılabileceği kardiyak arrest durumlarında olaya tanık olan kişilerin doğru ve etkili temel yaşam desteği uygulamalarının, hastanın sağ kalımına önemli katkı sağladığı bildirilmiştir.

Biz de bu çalışmada daha önceden kardiyopulmoner resüsitasyon (KPR) eğitimi almadığı bilinen kurtarıcıların acil yanıt sistemi görevlisi yönlendirmesi yapmış oldukları KPR'nin etkinliğini; aynı kişilere KPR eğitimi verdikten sonra acil yanıt sistemi görevlisi olmaksızın yapılanla karşılaştırmayı amaçladık.

Çalışmayı dış hekimliği öğrencileri üzerinde prospektif olarak gerçekleştirdik. Katılımcıları tek tek temel yaşam desteği maketinin ve KPR geri bildirim cihazının bulunduğu salona aldık. Katılımcılara, bir temel yaşam desteği senaryosu verdik. Bu esnada mobil telefonla başka bir odada hazır bekleyen acil yanıt sistemi görevlisi ile telefon bağlantısı kurduk. Katılımcıların acil yanıt sistemi görevlisinin yönlendirmesi ve tarifleriyle 1 kez, 2 dakikalık, yalnızca göğüs kompresyonlarından oluşan KPR yapmasını istedik. Tüm katılımcıların eğitim öncesindeki verilerini KPR geri bildirim cihazıyla kaydettikten sonra hepsine temel yaşam desteği eğitimi verdik. Eğitimden hemen sonra da tüm katılımcıların KPR becerilerini yeniden değerlendirdik.

Çalışmamıza ortalama yaşı $23,22 \pm 1,31$ olan 37 öğrenci katıldı. Katılımcıların %16,2'si erkek, %83,7'si kadındı. Göğüs kompresyon sayıları bakımından, eğitim öncesi ($89,27 \pm 24,53$) ve sonrası ($110,59 \pm 21,92$) ölçümlerde eşleştirilmiş t-testi ile yapılan değerlendirmeye göre istatistiksel olarak anlamlı fark mevcuttu ($p < 0,001$). Bunun yanı sıra eğitim öncesi ve sonrası ölçümlerde kompresyon zamanları, doğru kompresyonların tüm kompresyonlara oranı ve kompresyon yüzdeleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark mevcuttu (sırasıyla $p < 0,005$; $p < 0,005$ ve $p < 0,001$).

Çalışmamızın sonuçları eğitim almış halktan kurtarıcılarının uyguladığı KPR'nin, acil yanıt sistemi görevlisi aracılığıyla yapılandan belirgin olarak daha üstün olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar kelimeler: Eğitim, kardiyopulmoner resüsitasyon, temel kardiyak yaşam desteği

Cardiopulmonary Resuscitation Training Improves the Quality of Basic Life Support Provided by Untrained Rescuers with Dispatcher Guidance

Helin Gülen Gedik, Cem Aydoğdu, Elifsu Ünal, Beyza Çınkır,
Yiğit Temizhan

Advisor: Assist. Prof. Dr. Afşin Emre Kayıpmaz

The people who aid patients in cardiac arrest in daily life are those who witness the event in the immediate environment. In cases of cardiac arrest, which anyone can encounter at any time and place, the application of correct and efficient basic life support by bystanders contributes significantly to the patient's survival.

In this study, our aim was to compare the efficiency of cardiopulmonary resuscitation (CPR) by untrained lay rescuers assisted by a dispatcher with CPR by the same persons without assistance from a dispatcher after they are provided with CPR training.

We planned the study prospectively on dentistry students. We placed each participant one by one in a room where there was a model of basic life support (BLS) and a CPR feedback device. We provided participants with a scenario of BLS. At that time, we contacted a dispatcher who was standing in another room. We asked participants to apply one 2-min cycle of CPR consisting only of chest compression with the dispatcher's assistance. After that, we provided them BLS training. We re-evaluated all participants' CPR abilities immediately after this.

Thirty-seven students participated in our study. The median age was 23.22 ± 1.31 . The gender distribution was 16.2% male and 83.7% female. There was a statistically significant difference between the number of chest compressions applied before (89.27 ± 24.53) and after training (110.59 ± 21.92) ($p < 0.001$). There was a statistically significant difference between the measurements of compression times, the ratio of proper compressions to all compressions, and the compression percentages before and after training ($p < 0.005$; $p < 0.005$, and $p < 0.001$ respectively).

The results of our study clearly reveal that the CPR applied by trained laypersons is distinctly superior to CPR with the assistance of a dispatcher.

Key words: Basic life support, cardiopulmonary resuscitation, training

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Ankara Hastanesine Başvuran Hastaların Kendileri veya Çocukları ile İlgili Yaş, Boy ve Ağırlık Bilgileri Ne Kadar Doğru?

Aslı Akgün, Coşkun Genç, Feryal Tunç, Haydar Hatipoğlu,

Pınar Kötüz, Serra Kalyoncu

Danışman: Prof. Dr. Halil Necati Dedeoğlu

İnsanların kendilerinin veya çocuklarının boy, ağırlık ve yaşlarını doğru bilmeleri önemlidir. Gerek polikliniklerde, gerekse sahada anket doldururken kişilerin boy ve ağırlıkları her zaman ölçülmemekte, bunlarla ilgili bilgiler sözel olarak alınmaktadır. Oysa hem ilaç dozunu ayarlamak, hem Vücut Kitle İndeksi gibi ölçütleri hesaplamak için doğru bilgilere gereksinim vardır. Biz de hastanemize başvuran hastalarda boy, ağırlık yaş gibi değerlerin ne kadar doğru bilindiğini saptamayı amaçladık. Ayrıca bu bilginin yaş, cinsiyet ve eğitim düzeyine göre değişip değişmediğini merak ettik. Bu amaçla Ocak 2017- Nisan 2017 tarihleri arasında hastanemizin erişkin kardiyoloji, gastroenteroloji ve çocuk polikliniklerine başvuran 211 erişkin ve 94 çocuk hastada önce kendilerinin bildirdikleri yaş, boy ağırlık bilgilerini bir anketle topladık sonra da boy ve ağırlık ölçümlerini yaptık, yaşları için nüfus kağıtlarına baktık. Sonuçta yetişkinlerin boylarını gerçek değerlerinden 2 cm. daha fazla; ağırlıklarını 1 kg. daha az yaşlarını ise gerçek değerine yakın olarak söyledikleri bulunmuştur. Bu nedenle Beden Kitle İndeksinde de gerçeğe göre 1 puan kadar oynama saptanmıştır. Çocukların ise boylarının 1 cm. daha kısa ancak yaş ve ağırlıklarının doğru olarak bildirildiği belirlenmiştir. Antropometrik ölçümlerin tahmininde her iki cinsiyette de hatalar benzerdir; boylar daha uzun, ağırlıklar daha hafif olarak bildirilmektedir. Eğitim düzeyi ilkökul ve altı olanlarda ağırlık ve boy bildirim hatası daha fazladır. Yaş durumu boy ve ağırlık bilgisini fazla etkilememektedir.

Boy ve ağırlık değerlerinin ölçülenlerden biraz farklı bildiriliyor olması genelde hastaya yaklaşımda önemli bir değişiklik yapmayacak olsa da özellikle sınırda olan kişiler için önem taşımaktadır; örneğin aslında obes bir kişinin fazla kilolu olarak nitelendirilmesi kritik sonuçlar doğurabilir. Bu nedenle bizler, çocuk veya erişkin, bir kişinin tıbbi muayenesinden önce gerekli ölçümlerinin mutlaka dikkatle yapılmasını öneriyoruz.

Anahtar kelimeler: Boy, ağırlık, yaş, güvenilirlik, antropometri

How Reliable Is Information Given by Patients Consulting Baskent University Medical Faculty Ankara Hospital About Their Own And Their Childrens' Age, Weight and Height?

Aslı Akgün, Coşkun Genç, Feryal Tunç, Haydar Hatipoğlu,
Pınar Kötüz, Serra Kalyoncu
Advisor : Prof. Dr. Halil Necati Dedeoğlu

It is important for people to know their or their childrens' height, weight and age. When people give an information for a survey or at the polyclinic, their height and weight is not always measured, rather, information is taken by word from the people. But we need true measurements to adjust the dose of medicines, calculate the BMI. Therefore, we asked patients who came to our hospital their weight, height and age. We looked at the difference between the information given and the one we measured. We also evaluated their estimates according to their education level, sex and age.

We did surveys in our adult cardiology, adult gastroenterology clinics and our pediatric clinics, during January-April 2017. Firstly we asked people their weight, height and age. After that we checked their age with their ID card and measured their height and weight. In the end, we examined 211 adult patients and 94 children, a total of 305 patients.

In conclusion, we found that adults tell their height 2 cm. more, weight 1 kg. less than real and are nearly correct about their age. Because of this difference their BMI has fluctuated 1 point. Childrens' parents reported their height 1 cm. less but were correct about their weight and age. Anthropometric measurements' estimated mistakes are similar for both sexes. Those whose education level is low reported more mistaken weight and height. Age of participants do not influence their height and weight knowledge. The relatively small deviation in anthropometric information given by patients may not be very important to evaluate the patient in the clinic. But for a patient, who is at the edge of overweight and obesity limits, incorrect information might be critical. We suggest that all patients, children or adult, should be carefully measured before a medical examination.

Key words: Height, weight, age, anthropometry, reliability

Başkent Üniversitesi 2. Sınıf Tıp ve Hukuk Fakülteleri Öğrencilerinin Hayvanlar Üzerinde Yapılan Deneylerle İlgili Bakış Açısının Değerlendirilmesi

Gizem Atgüden, Can İbiş, Barış Eser, Denizhan Akpınar,
Zeynep Balaban, Ezgi Avşaroğlu
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Rifat Vedat Yıldırım

Modern tıbbın gelişi ile birlikte sağlık alanında atılan adımların, elde edilen gelişmelerin insanlara uygulanabilirliğinin öncelikle hayvanlar üzerinde uygulanmasından geçtiği savunulmaktadır. Günümüzde hayvan hayatının değerinin sadece insanlara hizmet derecesi ile ölçülemeyeceği yönündeki tartışmalar bu argüman ile ters düşecek fikirlerin varlığını ortaya koymaktadır. Hayvan deneylerinin tıbbi araştırmalar için kaçınılmaz olduğunu düşünen bireylerle hayvan araştırmalarından bütünüyle vazgeçilmesi gerektiğini düşünenler arasındaki tartışma gündemde yerini korumaktadır.

Bu çalışmada tıp eğitimi alan öğrencilerin hayvan deneylerine olan bakış açısının tıp eğitimi almayan öğrencilerden farklı olup olmadığı ve eğer bir farklılık varsa bu farkın istatistiksel olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Bu çalışma kapsamında, Biyoistatistik Anabilim Dalı'nın yaptığı biyoistatistik ön değerlendirmeye göre Tıp Fakültesi 2. sınıf öğrencilerinden en az 29, Hukuk Fakültesi 2. sınıf öğrencilerinden en az 59 kişi olmak üzere toplam 88 katılımcıya anket uygulanmıştır. Katılımcılara bilgilendirme yapıldıktan sonra, demografik bilgilerini doldurmaları istenmiş sonrasında hayvan deneyleri ile ilgili önce bir argüman sunulup bu argümana katılıp katılmadıkları sorgulanmıştır. Her argümanı takiben bu argümana karşı ortaya konan karşı argümanların da bu ilk argümanı daha az inandırıcı hale getirip getirmediği sorgulanmıştır. Aynı zamanda karşı argümanlar ile ikna olanların yüzdeleri karşılaştırılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 17.0 paket programıyla değerlendirilerek istatistiksel olarak yorumlanmıştır.

Bu çalışma, Hayvanlar üzerinde yapılan deneyler hakkında tıp fakültesinde bulunan ve hayvan deneylerini müfredatlarında görmüş öğrencilerin (dönem 2) bakış açısı ile tıp fakültesi dışında bulunup (hukuk fakültesi) aynı yaş grubunda olan öğrencilerin bakış açıları arasında anlamlı bir fark olduğu hipotezi üzerine kurulmuştur. Diğer bir değişle öğrencilerin okudukları fakülte türleri arasında karşı argümanlar ile ikna olanların oranı açısından önemli bir farklılık olup olmadığı istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Anahtar kelimeler: Hayvan araştırmaları, hayvan deneyleri, etik.

An Evaluation of Perspectives on Animal Research of Baskent University Term II Students in Faculties of Medicine and Law

Gizem Atgüden, Can İbiş, Barış Eser, Denizhan Akpınar,
Zeynep Balaban, Ezgi Avşaroğlu
Advisor: Assist. Prof. Dr. Rifat Vedat Yıldırım

It is argued that the steps taken in the field of health together with the development of modern medicine, the applicability of the obtained developments to humans is primarily applied to animals. Today, the debate over whether the value of animal life can not be measured only by the degree of service to humans reveals the existence of ideas that would contradict this argument.

In this study, it was aimed to determine whether the view of medical students from animal studies is different from those who did not receive medical education and if there is a difference, this difference is intended to be evaluated statistically.

The questionnaire was applied to a total of 88 participants, at least 29 of the term II students of the Faculty of Medicine and at least 59 of the term II students of the Law School according to the biostatistics preassessment. After the participants had been informed, an argument was given before the animal experiments and it was questioned whether they participated in this argument. Following each argument, it is questioned whether the counter arguments against this argument make this first argument less convincing. At the same time, the percentage of those who were persuaded by counter arguments was compared. The data were evaluated statistically by using SPSS 17.0 package program.

This study was based on the hypothesis that there is a meaningful difference in the point of view of the students in the same age group who are out of the medical faculty (law faculty) and those who are in the medical faculty (term 2) who have animal experiments in their curricula. It is statistically evaluated whether there is a significant difference between the types of faculties and the number of the counter arguments and the persuasions.

Key words: Animal researches, animal experiments, ethics.

Hepatosellüler Karsinom için Karaciğer Transplantasyonu Yapılan Hastalarda Prognostik Belirteçler ve Sağkalım

Gizem Zor, Gözde Çalışkan, Hilal Öztürk, İlayda Özkara,
Türkan Akarsu
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Gonca Barıt Özgün

Karaciğer transplantasyonu, hepatosellüler karsinomlu hastalar için tedavi seçeneklerinden biridir. Bu çalışmanın amacı hepatosellüler karsinom (HCC) için karaciğer transplantasyonu yapılmış hastalarda, histopatolojik değişkenlerin prognoz ve sağ kalım ile ilişkisini incelemektir.

Hastanemizde 1988-2017 yılları arasında 552 karaciğer transplantasyonu yapılmış olup, bunlarda 61 tanesi HCC tedavisi için yapılmıştır. Bu tümörler tümör boyutu, odak sayısı, tümör nekrozu, lenfovasküler invazyon açısından tekrar değerlendirilmiştir. Hastaların preoperatif ve post-operatif AFP düzeyleri, tümör yerleşimi, etiyolojileri, takip süreleri ve sağkalım bilgileri toplanmıştır.

Çalışmaya alınan 61 HCC olgusunun 52'si (%85,2) erkek, 9'u (%14,8) kadındır. 20 olguda kadavra organ kullanılırken, 41 olgu canlı vericiden transplant olmuştur. Olguların çoğunda (%70) etiyoloji Hepatit B ve Hepatit C virüsüne bağlı hepatit ve siroz gelişimidir. Tümörlerin yaklaşık %55'i iyi diferansiyeli, %36'sı orta derecede diferansiyeli, %8'i az diferansiyelidir. Yaklaşık %25 olguda lenfovasküler invazyon ve tümörlerin yaklaşık yarısında nekroz mevcuttur.

Serum AFP düzeyleri yüksek olan hastalarda sağ kalım daha düşük bulundu ($p<0.05$). Tümör çapı büyük olan olgularda, lenfovasküler invazyon ve tümör nekrozu daha fazla idi ve bu değişkenlerin varlığının prognoz ve sağkalımı kötü etkilediği saptandı ($p<0.05$). İstatistiksel olarak anlamlı olmamakla birlikte tümör derecesi arttıkça sağkalım oranlarının düştüğü görüldü. Tümör boyutu artışı ile tümör derecesinin artışı arasında pozitif korelasyon olduğu saptandı ($p<0.05$). Bu hasta grubunda tümörün birden çok odak şeklinde bulunmasının, tümörün yerleşim yerinin ve farklı etiyolojilerin sağkalımı etkilemediği bulundu.

Karaciğer transplantasyonu, HCC tedavisinde güvenli ve etkili bir tedavi yöntemidir. HCC için yapılan karaciğer transplantasyonunda sağkalım üzerinde etkisi olan parametrelerin tümör çapı, lenfovasküler invazyon ve nekroz varlığı olduğu anlaşılmıştır. Histopatolojik değişkenler yanında serum AFP düzeylerinin tümörün derecesi ve hasta prognozu ile ilgili öngörü sağlayabileceği düşünülmüştür.

Anahtar kelimeler: Hepatosellüler karsinom, nekroz, lenfovasküler invazyon, karaciğer transplantasyonu, sağkalım

Liver Transplant for Hepatocellular Carcinoma: Prognostic Variables and Survival

Gizem Zor, Gözde Çalışkan, Hilal Öztürk, İlayda Özkara,
Türkan Akarsu

Advisor: Assist. Prof. Dr. Gonca Barit Özgün

Overall, liver transplantation remains the best option for patients with hepatocellular carcinoma (HCC). The aim of this study was to determine the impact of the histopathological features of the primary tumor to the long-term outcome of liver transplants for HCC.

Total 552 liver transplants performed between 1998 and 2017 at our institution. Among 552 patients, a liver transplant was performed in 61 (11%) for the treatment of HCC. All histopathological prognostic criteria such as grade of the primary tumor, the size of the tumor, the number of tumor nodules, the presence of lymphovascular invasion and the presence of tumor necrosis were noted. Also, serum AFP levels, localization of the tumor, etiology, follow-up and survival of the patients were gathered.

There were 52 (85,2%) male and 9 (14,8%) female. Deceased donors were the source of the liver in 20 patients, while others had living donors. The most important etiologic factor for HCC was Hepatitis B and C in 70% of the patients. Tumors were well differentiated in 55%, moderately differentiated in 36%, poorly differentiated in 8%. Lymphovascular invasion and necrosis were found in approximately 25% and 50% of the patients, respectively.

Serum AFP levels and survival were found negatively correlated ($p<0.05$). Necrosis and lymphovascular invasion were found higher in larger tumors. They also found related with prognosis and patient survival ($p<0.05$). Tumor grade was found negatively correlated with survival although it was not statistically significant. Tumor grade was found higher in larger tumors ($p<0.05$). The number of tumor nodules, localization or different etiologies did not have any effect on survival.

In conclusion, a liver transplant is a safe and effective treatment option with promising results. Tumor size, lymphovascular invasion, and tumor necrosis have a significant effect on survival on patients that treated with the liver transplant for HCC. Also, serum AFP levels have predictive information about tumor grade and prognosis.

Key words: Hepatocellular carcinoma, necrosis, lymphovascular invasion, liver transplantation, survival

Kendi Modelini Kendin Üret: Üç Boyutlu Yazıcı Teknolojisi ile Solid Organ Modeli

Hamit Bora Tüleylioğlu, İnci Zuhal Kaşgöz, Ayça Kayıkçıoğlu,
Ege Seferoğlu, Taha Ersin Çelik
Danışman: Prof. Dr. Erhan Kızıltan

Tıp eğitiminde yüzyıllardır kullanılmakta olan benzetim günümüz teknolojileri ile yeni boyutlar kazanmıştır. Bunlardan biri de 3-boyutlu (3B) yazılım ve yazıcılar ile insana/hastaya ait anatomik yapıların sanal ve fiziki modellerinin üretilebiliyor olmasıdır. Tıp eğitiminin her düzeyinde 3B modelleme uğraşlarının, öğrencilerin hayalde 3B canlandırma becerilerine dolayısıyla, akademik başarılarına katkı sağladığı kabul edilmektedir. Hesaplamalı çözümlerlerin de eklenildiği hastaya özgü modellemeler, tedavi planı ve sonuçlarıyla ilgili doğru karar alma süreçlerinde değerli bir araç olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada, tıp eğitiminde akademik başarıya katkı sağlayabilecek bir aktif eğitim platformu olarak, 3B organ modeli üretim alt yapısının oluşturulması hedeflenmiştir.

Çalışmada kullanılan anonimleştirilmiş hasta grafileri açık erişim internet sitelerinden alınmıştır. Tomografik kesit görüntülerinde, modellenmesi hedeflenen doku/organ sınırları "TT3D-BMMP" yazılımı ile sayısallaştırılmış ve 3B kartezyen koordinat sistemine yerleştirilerek yüzey ağ-yapıları oluşturulmuştur. Modellerin yüzey detaylandırma ve görselleştirmeleri için "Gmsh", "Blender" ve "Sculptris", gcode 3B baskı dosyaları için "IdeaMaker" yazılımı kullanılmış, fiziksel modeller Raise N2 3D yazıcı ile üretilmiştir.

TT3D-BMMP yazılımı ile farklı çözünürlük düzeylerinde oluşturulan hastaya özgü femur, humerus, clavícula gibi kemikler ile böbrek, kalp gibi organların sınırları tanımlanarak oluşturulan ağ-yapı modellerinden solid model üretimleri yapılmıştır. Solid modeller tomografik görüntüler ile ideal maket ve atlas görüntüleri arasında şekil ve ölçü açısından karşılaştırma yapılarak değerlendirilmiştir.

Tıp fakültesi öğrencileri olarak, bu projenin gerçekleştirilmesi sürecinde edinilen deneyimler ve üretilen anatomik modeller birlikte değerlendirildiğinde, aktif bir eğitim platformunun oluşturulduğunu söyleyebiliriz. Mental rotasyon becerilerimizde gelişime neden olduğunu düşündüğümüz, bir ön çalışma niteliğindeki bu proje çıktılarını akademik başarı ile ilişkilendirecek nesnel değerlendirmelere ihtiyaç vardır. Klinik öncesi eğitimde farklı eğitim platformu olarak kullanılabilmesinin yanı sıra üretilen anatomik modellerin maket havuzunu zenginleştirilmesi de söz konusudur. Üç-boyutlu organ modellemesinin, biyo-yazıcı ve fonksiyonel benzetim gibi çalışmalara katkı yapabilecek multidisipliner çalışmaları ve sanayi iş birliğini tetikleyebilme potansiyeli nedeniyle de önemli olduğuna inanmaktayız.

Anahtar kelimeler: Tıp eğitimi, aktif eğitim, benzetim, üç-boyutlu modelleme, üç-boyutlu baskı

Make Your Model Yourself: Solid Organ Modeling Using Three-Dimensional Printing Technology

Hamit Bora Tüleylioğlu, İnci Zuhal Kaşgöz, Ayça Kayıkçıoğlu,
Ege Seferoğlu, Taha Ersin Çelik
Advisor : Prof. Dr. Erhan Kızıltan

Historical existence of simulation in medical education has been highly affected by the technological developments. One of them may be the physical modeling of human/patient organs using three-dimensional (3D) modeling software programs. It has been suggested that any 3D activity has positive impact on medical students' abilities of mental imagery therefore their academic successes. Additionally, recent 3D modeling software programs empowered with functional computations are accepted as the valuable tool for physicians in choosing the best treatment modality. With this project we aimed to develop a platform for active medical education. This presentation discusses the results and the constituents of 3D anatomical model production platform that we developed.

Anonymized patient radiographies used in this study were obtained from open access web sites. Borders of the anatomic structures in tomographic slices were segmented and the surface meshes were created using "TT3D-BMMP" software. Surface visualizations were performed in shareware programs of "Gmsh", "Blender" and "Sculptris" and the physical models were manufactured using "Raise N2" 3D printer.

Several organs such as femur, humerus, clavícula bones, kidney and heart were segmented in various resolutions using TT3D-BMMP and solid models were physically manufactured. The models were then evaluated by comparing with radiographic images and pictures found in anatomy atlases by means of shape and scaling.

As a medical student we may apparently conclude that a real platform for active education was set up. Although our subjective conclusions are encouraging, our future works will aim to relate the outputs of the project with the academic success by objective methods. Besides having an active educational tool, the products of the running platform will gradually riches our anatomic maquette stock. We believe also that this platform is important due to its potential to create various multi-discipliner collaborations.

Key words: Medical education, active education, simulation, three-dimensional modeling, three-dimensional print

Akut Serebrovasküler Olay Kliniği ile Başvuran Hastalarda Rekombinant Doku Plazminojen Aktivatörü (rt-Pa) Tedavisi Endikasyonlarının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Kaan Cořkun, İpek Ercan, Ersin Kandemir, Bůřra Karabacak,
İdil Karataş, Ahmet Peçen
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Eda Derle Çiftçi

İnme, ¼lkemizde t¼m ¼l¼mlerin %15'inden sorumlu olup t¼m nedenler arasında ikinci, ¼z¼rl¼l¼đe yol açan hastalıklar arasında ise %5.9 oranında g¼r¼lmekte olup, ¼ç¼nc¼ sırada yer almaktadır .

T¼m inmelerin %80'inin iskemik inmeler oluşturmakta olup akut d¼nemde uygun hastalarda rekombinant doku plazminojen aktivat¼r¼ (rt-PA) uygulanmasının klinik olarak hastalara fayda sağladığı bilinmekte ve t¼m d¼nyada ilk sıra ilaçlar arasında yer almaktadır. Uygulamada en ¼nemli kısıtlayıcı fakt¼rlerden biri semptom başlangıç zamanıdır. ¼zellikle semptom başlangıcını takip eden ilk 3 saat içinde uygulandığında hastaların yarar g¼rme olasılığı fazla iken, 3-4.5 saat arasında seçilmiş olgularda uygulanabilmekte, 4.5 saati geçen olgularda ise rt-PA verilmesi ¼nerilmemektedir. ¼lkemizde yapılan bir çalışmada, 2005-2009 tarihleri arasında acil servise iskemik inme ile başvuran toplam 1546 hastada yapılan tarama çalışmasında, hastaların %71.5-77.9'unun rt-PA tedavisi şanslarının olduğu ilk 3 saatten sonra hastaneye başvurduğu belirtilmiştir. Bu çalışmamızla hastanemizdeki rt-PA tedavisinin uygulanma durumu, ulaşımdaki aksaklıkların tespit edilmesi ve tartışılması amaçlanmıştır.

Başkent ¼niversitesi Hastanesi N¼roloji ve Acil Servisine 2011-2017 yılları arasında fokal n¼rolojik defisit ile başvuran ve serebrovask¼ler olay tanısı ile değerlendirilen 18 yaşın ¼zerindeki erişkin hastalar çalışmaya alınacaktır. Hastaların verileri retrospektif olarak hastane kayıt sisteminden elde edilecektir. Hasta dosya bilgileri T¼rk Beyin Damar Hastalıkları Derneği İnme Tanı ve Tedavi Kılavuzu'ndaki "rt-PA uygulama ve dışlama kriterleri" kullanılarak incelenecektir. Hastalarda akut d¼nemde rt-PA uygulama oranları, uygulanmayan hastalarda hangi nedenlere bağlı olarak verilemediği kayıt edilecektir. Araştırmamız devam etmektedir. Bu araştırma ile ¼ncelikle rt-PA tedavisinin uygulanamamasındaki nedenlerin belirlenmesi hedeflenmektedir. Elde edilecek verilerle birlikte ¼zellikle d¼zeltilebilir nedenlerin ortaya konulması ile tedavinin uygulanabilirliği ve daha fazla kullanım alanı bulabilmesi için bir yol g¼sterici olması beklenmektedir.

Anahtar kelimeler: İnme, serebrovask¼ler olay, rt-PA, trombolitik tedavi

Retrospective Evaluation of the Indications of the Recombinant Tissue Plasminogen Activator (Rt-Pa) Therapy Among the Patients with Acute Cerebrovascular Accident Clinical Presentation

Kaan Coşkun, İpek Ercan, Ersin Kandemir, Büşra Karabacak,
İdil Karataş, Ahmet Peçen

Advisor : Assist. Prof. Dr. Eda Derle Çiftçi

Stroke is the second leading cause of all deaths by %15 in Turkey and also seen in the third place by %5.9 rate among the disability causing diseases.

Eighty percent of all the strokes consist of the ischemic strokes which indicated patients are known to benefit from recombinant tissue plasminogen activator (rt-PA) therapy as it takes first places in treatment all around the world. One of the most limitative criterias of the rt-PA therapy is symptom onset. Especially, patients are more likely to benefit from therapy when it is implemented in first 3 hours though it can be only implemented in elective cases of 3-4,5 hours late and not recommended in cases later than 4 hours. Based on a screening research studied between 2005 and 2009 years, it was seen that %71.5-77.9 of the 1546 patients with CVA clinical presentation attended the Emergency Department later than 3 hours of the oppurtiny of implementation of the therapy. In this study, we intend to evaluate and discuss the conditions of rt-PA therapy implemantations and its limitations.

Patients attended Baskent University Hospital Neurology and Emergency Departments with focal neurological deficits and older than 18 years are included in study. Patient informations are retrospectively obtained from the hospital's patient database and examined in accordance with indication and contraindication criterias in "Guideline Of Stroke Diagnosis and Treatment" of Turkish Cerebrovascular Diseases Society. rt-PA therapy rates and the causes of contraindications are analyzed. The study is in progress. This study primarily aims to determine the limitations of rt-PA therapy implementation. It is expected that results will guide to reveal fixable limitations and improve the rt-PA therapy rates.

Key words: Stroke, cerebrovascular accident, rt-PA, thrombolytic therapy

Transkateter Atriyal Septal Defekt Kapatma Yapılan Hastalarda Kullanılan İki Farklı Cihazın Karşılaştırılması

Leyla Azizova, Merve Göker, Ayşe Ayyüce Karagöz, Helin Keskin,
Ali Efe Özcan

Danışman: Prof. Dr. Birgül Varan

Son yıllarda, atrial septal defekt (ASD) kapatılmasında açık kalp ameliyatına alternatif olarak perkütan transkateter kapatma tekniği ön plana çıkmıştır. Projemizin amacı transkateter ASD kapatma yapılan hastalarda kullanılan Amplatzer, Cera ve Cera Flex cihazlarının etkinlik ve güvenlik açısından karşılaştırılmasıdır. 2008-2016 tarihleri arasında kateter odasında işlem yapılan ASD hastalarının (73 kadın ve 49 erkek) dosyaları retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların yaş, boy ve vücut ağırlığı, transtorasik ve transözefagial ekokardiografi ile ölçülen ASD çapları, akımlar oranı (QP/QS), sistolik ve ortalama pulmoner arter basınçları gibi hemodinamik özellikleri, girişimin başarı ve komplikasyon oranları, işlem ve floroskopi süreleri kaydedilmiş ve cihazlar arasındaki farklar SPSS 15 istatistik program kullanılarak karşılaştırılmıştır. Hastaların demografik özellikleri üç grupta benzerdir. Akımlar oranlarının ortalamaları Amplatzer, Cera, Cera Flex için sırasıyla; 2 ± 0.4 , 2 ± 1 , 2 ± 0.5 bulunmuştur. Diğer hemodinamik özellikler açısından da fark saptanmamıştır. Cera ve Cera Flex grubunda aortik rim varlığı Amplatzer grubuna göre daha fazla saptanmıştır. İzlem süresi Amplatzer grubunda Cera Flex grubuna göre daha uzundur, ortalamaları sırasıyla; 27 ± 27 ve 8 ± 9 aydır. İşlem süresi Amplatzer grubunda Cera ve Cera Flex grubuna göre daha uzundur, ortalamaları sırasıyla; 84 ± 32 , 64 ± 16 , 63 ± 22 dakikadır ($p<0.05$). Amplatzer grubunda balon ölçümü daha fazla yapılmıştır. Bu cihazın kullanımı Pediatrik Kardiyoloji Bilim Dalının perkütan ASD kapatma işlemlerine yeni başladığı döneme denk gelmiştir. Deneyimin artması ile balon ölçüm gereksinimi ve işlem süresi azalmıştır. İşlem başarısı Amplatzer, Cera ve Cera Flex gruplarında sırasıyla %89.1, %91.7 ve %90.9'dur ($p>0.05$). Amplatzer grubunda iki hasta, Cera Flex grubunda bir hastada acil ameliyat gerekmiştir. Amplatzer grubunda bir cihaz embolizasyonu olmuştur. Amplatzer, Cera ve Cera Flex grupları için kateter kılıf boyutlarının tepe değerleri sırasıyla 7F (French), 10F, 10F'dir. Amplatzer grubunda küçük kılıf kullanımı daha fazladır, ancak komplikasyon ve başarı açısından önemli bir fark yoktur. Cihazların birbirlerine karşı bir üstünlüğü olmadığı sonucuna varıldığından maliyet ve erişim açısından daha uygun olan tercih edilebilir. Küçük çocuklarda kılıf boyutu nedeniyle Amplatzer daha avantajlıdır.

Anahtar kelimeler: Atrial septal defekt (ASD), amplatzer, cera, transkateter kapatma

Comparison of Two Different Devices Used in Transcatheter Treatment of Patients with Atrial Septal Defect

Leyla Azizova, Merve Göker, Ayşe Ayyüce Karagöz, Helin Keskin,
Ali Efe Özcan

Advisor: Prof. Dr. Birgül Varan

Transcatheter atrial septal defect (ASD) closure has currently been a safe alternative to open heart surgery. The purpose of our study is to compare the efficacy and safety of Amplatzer, Cera and Cera Flex devices in transcatheter ASD closure. Patients undergoing percutaneous ASD closure between 2008-2016 have been retrospectively evaluated. Age, height, weight, ASD diameter measured with transthoracic and transesophageal echocardiography, hemodynamic data like pulmonary-systemic flow ratio (QP/QS), systolic and mean pulmonary artery pressure, rate of success and complications, procedure and fluoroscopy time were investigated and data were analyzed using SPSS 15 statistics program. Demographic data were similar in groups. The QP/QS medians for Amplatzer, Cera, Cera Flex were; 2 ± 0.4 , 2 ± 1 , 2 ± 0.5 , respectively. There was no significant difference between hemodynamic data. Presence of aortic rim was more common in Cera and Cera Flex groups. Follow-up period was longer in Amplatzer group than in Cera Flex, medians were; 27 ± 27 versus 8 ± 9 months. Procedure time in Amplatzer group was longer than in Cera and Cera Flex, medians were; 84 ± 32 , 64 ± 16 , 63 ± 22 minutes, respectively ($p < 0.05$). Balloon sizing was more often done in Amplatzer group than other groups. Amplatzer was the first device to be used when the Pediatric Cardiology Unit has started to do transcatheter device closure of ASDs. The need for balloon sizing and procedure time diminished with the growing experience. Success rates for Amplatzer, Cera and Cera Flex groups were; %89.1, %91.7 and %90.9, respectively ($p > 0.05$). Immediate surgery had been required for two patients in Amplatzer and one patient in Cera Flex group. There had been a device embolization in Amplatzer group. For Amplatzer, Cera and Cera Flex groups mode values for sheath size were 7F, 10F, 10F, respectively. We conclude that devices had similar success rates thus the device with a lower cost and ease of access can be used. Amplatzer is more advantageous in small children due to lower profile sheaths.

Key words: Atrial septal defekt (ASD), amplatzer, cera, transcatheter closure.

Quercetin: Günde Bir Elma?

Sefa Keskin, Ayşe Özçetin, Elifnaz Ünal, Zeynep Ünal,

Berkay Becer

Danışman: Dr. Ayşe Şebnem İlhan

Son yıllarda hayatın hızlı akışına eşlik edermişçesine hazır gıdaların tüketimine yönelik reklam ve kampanyalar artmış olsa da doğal, kaliteli ve dengeli beslenmeye olan ilgi de aynı hızla büyümektedir. Sağlıklı beslenme dediğimizde özellikle öne çıkan meyve-sebze tüketimi, bitkisel bileşiklerin insan sağlığı üzerine etkilerini akla getirmektedir.

Serbest radikaller çeşitli reaksiyonlar sonucunda oluşmuş, eşlenmemiş elektron içeren atom veya moleküllerdir. Aşırı üretimleri ya da birikimleri ya da birikimleri, hücrede proteinler, lipidler, DNA gibi biyolojik makromoleküllerle reaksiyona girerek birçok dejeneratif ve patolojik sürecin ortaya çıkmasına neden olur. Antioksidanlar, serbest radikal reaksiyonlarını inhibe ederek hücre hasarını geciktiren ya da durduran moleküllerdir. Günlük diyetle tükettiğimiz elma, marul, lahana, kuru soğan, kakao tozu, üzüm, şarap, çay, gibi yiyecek ve içeceklerin quercetin içerdiği gösterilmiştir. Parlak sarı renkli, alkol ve yağda iyi çözünen quercetin, güçlü bir antioksidandır. Bu özelliği ile kanser, obezite, diyabet, yaşlanma ve kalp damar sistemi üzerine etkileri literatürde yer almaktadır.

Quercetin kan basıncını düşürdüğü, trombosit agregasyonunu inhibe ettiği, endotel hücrelerindeki oksidatif stresi azalttığı, antiaterojenik etkili olduğu bildirilmiştir. Yaşla birlikte ortaya çıkan azalmış serbest radikal toleransı ve oksidatif stresle başa çıkma, proteoliz aktivitesi, homeostazisi sağlama, DNA tamiri vb mekanizmalarda yetersizliğin de quercetin tarafından telafi edildiği gösterilmiştir. Günümüzde sıklıkla karşımıza çıkan obezite ve diyabet üzerine de quercetin olumlu etkileri vardır. Quercetin adipoz doku ile etkileşimi sonucu triaçilgliserol miktarında azalma gözlenmiş ve bu durum obezite ile mücadelede quercetin önemini ispatlamıştır. Diyabet üzerine quercetin etkileri arasında plazma glukoz konsantrasyonunu düşürmesi, bununla beraber pankreatik beta hücrelerinin bütünlüğünün korunması ve glisemik kontroldeki rolü dikkat çekicidir. in vitro çalışmalar quercetin başlıca prostat, serviks, akciğer, karaciğer, göğüs ve kolon gibi çeşitli kanserlerde hücre çoğalmasını engellediğini göstermektedir. Kanser hücrelerini kemoterapötiklere duyarlı hale getirerek tedaviyi desteklediği bildirilmiştir.

Bu çalışmada serbest radikallerin tanımı ve antioksidan sistem genel hatlarıyla açıklanmaya çalışılmış; özellikle diyetle aldığımız quercetine vurgu yapılarak birtakım patolojik süreçlerdeki etkisi derlenerek sunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Serbest radikal, antioksidan, quercetin

Quercetin: An Apple A Day?

Sefa Keskin, Ayşe Özçetin, Elifnaz Ünal, Zeynep Ünal,

Berkay Becer

Advisor: Dr. Ayşe Şebnem İlhan

Even though advertisements towards consuming convenience food has increased as if accompanying life's rapid flow, the interest in quality and balanced nutrition has also grown.

The consumption of fruits and vegetables is associated with the effects of herbal compounds on human health.

Free radicals are atoms or molecules which contain unpaired electrons that form as a result of various reactions. Excessive production or accumulation of these can cause numerous degenerative and pathological process by reacting with biological macromolecules like proteins, lipids and DNA. Antioxidants are molecules that delay/terminate cellular injury by inhibiting free radical reactions. It has been indicated that foods and beverages such as apple, lettuce, cabbage, onion, cocoa powder, grape, wine and tea contain quercetin. Bright yellow colored quercetin, that dissolves in alcohol and fat, is a potent antioxidant. Its effects on cancer, obesity, diabetes, aging and cardiovascular system has taken part literature.

It has been reported that quercetin reduces blood pressure, inhibits platelet aggregation, decreases oxidative stress in endothelial cells and has an antiatherogenic effect. It has been indicated that quercetin compensates for decreased free radical tolerance with age and deficiency in mechanisms such as handling oxidative stress, proteolytic activity, procurement of homeostasis and DNA repair. Quercetin has also positive effects on obesity and diabetes. In presence of quercetin, a decrease in number of triacylglycerol has been observed. Quercetin's effect on diabetes include lowering the plasma glucose concentration, conserving the integrity of pancreatic beta cells and glycemic control. In vitro studies have indicated that quercetin prevents the cell growth primarily in prostate, cervix, lung, liver, breast and colon cancer by sensitizing cancer cells to chemotherapeutics.

In this study, the antioxidant system and free radicals are explained and the effects of dietary quercetin on various pathological processes are emphasized.

Key words: Free radical, antioxidant, quercetin

Nur Aydınalp, Merve Hotoğlu, Seçil Dirkeç, Elif Yüsrâ İnce
Danışman : Prof. Dr. Ersin Öğüş

Tıbbi verilerin anlaşılmasında ve yorumlanmasında bilginin görsel ifadesi büyük önem taşımaktadır. Bu amaçla geçmişten günümüze birçok grafik türü geliştirilmiştir. Özellikle, tıp alanında kullanılan alışlagelmiş grafikler dışında, henüz yaygınlaşmamış ancak bazı durumlarda bilgiyi alternatiflerine göre çok daha iyi ifade edebilen grafik türleri ortaya çıkmıştır.

Bilginin görselleştirilmesi ilk kez Antik Mısır'da harita yapımıyla görülmüştür. Fakat, istatistiksel verinin ilk görselleştirilmesinin coğrafi amaçlarla 1644 yılında yapılan Van Langren'in şeması olduğu düşünülmektedir. Bunu takiben, günümüzde sık kullanılan pek çok grafik formunun mucidi olan ekonomist William Playfair 1786'da çizgi ve çubuk grafiğini, ardından 1801'de daire ve çember şemasını geliştirmiştir. Ancak, John Snow'un 1855 yılında yayınlanan çalışmasında yer alan ve Londra'daki kolera ile su kaynakları arasındaki ilişkiyi görselleştiren nokta haritası ilk tıbbi grafik olarak ele alınmaktadır.

Geçmişten günümüze tıp alanında yapılan çalışmalarda sıklıkla temel grafiklerin kullanımı söz konusu olsa da özellikle son yıllarda bu bilindik grafikler dışında literatürde daha yeni grafiklere de rastlanmaktadır. Örneğin Polar Grafik, kalbin bir dakikada aorta pompaladığı kan miktarının; Ternary Grafiği, insülin duyarlılığı, erken evre beta hücre fonksiyonu ve glikoz düzenlemesi arasındaki ilişkinin; Şelale Grafiği, CT taramasıyla tespit edilen tümör çaplarının değişiminin; Lasagna Grafiği, uyku laboratuvarlarında elde edilen verilerin (hipnogram) gösterilmesinde kullanılmıştır. Bunların yanı sıra, Worm Grafiği, Wireframe Grafiği, Rüzgar Gülü Grafiği, Mesh Grafik, Radar Grafik, Dot Histogram Grafiği, Baloncuk Grafiği, Bland Altman Grafiği, Four Quadrant Grafiği, Bean Grafiği sağlık alanında kullanılan ve çok bilinmeyen ancak oldukça yararlı grafik türlerinden bazılarıdır.

Bu çalışmada, yukarıda sözü edilen tüm grafik türleri incelenmiş, örneklerle açıklanarak, sağlık alanında kullanılmalarının sağladığı yararlar üzerinde durulmuştur. Böylece sağlık çalışanlarının bu güncel grafik türlerini kullanarak bulgularını daha iyi görselleştirebilecekleri düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Güncel grafikler, alternatif grafikler, grafik, grafik tarihi

An Overview To The Graphics: Improvement on Medical Literature

Nur Aydınalp, Merve Hotoğlu, Seçil Dirkeç, Elif Yüstra İnce

Advisor: Prof. Dr. Ersin Öğüş

Information visualization is essential in understanding and interpreting medical data. For this purpose, various types of graphics have been developed from past to present. Especially, except ordinary graphics used in medical field, new graphic types which can explain information better than its alternatives, have been emerged.

Illustration of information was first seen with mapping in Ancient Egypt. However, the diagram made by Van Langren with geographic purposes in 1644 is assumed that the first visualization of statistical data. Following this, economist William Playfair, inventor of the several graphical forms frequently used today, developed line and bar chart in 1786, pie and circle graph in 1801. The dot chart in John Snow's study published in 1855 visualizes the correlation between cholera and water sources in London and it is considered the first medical graphic.

Even though the use of basic graphic types is common in medical studies carried out from past to present especially in recent years new graphic types are also encountered in the literature. For example, Polar Graph is used to show the amount of blood pumped by the heart in a minute; Ternary Graph is used to illustrate the relationship between insulin sensitivity, early phase beta-cell function and glucose disposal; Waterfall Graph is used to determine the variation of tumor diameters detected by CT scan and Lasagna Graph is used to show the data obtained from sleep laboratories (hypnogram). In addition to these graphs, Volcano, Worm, Wireframe, Wind Rose, Mesh, Radar, Dot Histogram, Bubble, Bland Altman, Four Quadrant and Bean Graph are some of the unknown however useful graphic types used in the healthcare field.

In this study, all the graphic types mentioned above are illustrated and the benefits of using them in the healthcare field are emphasized. Thus, it is thought that healthcare professionals can visualize their findings better by using these recent graphic types.

Key words: Recent graphs, alternative graphs, graphic, graphic history

Mahşerin Beşinci Atlısı: Terörizm

Elnur Hasanov, Cansu Adıgüzel, Ozan Yaşar, Tuna Gürelık,

Melih Can Güneş

Danışman: Prof. Dr. Rengin Erdal

Terörizm, siyasal, dinsel ve/veya ekonomik hedeflere ulaşmak amacıyla sivillere; resmî, yerel ve genel yönetimlere yönelik baskı, yıldırma ve her türlü şiddet içeren yolun kullanımını ifade eden bir terimdir. Dini terörizm, Devlet terörü, Narko terörizm, Siber terörizm ve Komplote teorisi en yaygın örneklerdir.

Dünyanın en güçlü terör örgütleri olarak Boko Haram, Nijerya'da kurulan terörist gruptur. Leşker-e-Tayyibe Pakistan temelli militan bir topluluktur. FARC, Marksistgerilla grubu olup Kolombiya'da kurulmuştur. El Kaide, Usame Bin Ladin tarafından kurumuş olup, dünyanın en önemli terör gruplarından biridir. Taliban, Afganistan'da geniş uyuşturucu ticareti, insan kaçakçılığı, gasp ve bağışlar ile geçinmekte olup, Afganistan'da büyük bir Afyon üretimi ve dünyaya pazarlanması elinde bulundurmaktadır. ISIS, bir zamanlar El Kaide'nin bir parçası olan olup Irak ve Suriye'de İslami Devlet kurmak istemektedir. Yağmalanmış silah ve banka soygunlarından gelen para yanı sıra petrol rezervleri vepaha biçilmez arkeolojik kazılar ile ele geçenlerle yaklaşık 2 milyar dolarlık bütçesi ile dünyanın en zengin terör örgütlerinde biridir. Yukarıdaki uluslararası örgütlerin Türkiye ayağında PKK yer almakta olup tümü ile ortak hareket etmektedir.

Dünyada yaşanmış bazı kanlı terör eylemleri olarak son 20 yılda: Beyrut Saldırısı "1983" (299), Sri Lanka Mezalimi "1990" (600), Luxor Katliamı "1997" (59), Kenya ve Tanzanya ABD elçilikleri saldırıları "1998" (215), 11 Eylül Saldırısı "2001" (3000), Bali saldırısı "2005"(169), Paris Saldırısı "2015" (135) olmak üzere 3477 kişi yaşamını kaybetmiştir.

Ülkemizde yaşanan bazı kanlı terör eylemleri olarak son 20 yılda: Sinagog saldırıları "2003" (27), HSBC ve İngiliz Konsolosluğu saldırıları "2003"(30), Reyhanlı saldırısı "2013" (52), Suruç saldırısı "2015" (34), Ankara Tren Garı Saldırısı "2015" (95) Ankara Kızılay saldırısı "2016" (37), Atatürk Havalimanı saldırısı "2016" (45) olmak üzere 320 kişi yaşamını kaybetmiştir.

Sorunun çözümü : Birleşmiş Milletler çatısı altında: Dünyanın tüm ülkelerinin iş ve güç birliği ile terör örgütlerine karşı yürütecekleri bir savaşla mümkündür. Bu savaşın siyasi, ekonomik, askeri boyutları yanında ülke halklarının de iş ve güç birliğini sağlayacak psikolojik boyutu da bulunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Terörizm tanımı, nedenler, terör örgütleri, dünya da ve ülkemizdeki eylemler

The Fifth Horsemen of The Apocalypse: Terrorism

Elnur Hasanov, Cansu Adıgüzel, Ozan Yaşar, Tuna Gürelık,
Melih Can Güneş.

Advisor : Prof. Dr. Rengin Erdal

Terrorism is a term that refers to the use of pressure, intimidation and all forms of violence towards official local and general administrations for the aim of political, religious and/or economic funds. Religious terrorism, state terrorism, cyber terrorism and conspiracy theories are the most wide spread samples.

The most powerful terror organizations are: Boko Haram; built in Nigeria. Lesker-e-Tayyibe; group of militant which is Pakistani based. El Kaide; being created by Usama Bin Ladin is the world's one of the most necessary group. Taliban; company makes a living by human trafficking, extortion, donations, drug dealing, keeping the opium production and the sale of over the world in its hands by Afghanistan. ISIS; being Al Kaide's part once upon a time and wanting to create Islamic Republic in Syria. Armament, highest also petrol reserves and earnings by the archeological diggings makes its budget nearly 2 billion dollars. Resulting ISIS being the world's one of the most reachest terror organization. PKK; taking part and making in the same direction with the world wide organizations above.

In the past 20 years as some bloody terrorist acts that have lived in the world: Beirut bombings"1983"(299), Sri Lanka atrocity "1990"(600), Luxor massacre"1997"(59), Attack of Kenya and Tanzania embassies"1998"(215), September 11 attacks "2001"(3000), Bali attack "2005" (169), Paris attack "2015"(135). Totally 3477 people lost their lives.

Some of the bloody acts terrorism which happened in our country in the past 20 years: Synagogue attacks "2003"(27), HSBC and English embassy attacks"2003"(30), Reyhan attacks "2013" (52), Suruc attacks "2015" (34), Ankara train station attacks"2015"(95), Ankara Kizilay attacks"2016"(37), Ataturk airport attacks"2016"(45). Totally 320 people lost their lives.

Solution of the problem: under the roof of the United Nations by the joining forces of each and every countries of the world stands a possibility fighting against terror organizations. The political, economic and military dimensions of this war, as well as the psychological dimension of the people of the country will ensure the units of work and power.

Key words: Term of terrorism, causes, terror organizations, attacks in the world and in our country

Ön- ve Ard- Koşullamanın Sıçanlarda Barsak Anastomozundaki Etkileri

Mehmet Arda Yavuz, Beyza Altunel, İpek Tanyolaç,
Sefer Batuhan Aplak, Elif Toksöz
Danışman: Doç. Dr. Müge Tecder Ünal

İskemi hasarı, dokuya yeterli kan akımının gelmemesi neticesinde metabolizma için gerekli metabolitlerin ulaşmaması ve atık ürünlerin uzaklaştırılamaması sonucu dokuda meydana gelen genel hasar tablosudur. İskemiye uğramış dokunun yeniden kanlanması ile iskemi/reperfüzyon (İ/R) hasarı denilen ve başta hücreçi ROS metabolitlerinin sebep olduğu yeni bir hasar tablosu ortaya çıkarmaktadır.

İntestinal anastomozis (İA) çeşitli cerrahi tekniklerle gerçekleştirilebilir, en sık kullanılan yöntemlerden biri uç-uca eklemidir (end-to-end). Bu operasyon boyunca incebağırsağın belirli bir bölümü iskemiye maruz kalır. İA'un neden olduğu anastomoz sızıntıları gibi postoperatif komplikasyonlar cerrahi sırasında barsak dokusunda oluşan iskemi ve İ/R hasarı ile doğrudan ilişkilidir. İ/R hasarını azaltmaya yönelik farklı cerrahi girişim yöntemleri dışında, önkoşullama (ÖK) ya da ardkoşullama (AK) gibi protokoller de uygulanmaktadır.

Projenin amacı: Barsak anastomozlarında önkoşullama ve ardkoşullamanın etkilerinin karşılaştırılmasıdır.

Hipotez: Barsak anastomozlarında, İ/R hasarına karşı ardkoşullama uygulanması, önkoşullama uygulanması gibi koruyucu bir etki gösterir.

Yöntem: Deneyimizde Wistar erkek sıçanlar kullanılmıştır. Gruplar: Kontrol, Sham, ÖK, AK ve ÖK + AK (n=5). Deney hayvanları operasyon sonrası 3-4. Gün anastomoz bölgesinde doku iyileşmesini incelemek üzere sakrifiye edilmiştir. Anastomoz bölgesinin iyileşmesi; patlama basıncı, histolojik İnceleme ile test edilmiş. Veriler istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

Anahtar kelimeler: İskemi, reperfüzyon, hasar, önkoşullama, artkoşullama

The Effects of Pre- and Post- Conditioning on Intestinal Anastomosis in Rats

Mehmet Arda Yavuz, Beyza Altunel, İpek Tanyolaç,

Sefer Batuhan Aplak, Elif Toksöz

Advisor: Assoc. Prof. Dr. Müge Tecder Ünal

Ischemic injury is the general damaged situation of tissues caused absence of essential metabolites and accumulation of waste products because of restriction of blood supply. Reperfusion of the ischemic tissue results in another damage situation called "Ischemia-Reperfusion" (I/R) Injury which is mainly caused by ROS metabolites in the cell.

There are various techniques for intestinal anastomosis, end-to-end anastomosis is one of them. During this procedure ischemic periods can be occurred. Postoperative complications like anastomotic leakage are highly related with the ischemic and IR injury occurred during the operation. In order to decrease the risk of intestinal I/R injury, different surgical procedures and pre- or post- conditioning protocols can be used.

Aim of the study: To investigate the effect of pre- and post-conditioning of intestinal ischemia on anastomosis

Hypothesis: Post-conditioning of intestinal ischemia has also beneficial effect on intestinal anastomotic healing.

Methods: In our study; male Wistar rats are used. Groups: control, sham, preconditioning, postconditioning and preconditioning+postconditioning (n=5). Rats are sacrificed on the post-operative 3th or 4thdays. Healing of the tissues is tested by bursting pressure, histologic evaluation. Data are compared statistically.

Key words: Ischemia, reperfusion, injury, preconditioning, postconditioning

Lateral Sefalometrik Radyografilerde Sella Turcica Varyasyonları ve Bu Varyasyonların Kapanış Bozuklukları ile İlişkisi

Zeynep İlayda Bağcı, Sude Cesaretli, Almina Arslan,
İlgaz Tuana Gürsel, Bengisu Değirmenci
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Hale Öktem

Ortodontik tedavilerin planlanması için lateral sefalometrik radyografilerde belirli referans noktaları kullanılarak yüzün iskeletsel sınıflaması yapılmaktadır. Buna göre hastalar kapanış bozuklukları açısından iskeletsel olarak üç sınıfta incelenmektedir. Ayrıca bu referans noktalarından biri olan sella turcica, kafa tabanı kemiklerinden sfenoid kemiğin içyüzünün ortasında, önde tuberculum sella arkada dorsum sella tarafından sınırlanan, hipofiz bezinin oturduğu eyer şeklinde bir çukurdur. Sella turcica'nın embriyolojik gelişimi kraniyofasiyal kemik gelişimiyle yakından ilişkilidir. Bu çalışmada sella turcica morfolojileri ile iskeletsel Sınıf I, II ve III kapanış bozuklukları arasındaki ilişkinin ve sella turcica varyasyonlarının tanınması amaçlanmıştır.

Bu çalışmada 2013- 2017 yılları arasında Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvuran 14-26 yaşları arasında 48 erkek ve 46 kadın toplam 94 ortodonti hastasının lateral sefalometrik radyografileri retrospektif olarak incelenmiştir. Eşit sayıda sınıf I, II ve III hastaların radyografileri sella turcica morfolojilerine göre 6 gruba ayrılmıştır. Bunlar normal sella turcica, oblik anterior duvar, çift kontürlü taban, sella turcica köprüsü, sella turcica'nın posterior'unda düzensiz yapılanma, piramidal şekilli dorsum sella olarak gruplandırılmıştır. Ayrıca sella turcica'ların uzunluk, derinlik ve çapları ölçülmüştür. Sella turcica varyasyonları ve Sınıf I, II, III radyografiler istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

Sella turcica varyasyonları ile cinsiyet arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p=0,358$). Sella turcica varyasyonları ile iskeletsel sınıflar arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlıdır ($p=0,017$). Normal sella turcica olarak sınıflandırılan grafilerin %36,8'ini Sınıf I hastalar oluşturmaktadır. İskeletsel Sınıf I, II, III hastalar ve sella turcica varyasyonları ile uzunluk, derinlik ve çap ölçümleri arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı değildir.

Sefalometrik analizlerde ortak kraniyofasiyal etyoloji nedeniyle kapanış bozukluklarında (maloklüzyon) sella turcica morfolojisinin değerlendirilmesi önemlidir.

Anahtar kelimeler: Lateral sefalometrik radyografi, sella turcica, maloklüzyon

Sella Turcica Variations on Lateral Cephalometric Radiographs and Correlation With Malocclusions

Zeynep İlayda Bağcı, Sude Cesaretli, Almina Arslan,

İlgaz Tuana Gürsel, Bengisu Değirmenci

Advisor : Assist. Prof. Dr. Hale Öktem

For assesment of orthodontic treatments, facial skeletal classification is performed by using specific reference points on lateral cephalometric radiographs. Facial skeletal type is classified into three types. The sella turcica is the saddle shaped fossa located in the middle of inner surface of sphenoid bone which is one of the cranial bones. The anterior border is represented by tuberculum sellae and the posterior border by the dorsum sellae. And the pituitary gland is located in sella turcica. The embryological development of sella turcica is closely related with craniofacial bone development. The aim of the study is to investigate the relationship between the sella turcica morphology and skeletal Class I, II and III malocclusions and the variations of sella turcica.

In this study, lateral cephalometric radiographs of 94 orthodontic patients, 48 males and 46 females between the ages of 14 and 26 who applied to Başkent University Faculty of Dentistry between 2013 and 2017 were examined retrospectively. On equal number of radiographs of class I, II and III patients, sella turcica is classified into 6 groups according to turcica morphology. These are normal sella turcica, oblique anterior wall, double contour of the the floor, sella turcica bridge, irregularity in the posterior part of sella turcica, pyramidal shape of dorsum sella. In addition, length, depth and diameter measurements of sella turcica were measured. Sella turcica variations and Class I, II, III radiographs were statistically compared.

There was no statistically significant difference between sella turcica variations and gender ($p = 0,358$). The relationship between sella turcica variations and skeletal classes was statistically significant ($p=0.017$). 36.8% of Class I patients were classified as normal sella turcica, radiographically. The relationship between skeletal Class I, II, III patients and sella turcica variations and length, depth and diameter measurements were not statistically significant.

Because of craniofacial etiology in cephalometric analysis, it is important to evaluate sella turcica morphology in patients with malocclusion.

Key words: Lateral cephalometric radiography, sella turcica, malocclusion

Peki ya Kafein?

Tolgahan Yılmaz, Elvan Ünver, Rifat Ege Temel, Elifnaz Mutlu,
Betül Ankin, Şerife Gül Acar

Danışman: Prof. Dr. Attila Dağdeviren

Metilksantin ailesine ait bir merkezi sinir sistemi uyarıcısı olan kafein, başta çay ve kahve olmak üzere pek çok yiyecek ve içeceğin içinde bulunduğundan geçmişten günümüze popülerliğini kaybetmemiş bir kimyasaldır. Kafein kakao, kola, enerji içecekleri gibi günlük yaşantımızda yer etmiş pek çok ürünün içeriğinde de yer almaktadır. Yeterince tanıdığımızı zannettiğimiz bu maddeyle ilgili yaptığımız araştırmalar bize kafeinin farkında olmadığımız birçok farklı etkisinin bulunduğunu gösterdi. Uyanık tutucu etkisinin yanında hafıza ve algı güçlendirici, konsantrasyon artırıcı gibi bilişsel; ağrı ve acıya karşı duyarlılığı azaltma gibi kimyasal; insülin duyarlılığını artırma ve enerji metabolizmasını hızlandırma gibi metabolik etkilerinin de olduğunu gösteren çalışmalar bizi çağımızın en büyük problemlerinden biri olan obeziteye karşı etkilerini araştırmaya yöneltti. Bu yüzden çalışmamızda, kafeinin yağ metabolizması ve enerji dengesine yaptığı etkileri konu alan literatüre odaklandık. Yapılan klinik çalışmalarda kafeinin yağ oksidasyonunu artırdığı ve bireylerin yağ oranlarının azaltılmasına yardımcı bir etkisi olduğu bildirilmiştir. Kafeinin dikkat çeken diğer bir etkisi de ısı enerjisi ortaya çıkararak vücut sıcaklığının yükselmesine katkıda bulunmasıdır. Kafeinin tek başına yağ yıkımını hızlandırmasının yanında efedrin gibi çeşitli maddelerle birlikte kullanılmasının bu özelliğini arttırdığı belirlenmiştir. Kafein, yağ yıkımını sağlayan metabolik faaliyetleri doğrudan etkilediğinden insüline duyarlılığı artırarak tip 2 diyabet gelişimini önleyici özelliğiyle de öne çıkmaktadır. Kas-sinir koordinasyonuna olumlu yönde yaptığı etkiye bağlı olarak egzersiz performansını yükselterek yağ yıkımını desteklemektedir. Taramalarımız sonucunda kafeinin uygun kullanımının, bireysel metabolik aktivitemizi düzenlemede olumlu katkı sağlayacağı görüşünü benimsedik. Bireyin cinsiyet ve yaşına uygun miktar ve aralıkta alınan kafeinin sağlığını üzerinde olumlu katkı yapabileceğine kanısına ulaştık.

Anahtar kelimeler: Kafein, metabolizma, yağ yıkımı, enerji

What about Caffein?

Tolgahan Yılmaz, Elvan Ünver, Rıfat Ege Temel, Elifnaz Mutlu,
Betül Ankin, Şerife Gül Acar

Advisor: Prof. Dr. Attila Dağdeviren

Caffeine, a central nervous system stimulant of the family of methylxanthines, is a chemical that has not lost its daily popularity since it is found in many foods and beverages, especially tea and coffee. Caffeine is also found in many products in our daily lives, such as cocoa, cola and energy drinks. The research we have done on this material that we think we know enough to show us that there are many different effects that we are not aware of. Studies showed that besides keeping awake, caffeine has cognitive effects like memory and perception enhancer, concentration enhancer; chemical effects like pain reliever; metabolic effects like insulin sensitizer and metabolic accelerator. These studies directed us to search caffeine's effect on one of the biggest problems of our time, the obesity. Therefore, our study focuses on the literature on the effects of caffeine on fat metabolism and energy balance. Clinical trials have reported that caffeine increases fat oxidation and is an adjunct to reducing fat levels in individuals. Another noteworthy effect of caffeine is that it contributes to the increase in body temperature by bringing out heat energy. It has been determined that caffeine accelerates fat breakdown, as well as its use in combination with various substances such as ephedrine. Since caffeine directly affects the metabolic activities leading to fat breakdown, it also promotes the development of type 2 diabetes by increasing insulin sensitivity. Depending on the positive effect on muscle-nerve coordination, it enhances exercise performance and promotes fat breakdown. As a result of our screening, we have taken the view that the proper use of caffeine will make a positive contribution to the regulation of our individual metabolic activities. We have come to the conclusion that caffeine in the amount and range appropriate for the individual's sex and age can make a positive contribution to our health.

Key words: Caffeine, metabolism, fat breakdown, energy

Ötanazi: Bitmeyen Tartışma

Yiğit Tarhan, Fırat Aydoğın, Azin Aram, Kemal Aygün,

Leyla Eybatova

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Rifat Vedat Yıldırım

Ötanazi; tıbbın elinde bulundurduğu olanaklarla iyileştiremediği ve nitelikli bir yaşam da sağlayamadığı hastaların yaşamlarının, içinde buldukları belli koşullarda ve biçimde sona erdirilmesi olarak tanımlanmaktadır. Eski Yunancadan gelen ötanazi eu= güzel, tanasium= ölüm anlamındadır. Ötanazi, ölme hakkı, kişinin yaşamı terk etme hakkı ve intihar kavramları ile ilgili tartışmalar eski Yunan ve antik Roma kültürlerine kadar dayanmaktadır. Hipokrat yemininde yer alan ötanazi yasağı antik çağda ötanaziye karşı ciddi görüşlerin bulunduğunu göstermektedir. Yemin nedeni ile bugün pek çok hekim ötanazi uygulamasının tıp mesleği değerlerine aykırı olduğunu savunmaktadır. Yaşamın kutsallığını savunan etik görüşler “yaşama saygı” üzerinde odaklanmışlardır. İlahi dinlerde ise “yaşam Allah tarafından verilir, bu nedenle yalnızca Allah tarafından alınır” düşüncesi hâkimdir. Buna dayanarak yaşamın kutsallığı tezi sadece Tanrının bir insanın ne zaman, ne kadar yaşayacağına ve ne zaman öleceğine karar vereceğini söyler. Tanrı, insana doğa üzerinde hâkimiyet kurma iznini vermiş, ama insan yaşamı üzerinde hâkimiyet kurma yetkisini kimseye vermemiştir.

Ötanazinin pasif, aktif ve dolaylı olarak üç farklı şekilde uygulama alanı mevcuttur. Bu formlar arasındaki ayırt edici faktör tedavi ve bakımın hedefidir. Pasif ötanazi ağır hasta ve ölmekte olan bireyin almakta olduğu yoğun tıbbi girişimlerinin ya da yaşamını uzatıcı tedavilerin sonlandırılması anlamına gelir. Dolaylı ötanazide ise ölüm sürecinde olan hastanın yaşamakta olduğu ağrıları dindirmek için uygulanan ağrı yönetimiyle ölüm sürecinin hızlandırılması anlaşılır. Aktif ötanazide ölümcül hastanın uygulanan ilaç tedavisiyle hayatına son verilmesidir. Burada hastanın açık olarak dile getirdiği istek mevcuttur. Hasta isteğini dile getiremediği durumlarda kendisi için bir başkasının karar vermesi gerekir. Ötanazi, dünyada farklı ülke ve toplumların sahip olduğu değerler değişikçe tartışılmaya da devam edecektir.

Anahtar kelimeler: Ötanazi, ölme hakkı, yaşama saygı, hasta onuru

Euthanasia: Unending Discussion

Yiğit Tarhan, Fırat Aydoğın, Azin Aram, Kemal Aygün,

Leyla Eybatova

Advisor: Assist. Prof. Dr. Rifat Vedat Yıldırım

Euthanasia is defined as ending the life of patient who cannot be treated and/or provided with adequate life quality by available medical practices. Euthanasia from ancient Greek means eu=beautiful and tanasium=death. The debate about euthanasia, the right to die, the right of one to leave life, and the concepts of suicide relies on ancient Greek and ancient Roman cultures. The euthanasia ban in the Hippocratic oath shows that there were severe views against the euthanasia in ancient times. Today, many physicians argue that euthanasia is contrary to the values of medical profession. The ethical views that defend the sanctity of life are focused on "respect to life". In divine religions, "life is given by God, for this reason it can only be taken by God" is the ruler of thought. Based on this, the sanctity of life teaches that only God will decide when, when and how long a person will live. God has allowed man to rule over nature, but no authority has been given to dominate human life.

Euthanasia has three areas of application: passive, active and indirect. The distinguishing factor between these forms is the goal of treatment and care. Passive euthanasia is the termination of extreme medical treatments or life-sustaining treatments in which the dying patient and the dying individual are receiving. Indirect euthanasia is the acceleration of the death process by pain management administered to relieve the pain that the patient in the process of death is experiencing. Active euthanasia is the termination of the life of a fatal patient by treatment with an applied drug. Here, the patient has a clear request or the patient can not express his/her wish, someone else decides for him/her. Euthanasia will continue to be debated as the values of different countries and societies in the world.

Key words: Euthanasia, dying right, respect to life, patient dignity

Kadınların Aile Planlaması ile İlgili Görüş ve Uygulamaları

Berfin Yüksekaya, Dicle Seray Muratoğlu, İlteriş Kağan Türkyılmaz
Danışman: Prof. Dr. Ayşe Nurdagül Akın

18-50 yaş aralığındaki halen evli kadınların Aile Planlaması (AP) yöntemleri konusundaki bilgi düzeylerinin ve yöntem kullanımındaki karşılanamayan gereksinimlerinin araştırılması ve çözüme yönelik öneriler geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Tanımlayıcı tipte olan bu çalışma, Başkent Üniversitesi Kardiyoloji ve Kulak Burun Boğaz Polikliniklerine başvuran 18-50 yaş aralığındaki halen evli kadınlarda 1-8 Şubat 2017 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmaya katılmayı kabul eden kadınlara 22 sorudan oluşan; AP yöntemleri hakkındaki bilgileri; AP yöntemi kullanıp kullanmadıkları; kullanmama nedenleri, kullandıkları yöntemler ve bu hizmete ulaşmaları ile ilgili sorular yüz yüze görüşme tekniği ile sorulmuştur. Ayrıca kadınların Türkiye’de var olan sağlık sisteminde AP hizmetlerinin verilmesiyle ilgili görüşleri de öğrenilmiştir. Verilerin analizleri, SPSS v.17 Programı ile tanımlayıcı istatistikler, ortalama, frekans tabloları, bazı önemlilik testleri kullanılarak yapılmıştır.

Araştırma, toplam 100 kadın üzerinde yapılmıştır. Kadınların %28,0’inin 18-34 yaş, %58,0’inin 35-49 yaş arasında oldukları, yaş ortalamasının ise 39,09±8,0 olduğu; eğitim düzeylerinin % 33,0’ünün lise; %57,0’sinin yüksek okul/üniversite olduğu saptanmıştır. 64 kadının gebelik riskinde olduğu, bunların 56’sının herhangi bir AP yöntemi kullandığı belirlenmiştir. Gebelik riskinde olan kadınlardan 54’ünün etkili bir AP yöntemiyle korunduğu (%84,4), 2 kadının geleneksel yöntem uyguladığı (%3,1), 8 kadının ise çocuk istemediği halde (%12,5) yöntem kullanmadığı saptanmıştır. Bu bulgulara göre **“AP’de karşılanamayan hizmet gereksinimi”, %15.6 olarak yüksek düzeyde bulunmuştur.** AP yöntemi kullananların %33,3’ünün hap, %25,9’unun tüp ligasyonu, %22,2’sinin kondom, %18,5’inin spiral kullandığı saptanmıştır. Etkili yöntemler en sık hastaneden elde edilmekte bunu eczane ve market izlemektedir.

Araştırma grubunda karşılanamayan AP gereksinimi %15,6’dır. Bu sonuç, her 6 kadından birinin ihtiyacı olduğu halde AP hizmetini kullanmadığını göstermektedir. Önemli bir koruyucu hizmet olan AP kullanımındaki karşılanmayan hizmet gereksinimi konusunda toplumda, karar vericilerde, özellikle de kadınlarda farkındalık artırıcı çalışmaların yanı sıra, toplum temelli ileri araştırmalara, özellikle de sağlık sistemi ve politik bariyerlerden kaynaklanan faktörlerin araştırılarak ortaya konmasına ihtiyaç olduğu düşünülmüştür. (KA17/06).

Anahtar kelimeler: Aile planlaması, karşılanamayan gereksinim, etkili modern yöntem

Women's Opinions and Practices on Family Planning

Berfin Yüksekçaya, Dicle Seray Muratoğlu, İlteriş Kağan Türkyılmaz
Advisor: Prof. Dr. Ayşe Nurdagül Akin

The aim of the study to investigate the knowledge of family planning (FP) of married women age of 18-50 and their unmet needs in FP and to develop recommendations. This descriptive study carried out between February 1-8, 2017 on married women who applied to Başkent University Cardiology and Otorhinolaryngology Polyclinics. Women agreed to participate in survey were asked 22 questions; information on FP methods; reasons for not using them etc. by face to face interviews. Women's opinion about the provision of FP services have also been learned. Data analysis made by SPSS using descriptive statistics, and significancy tests.

The study was conducted on 100 women. 28.0% of them were between the ages of 18-34, 58,0% the ages of 35-49, 33,0% of women have high school education; 57,0% were university graduate. 64 women were at risk of pregnancy, and 56 of them were using a FP method. 54 women were using efeciv method (84,4%), 10 women use conventional methods or not using any method. Based on these findings, the **"unmet FP service need" was at a high level of 15,6%**. It was found that 33,3% of women using the pill, 25,9% had tubal ligation, 22,2% used condom and 18,5% used spiral. Most of the services were obtained from the hospital.

This research results indicate that **one in every 6 females can not use the FP service despite they need**. It was thought that there is a need to carry out awareness-raising activities for decision-makers, society and for women about unmet need in FP. Also community-based further research should be carried out to explore the factors for unmet need related to health system and political barriers.(KA17/06).

Key words: Family planning, unmet needs, effective modern method

Çocuğa Yönelik Şiddet Suçtur

Pınar Öcbe, Güzin Bülbüloğlu, Yaren Nazik, Aylin Caygur,

Işıl Tüfekçi

Danışman: Prof. Dr. Ayşe Nurdagül Akın

“Aile içi şiddete tanık olan çocuklar, sessiz, unutulmuş ya da görünmez kurbanlardır”. Çocuklar özen ve sevgiyle büyütülmelidirler. Oysa birçok çocuk gereken özen ve sevgiden mahrum; ailede, okulda, sosyal çevrelerinde fiziksel, duygusal ve cinsel şiddet ve istismara maruz kalmaktadırlar. Çocuğa zarar veren, gelişimini ve geleceğini etkileyen her türlü fiziksel ve/veya duygusal kötü muamele, cinsel istismar ve ihmal şiddettir. Çocuğa yönelik şiddetin (ÇYŞ) boyutu ne yazık ki tüm dünyada yüksektir. Benzer şekilde, Türkiye’de son 10 yılda yapılan araştırmalar çocuklara yönelik fiziksel istismarın %13-48, duygusal istismarın %36-60, cinsel istismar sıklığının ise %8-28 arasında değiştiğini göstermektedir. ÇYŞ, genel olarak aile, çocuk, çevre ve kültür kaynaklı ortaya çıkar ve bazı kültürler ciddi bir insan hakkı ihlali olan bu durumu “normalleştirmektedir”. Şiddet çocukların sadece sağlıklarını değil her açıdan gelişimlerini, geleceklerini etkilemektedir. Şiddet gören çocuklarda ve ergenlerde okul başarısızlığı, anti sosyal davranışlar, güvensizlik, yeme bozuklukları, madde bağımlılığı, intihar girişimi gibi birçok olumsuzluklar görülmektedir. Şiddet gören ya da şiddete tanık olan çocuklar ileriki yaşamlarında kendileri de şiddet uygulamaya ya da şiddet gördüklerinde bunu kabullenmeye eğilimlidirler. Yani şiddet öğrenilen ve uygulanan bir olgu olarak toplumsal düzeyde varlığını sürdürür. Türkiye’de ve uluslararası düzeyde ÇYŞ’le mücadele için pek çok mekanizma kurulmuş, mevzuat çalışmaları yapılmıştır. Bunlardan en önemlisi Türkiye’nin de kabul ettiği, Çocuk Hakları Sözleşmesi’dir. Bu sözleşmeyi imzalayarak onaylamış olan ülkeler mevcut hükümleri uygulamalara yansıtıkları ölçüde ÇYŞ sorunu büyük ölçüde çözümlenmiş olur. Bunun yanı sıra, toplumda konu ile ilgili farkındalık artırılması, bazı zararlı geleneksel uygulamalar ile mücadele için aileler ve toplumsal düzeyde de çalışmaların mutlaka sürdürülmesi ve çocuğu “bağımsız bir birey” kabul ederek ona haklarının neler olduğunun öğretilmesi gerekir.

ÇYŞ’in incelendiği ve irdelendiği bu derlemede, konunun görülme sıklığı, yol açtığı sağlık ve psikososyal sonuçları bağlamında gerek çocuk gerekse toplumsal açıdan, son derece önemli ve kabul edilemez bir konu olduğu ortaya konularak önleme ve mücadele stratejilerine yönelik önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Çocuk, şiddet, çocuğa yönelik şiddet

Violence Against Child Is a Crime

Pınar Öcbe, Güzin Bülbüloğlu, Yaren Nazik, Aylin Caygur,
Işıl Tüfekçi

Advisor: Prof. Dr. Ayşe Nurdagül Akın

“Children who witnessed domestic violence are silent, forgotten and invisible victims”. Children should be raised with affection and love. However, many children are deprived those in family, at school, and social environment and expose physical, psychological, sexual exploitation. Any physical or emotional mistreatment, sexual abuse, exploitation which harm, prevent child’s development and effect future life negatively are violence. Unfortunately, magnitude of violence against children (VAC) is high. Similarly in Turkey, according to the research in last 10 years, physical, psychological and sexual abuse range between 13-48%, 36-60% and 8-28 %, respectively.

VAC is originated from family, child, environment and some cultures “normalize” this serious human rights violation. Violence, not only affect children’s health but also their development and future. Children and adolescents who are subjected to violence have problems such as learning failures, antisocial behaviors, insecurity, eating disorders, substance abuse and suicide attempts. Children who are subjected or witnessed violent acts, either tend to use violence or they accept violence. Namely violence is a fact that is learnt and applied and sustained its existence in the society.

In Turkey as well as at the international platforms there are many efforts to establish mechanisms and some legislation to combat VAC. The most important one is the “Convention on the Rights of the Child” which was also ratified by Turkey. If Countries put this convention into practice, then the problem of VAC could be solved extensively. In addition awareness raising activities at the community and family level should be carried out and “a child should be considered as an independent individual” and their rights should be taught.

In this review VAC was examined at length and its frequency, health and psychosocial outcomes which were unacceptable for child and society, then some recommendations were proposed for prevention as well as for intervention.

Key words: Child, violence, violence against children

Plastinasyon Yöntemi ve Plastinatın Anatomi Eğitimiindeki Yeri: Tıp Fakültesi Dönem 2 Öğrenci Görüşleri

Halenur Ayrım, Feza Onur Er, Aslı Ece Özcivan, İrem Nur Sağlık,
Deniz İdil Sonsayar
Danışman: Doç. Dr. Ayla Kürkçüoğlu

Plastinasyon, doku sıvılarının reaktif polimerlerle yer değiştirilmesiyle organik dokuların kuru, kokusuz ve dayanıklı bir duruma getirilmesidir. Bu yöntem zorlu ve ekonomik açıdan maliyetli olsa da ortaya çıkan örnekler (plastinat) doğal görüntülerine büyük oranda benzerlik göstermektedir. Ayrıca dayanıklı ve insan sağlığı için zararsız olmaları, plastinasyonu günümüzde bilim adamları arasında aranır hale getirmiş ve son yıllarda anatomi eğitiminde klasik metotlara bir alternatif oluşturmuştur. Bu çalışmada ilk amacımız, formalin ile tesbiti yapılmış kadavranın ön kol ve el bölgesinde ince diseksiyon sonrasında plastinasyon işlemini gerçekleştirerek plastinat hazırlamaktır. İkinci amacımız ise plastinatı öğrencilerimize tanıtmak, kadavra ve plastinatın anatomi eğitimindeki yeri hakkında öğrenci görüşlerini almaktır.

Bu çalışmada formalin ile tesbit edilmiş kadavradan epicondylus medialis ve lateralis seviyesinde ampute edilen sağ ön kol ve el örneği üzerinde tüm kas, tendon, damar ve sinir yapıları gösterecek şekilde diseksiyon yapılmıştır. Daha sonra standart plastinasyon tekniğinin dehidrasyon, yağdan arındırma, zorunlu impregnasyon ve gaz kürlenme aşamaları uygulanmıştır. Plastinatın hazır hale gelmesi sonrasında anatomi eğitimi almakta olan Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin kadavra ve plastinat örnekleri üzerinde farklı alanlardaki görüşleri alınmıştır. İstatistik değerlendirmeleri SPSS 15.0 programında Likert ölçeği kullanılarak yapılmıştır.

Sonuç olarak uzun süre formalin ile fikse edilmiş olan kadavra materyalinden plastinat elde edilebileceği gösterilmiştir. Yapılan ankette öğrencilerin %98,4'ü formaldehit kokusunun çalışmalarını olumsuz yönde etkilediğini, %19,4'ü kadavrayla çalışırken kendini stresli hissettiğini, %71,0'ı kadavranın bozulmuş renk ve doku yapısından rahatsız olmadığını ifade ederken %85,5'i plastinatın anatomik yapıları gerçekçi yansıttığını, %45,2'si plastinatın tıbbi cerrahi işlemlerle ilgili el ve alet kullanma becerisine katkı sağladığını, %40,3'ü kadavra veya plastinatın eğitim materyali olarak fark göstermediğini ifade etmiştir.

Anatomi eğitiminde kadavranın öneminin bilincinde olmakla beraber, kullanım ömrünün kısıtlı olması ve formalinin olumsuz etkilerinin göz önünde bulundurulması durumunda plastinatın alternatif bir eğitim materyali olarak kullanılabilirliği görülmektedir. Ayrıca plastinatı üniversitemizde anatomi eğitimi alan tüm öğrencilere tanıtmış ve sonrasında fakültemize uzun ömürlü bir eğitim materyali kazandırmış olduğumuzu düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Anatomi eğitimi, kadavra, plastinasyon, plastinat

The Technique of Plastination and Usage of Plastinates in Anatomy Education: Opinions of Medical Term 2

Halenur Ayrim, Feza Onur Er, Aslı Ece Özcivan, İrem Nur Sağlık,
Deniz İdil Sonsayar

Advisor : Assoc. Prof. Dr. Ayla Kürkçüoğlu

Plastination is the replacement of tissue fluids with reactive polymers to render organic tissues to a dry, odorless and durable state. Although this method is challenging and economically high cost, the final products (plastinates) show great similarity to their natural appearances. Also, being durable and nonhazardous, makes plastination sought among scientists, and in recent years an alternative to classical methods of anatomy education. Our first purpose in this study is to prepare plastinate by performing plastination process after dissection in the forearm and hand area of formalin-fixed cadaver. Our second purpose is to introduce the plastinate to our students, and take students' opinions about cadaver and plastinate in anatomy education.

In this study, formalin-fixed cadaver was amputated from epicondylus medialis and lateralis level and was performed a dissection on the right forearm and hand. In the sequel, dehydration, degreasing, forced impregnation and gas curing phases of standard plastination technique were applied. After the plastinate became ready to use, students of Başkent University Faculty of Medicine who are getting anatomy education were asked about their opinions on cadaver and plastinate in different fields. Statistical evaluations were made using the Likert scale in the SPSS 15.0.

As a result, it is shown that plastinate can be obtained from long time formalin-fixed cadaver. Survey indicates that 98.4% of the students specified that their study is affected by formalin odor, 19.4% specified feeling themselves stressful while studying with cadaver, 71.0% specified not being disturbed by the ruined color and tissue structure of the cadaver while 85.5% specified plastinate reflecting anatomic structures realistically, 45.2% specified plastinate contributing to the manual dexterity and skills of using medical surgical tools, 40.3% specified cadaver or plastinate not making any difference as educational materials.

With being conscious of the importance of cadavers in anatomy teaching, considering its limited lifetime and negative effects of formaldehyde, we are of the opinion that plastinates can be used as an alternative educational material. Besides that we think that we have introduced plastinates to all of the students whom are taking anatomy education in our university and earned our faculty a long-lasting education material.

Key words: Anatomy education, cadaver, plastination, plastinate

Akut Apendisit Tanısında Alvarado Skorlama Yönteminin Radyolojik Görüntüleme Yöntemleri ile Karşılaştırılması

Cem Yücelgen, Doğa Şimşek, Elif Karahüseyinoğlu,

Lara Naz Karademir, Merve Gürsoy

Danışman: Dr. Kemal Murat Haberal

Akut apandisit en sık karşılaşılan, acil cerrahi gerektiren durumlardan biridir. Akut karın ağrısı ile acile başvuran hastalarda akut apandisitini ayırıcı tanısını koymak zorlayıcıdır. Akut apandisit tanısının doğru konulamaması durumunda gereksiz apendektomi ameliyatı yapılabilir veya tanının gecikmesinden dolayı perforasyon gibi ciddi komplikasyonlar oluşabilir. Alvarado skorlama sistemi akut apandisit tanısında hastanın klinik bulguları, semptomları ve laboratuvar sonuçları kullanılarak yapılan klinik bir skorlama sistemidir. Bu skorlama sistemine rağmen gereksiz ameliyat ve perforasyon riskinin önüne geçmek için radyolojik görüntüleme yöntemleri, ultrasonografi ve abdominal bilgisayarlı tomografi, tanıya ulaşmada yardımcı yöntemler olarak sıklıkla tercih edilmektedir.

Bu araştırmadaki amacımız, akut apandisit tanısında Alvarado skorlama yönteminin radyolojik görüntüleme yöntemleri ile karşılaştırılmasıdır. Radyolojik yöntemlerden ultrasonografi ucuz ve kolay ulaşılabilir olması gibi avantajların yanında radyolog gereksinimi ve tecrübeye bağlı olması gibi dezavantajları bulunması ve bilgisayarlı tomografinin her ne kadar duyarlılığı ve özgüllüğü yüksek bir tanı yöntemi olsa da; hastaya ve hastaneye maliyetinin fazla olması, tomografi çekme imkanının her sağlık kuruluşunda bulunmaması, tanıyı geciktirmesi ve yüksek radyasyon maruziyeti gibi dezavantajları olan yöntemlerdir.

Araştırmamızda son üç yıl içinde akut apandisit şüphesiyle Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi Acil bölümüne sevk edilen hastalar alınmıştır. Kanser, transplant hastaları ve gebeler araştırma dışı bırakılmıştır. Araştırmamız retrospektif bir çalışma olup NUCLEUS veri tabanı kullanılarak 360 hasta çalışmaya dahil edilmiştir.

Araştırmamız henüz devam etmekte olup beklentimiz skorlama yöntemi kullanılması durumunda radyolojik görüntülemeye duyulan ihtiyacın azalacağı yönündedir. Bu sayede yapılan gereksiz radyolojik tetkiklerin azaltılması ve hastane kaynaklarının gereksiz kullanımının önüne geçilmesi hedeflenmektedir. Buna ek olarak hastaların radyasyona maruziyetinin azaltılması da hedefler arasındadır.

Anahtar kelimeler: Alvarado skoru, akut apandisit, bilgisayarlı tomografi, ultrasonografi

Comparison Between Alvarado Scoring System and Radiological Imaging Methods for The Diagnosis of Acute Appendicitis

Cem Yücelgen, Doğa Şimşek, Elif Karahüseyinoğlu,

Lara Naz Karademir, Merve Gürsoy

Advisor: Dr. Kemal Murat Haberal

Acute appendicitis is one of the most common conditions that require urgent surgery. It is challenging to determine the differential diagnosis of acute appendicitis on patients admitted to emergency room with acute abdominal pain. Unnecessary appendectomy may be performed in case of misdiagnosis of acute appendicitis or serious complications like perforation can occur due to the delay in diagnosis. Alvarado scoring system is an evaluation using patient's symptoms, clinical signs and laboratory results in the diagnosis of acute appendicitis. Although this scoring system, ultrasonography and abdominal computer tomography, which are radiological imaging methods, are commonly preferred in diagnosis to prevent unnecessary surgery and to avoid the risk of perforation.

Our aim in this research is comparing the radiological imaging methods and Alvarado scoring system in the diagnosis of acute appendicitis. Ultrasonography (US), has advantages like being cheap and accessible but it also requires a radiologist and depends on experience. And although computer tomography (CT) is a method with high diagnostic sensitivity and specificity, it also has disadvantages like costing more to patient and the hospital, the absence of CT in healthcare facilities, delaying the diagnosis and exposure to high radiation.

Our research population includes patients who were referred to Baskent University Ankara Hospital Emergency Room with suspected acute appendicitis in the last three years. Cancer patients, transplantation patients and pregnant women have been left out of the research. Our research is a retrospective study. NUCLEUS data base were used and 360 patients were included.

Our research is still continuing and our expectation is that the use of scoring system will decrease the need for radiologic imaging. In this way, we aim reduction of unnecessary radiologic methods and prevention of unnecessary use of the hospital resources. In addition, the reduction of the radiation exposure of patients is also among the aims.

Key words: Alvarado score, acute appendicitis, computer tomography, ultrasonography

Nakil Sürecindeki Çocuklarda Ruhsal Hastalıklar

İlayda Taş, Burcu Tunalılar, İrem Karapınar, Cansu Gedik,
Feray Koç, İbrahim Çağıl
Danışman: Doç. Dr. Burcu Akın Sarı

Organ nakli olan çocuklarda ve ergenlerde nakil öncesinde ve sonrasında bazı önemli psikiyatrik sorunlar ortaya çıkmaktadır. Hastaneye yatış ve cerrahi müdahale, hoş olmayan görüntüler ve acı içerdiğinden tedavi süreci, çocuklarda tümüyle engellenmesi mümkün olmayan, çeşitli şiddette duygusal travmalar yaratmaktadır.

Hastaneye yatış sürecinin çocuk ve ailesinin yaşamlarında yarattığı maddi ve manevi etkiler, hastalığa, hastane ortamına yapılacak uygulamalara yabancı olmanın ve uygulamalar üzerinde kontrol sağlayamama duygusunun yarattığı psikososyal strese bağlıdır. Bunların yanı sıra, hastalıklar ve tedavilerinin santral sinir sistemine etkileri ve bunların getirdiği biyolojik stres hastanede yatan çocukların gelişimlerinin olumsuz etkilenmesine neden olur.

Çocukta ruh sağlığının değerlendirilmesi, gelişim döneminde beliren niteliklerin ve gelişim dönemlerinin ayrıntılı bir şekilde bilinmesine bağlıdır. İnsan sürekli değişen ve gelişen bir varlık olduğu için özellikle çocuğun dönem dönem incelenmesi çok önemlidir.

Organ yetmezliği nedeniyle takip edilen ve nakil yapılan çocuk hastaların %19.7'sinde psikiyatrik bir sorun görülmektedir. Çocuklarda organ nakli kaynaklı duygu-durum bozuklukları, yeme bozuklukları, anksiyete bozuklukları, davranış bozuklukları gibi psikiyatrik bozukluklar görülebilir.

Çocuk hastaların hastane deneyiminde gelişen psikososyal stresin engellenmesi yaklaşımları; aile merkezli bakım yaklaşımı, tedavi edici oyun, çocuk yaşam hizmetleri, eğitim etkinlikleri (hastane okulları) ve ağır kontrolüdür. Hastanede kaldıkları süre boyunca ailelere de psikiyatrik destek verilmelidir. Ailenin yanı sıra sağlık personeli de bu konuda eğitilmiş olmalıdır.

Nakil hastalarında, nakil öncesi ve sonrası psikiyatrik değerlendirme mutlaka yapılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Çocuk psikiyatrisi, gelişim, nakil

Mental Illnesses in Children Who Under Transplant Process

İlayda Taş, Burcu Tunalılar, İrem Karapınar, Cansu Gedik,
Feray Koç, İbrahim Çağıl
Advisor: Assoc. Prof. Dr. Burcu Akın Sarı

In children and adolescents with organ transplants, some important psychiatric problems arise before and after transplantation. Because of hospitalization and surgical intervention includes unpleasant images and pain, the treatment process creates a variety of severe emotional traumas that can not be completely prevented in children.

The process of admission to the hospital depends on the psychosocial stratification created by the feeling of material and spiritual effects of the birth of the child and his / her family in life, the alienation of the illness, the application to be made to the hospital environment and the inability to control the practices. In addition, the effects of diseases and treatments on the central nervous system and the biological stress they cause cause adverse effects on the development of hospitalized children.

Assessment of mental health in a child depends on a detailed knowledge of the qualities and stages of development that occur during development. It is very important for the child to be examined periodically because he is a constantly changing and developing entity.

A psychiatric problem is seen in 19.7% of the pediatric patients followed and transported due to organ failure. Psychiatric disorders such as emotion-state disorders, eating disorders, anxiety disorders, and behavior disorders originating from organ transplantation may occur in children.

Approaches to prevent psychosocial stress in hospital experience of child patients; Family centered care approach, therapeutic play, child care services, educational activities (hospital schools) and pain control. Psychiatric support should be given to the family during the hospital stay even if restricts length of hospitalization . Health personel as well as the family should be educated in this regard.

In transplant patients, psychiatric evaluation before and after transplantation must be performed.

Key words: Child psychiatry, development, transplantation

Mandibula Boyutlarından Yaş Tahmini: Bir Ön Çalışma

Alp Aydan, Fırat Saltuk Koçyiğit, Seran Senar, Sena Yavuz,
Doğukan Taha Yamaç

Danışman: Prof. Dr. İsmail Can Pelin

Adli olgularda kurbanla ilişkin güvenilir bir kimliklendirmenin ortaya konulması için yaş tahmini, cinsiyet, boy ve etnik kökenle birlikte araştırmacılar açısından büyük önem taşımaktadır. Öte yandan yaşayan bireylere ilişkin güvenilir bir yaş tahmini hem hukuksal hem ahlaki bağlamda, özellikle de cezai ehliyetin değerlendirilmesi açısından önem taşımaktadır ve tüm dünyada gözlenen göç hareketlerindeki hızlı artış nedeniyle giderek önem kazanmaktadır. Günümüze değin yaş tahminine ilişkin çalışmaların çoğunda gerek dişlerde gerekse iskelet sisteminde gözlenen dejenerasyonlar ya da gelişim süreci değerlendirilmiştir. Bu ön çalışmadaki amacımız 18 yaş altı çocuklarda mandibula boyutlarına dayanarak yaş tahminine ilişkin regresyon eşitlikleri ortaya koymak ve güvenilirliğini değerlendirmektir. Çalışmada Class I kapanışa sahip olan hastalara ait 140 sefalometrik görüntü değerlendirilmiştir. Tüm görüntüler Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı arşivinden elde edilmiştir. Tüm görüntülerden yedi antropometrik ölçüm alınmıştır; Gonion – menton, gonion - gnathion, condylon – gonion, condylion – gnathion, gonial açı, SNA, SNB ve ANB. Son üç değer hastanın kapanış tipini değerlendirmek için kullanılmış olup yaş tahminine ilişkin eşitliklerde yer almamıştır. Yapılan istatistikler yaşla en yüksek korelasyonu condylion – gnathion mesafesinin gösterdiğini göstermiştir (71.3%) ($p < 0.001$) ve söz konusu değişken modelde yer alan tek değişkendir ($R^2 = 0.508$). Sonuç olarak yaşla anlamlı bir korelasyon göstermesine karşın söz konusu değere dayanılarak oluşturulan yaş tahminine ilişkin eşitliğin yeterince güvenilir olmadığı ileri sürülebilir.

Anahtar kelimeler: Yaş tahmini, mandibula, adli antropoloji

Age Estimation from Mandible Dimensions: A Preliminary Study

Alp Aydan, Fırat Saltuk Koçyiğit, Seran Senar, Sena Yavuz,
Doğukan Taha Yamaç

Advisor: Prof. Dr. İsmail Can Pelin

In forensic cases for a reliable identification of a decedent, age estimation is of importance for the investigators besides the sex, stature and the ethnic origin. On the other hand trustworthy age estimates of living persons are also important from legal, criminal and ethical perspectives, especially for the evaluation of criminal insanity of an individual, and gains importance in recent years by the global increase in migration movements. In most of the studies up to date on age estimation skeletal or dental degeneration or maturation have been evaluated. Mandible is one of the skull bones available intact even long time after the death of the individual and known as the bone that enlarges the most during adolescence. The aim of this preliminary study is to calculate formulae for age estimation in children below 18 years depending on various anthropometric measurements taken from the mandible and to evaluate their reliability. 140 Class I cephalometric images were examined for the study. All the images were available from the archive of the Orthodontia Department of Başkent University Faculty of Dentistry. Seven anthropometric measurements were taken from each image; Gonion – menton, gonion – gnathion, condyion – gonion, condyion – gnathion, gonial angle, SNA, SNB and ANB. The latest three values were used to determine the occlusion type of the patient but not included in the calculations. Statistical analyses for the whole sample indicated that condyion – gnathion distance gave the highest correlation with age (71.3%) ($p < 0.001$) and was the only variable that takes place in the equation ($R^2 = 0.508$). As a conclusion it could be reported that even though there is a significant correlation between age and condyion – gnathion distance, the equation calculated depending on this variable is not highly reliable.

Key words: Age estimation, mandible, forensic anthropology

Cameriere Metoduyla Erişkinlerde Yaş Tespitinde Eğitimin Rolü

Sıla Çalığışu, Batuhan Hüsnü Ustabaş, Fatma Nur Akyol,
Abdurrahim Emirhan Üçüncü, Gülce Pelin Yıldırım, Ali Suludere
Danışman: Dr. Zehtiye Füsün Yaşar

Yaş tayini kimliği bilinmeyen yaşayan ve ölü bireylerin, iskelet kalıntılarının ve afet kurbanlarının kimlik tespitinde büyük önem taşımaktadır. Fiziksel faktörler ve dış etkenlerden fazla etkilenmemeleri nedeniyle dişler yaş tayininde kullanılan değerli veri kaynaklarıdır. Erişkin dişlerle yapılan yaş belirlemelerinin güvenilirliği çocuk dişlerine göre daha azdır.

Çalışma, erişkinlerde diş yaş tayinin güvenilirliğini ve bu uygulamayı kimlerin yapması gerektiğini sorgulamak amacıyla tasarlandı.

Çalışmada, erişkin iskelet kalıntlarına ait 34 dişin periapikal radyografisi Cameriere diş yaşı tayin metodu ile değerlendirildi. Çalışma öncesi tıp ve diş hekimliği fakültesinden oniki öğrenciye dişler ve yaş tayininde kullanılacak yöntem konusunda eğitim verildi. Öğrencilerden canin dişlerini tanımlamaları, dişlerin total diş ve pulpa alan ölçümlerini almaları ve bireylerin yaşını belirlemeleri istendi. Ölçümlerin alınmasında Image J programı kullanıldı.

Veriler SPSS 22.0 istatistik paket programına aktararak analiz edildi. Her iki gruba ait sonuçlar arasındaki farkın değerlendirilmesinde Cochran's Q ve Ki-kare analizi kullanıldı.

Analiz sonucunda; diş tiplerini doğru tanımlama açısından diş hekimliği öğrencileri arasında anlamlı fark olmamasına karşılık, tıp öğrencileri arasında anlamlı bir farkın olduğu belirlendi. Tıp ve diş fakültesi gruplarının hesaplanan yaşlar arasında anlamlı farklılık bulundu.

Ölçüm grubunun hesapladığı yaşlar arasında büyük farklılıklar olması araştırma grubunun sadece ön eğitim ile bilgilendirilmesinin yeterli olmadığı, izole dişlerden yaş tayininin ancak bu alanda uzmanlaşmış diş hekimleri tarafından ve olanaklar ölçüsünde diğer yaşlandırma metodlarıyla birlikte uygulanmasının gerektiği kanaatine varılmıştır.

Anahtar kelimeler: Diş, diş yaşı, adli tıp

The Role of Education in Age Determination in Adults With Cameriere Method

Sıla Çalığışu, Batuhan Hüsni Ustabaş, Fatma Nur Akyol,
Abdurrahim Emirhan Üçüncü, Gülce Pelin Yıldırım, Ali Suludere
Advisor: Dr. Zehtiye Füsün Yaşar

Age determination has great importance in the identification of living and dead individuals, skeletal remains and disaster victims whose identity is unknown. Teeth are valuable data sources used for age determination because they are not affected much by physical factors and external factors. The reliability of age determinations made with adult teeth is less than that of child teeth

The study was designed to question the reliability of dental age determination in adults and who should do this practice.

In study, per apical radiographs of 34 isolated teeth of adult skeletal remains were evaluated by Cameriere dental age determination method. Twelve students from the faculty of medicine and dentistry were trained about teeth and methods to be used in age determination. Students are asked to identify canine teeth, to measure the total tooth and pulp areas of the teeth, and to determine the age of the person. Image J program was used to take the measurements.

The data were analysed by being transferred to the SPSS 22.0 statistical package program. Cochran's Q and Chi-square analysis were used to assess the difference between the results of both groups.

As a result of analysis; there was no significant difference between dentistry students in terms of determination of correct dental type. There was a significant difference between the ages calculated by the dental and medical faculty groups.

In the case of large differences between the ages calculated by the study group, it was concluded that the study group should not only be informed by preliminary training, but that the age of isolated teeth should be determined only by dentists specialized in this area and to the extent possible with other ageing methods.

Key words: Tooth, dental age, forensic medicine

Değişen Yüzyılda Tıpta Profesyonelizm

Murathan Kaboğlu, Aslı Noyan, Zeynep Yalçın, İlbey Özgün,
Uğur Ateş, Hatice Gökçen Taşdoğan
Danışman: Prof. Dr. Arzu Balkan

Profesyonelizm, kelime anlamı olarak meslek anlamına gelen “professio”dan türemiştir. Çeşitli bilim dallarında profesyonelizm tanımlanırken belli bir uzlaşmaya varılamamış olsa da meslek üzerindeki ustalık ve mesleğin insan ilişkilerine bakan yönü temel alınmıştır. Tıpta genel olarak üzerinde durulan tanımı, hekimlik mesleğinin yürütülmesi için kazanılması ya da geliştirilmesi gereken tutum, davranış ve değerler bütünlüğü şeklinde ifade edilmektedir.

Tıp eğitimi boyunca profesyonelizm ilkelerinin yeterli bir şekilde öğretilmemesi gerek hastayla, gerek hasta yakınlarıyla olan, gerekse hekimlerin kendi arasındaki ilişkiyi olumsuz bir şekilde etkilemektedir.

Profesyonelizmi öğretmenin öneminin son zamanlarda daha çok anlaşılmasıyla beraber birçok eğitim metodu üretilmiştir. Didaktik dersler, web tabanlı eğitimler bu eğitim yollarına örnek olarak ilk sıralarda verilebilir.

Profesyonelizmi öğretmeye ek olarak meslek hayatında arttırmaya yönelik belli yöntemler bulunmaktadır. Bunlardan en önemlisi tıp fakültesi mezuniyetlerinde gerçekleştirilen beyaz önlük töreni ve Hipokrat yemininin edilmesidir. Beyaz önlük töreni hekimlere sorumluluk duygusu hissettirirken Hipokrat yemini de profesyonelizmin unsurlarına özellikle etik değerlere değinerek kişilerin eğitim boyunca öğrendikleri değerlerin üzerinden geçerek profesyonelizmi arttırmaya katkıda bulunur.

Ölçme ve değerlendirme de profesyonelizmi tıp eğitimine entegre etmede çok önemli bir yere sahip olup en etkin ölçme değerlendirme yöntemlerine örnek olarak 360 derece değerlendirme, çok kaynaklı geri bildirim ve simülasyon yöntemleri verilebilir.

Tıp eğitiminde profesyonelizm konusunda henüz daha çok az yol katedilmiş olmasına rağmen belirlenen yöntemlerin yıllar ilerledikçe geliştirilmesiyle tıp eğitimine entegrasyonu tamamlanacaktır.

Anahtar kelimeler: Profesyonelizm, tıp eğitimi, beyaz önlük töreni, portfolyo, hümanizm

Medical Professionalism at The Turn of The Century

Murathan Kaboğlu, Asli Noyan, Zeynep Yalçın, İlbey Özgün,
Uğur Ateş, Hatice Gökçen Taşdoğan
Danışman: Prof. Dr. Arzu Balkan

The term “professionalism” has originally been derived from “*professio*” which stands for occupation. Even though a consensus hasn’t been reached on the definition of professionalism, the generally used definition in medicine is based on the behaviors and values necessary to practice medicine and a mastery of a certain set of skills.

The absence of professionalism in the medical curriculum has negative effects on patient-doctor relationships, in addition to relationships between colleagues.

Ever since the importance of professionalism in medical education has been noticed, many teaching methods have been developed. Didactic lessons and web-based lessons are the most prevalent examples out of the many newly developed methods.

In addition to teaching professional behaviors, there are certain approaches that encourage it in physicians’ careers. The most important of these methods are the White Coat Ceremony and the Hippocratic Oath performed at graduation ceremonies. While the White Coat Ceremony instills a sense of responsibility and identity in physicians, the Hippocratic Oath goes over the professional and ethical values taught throughout medical school.

Assessment plays a crucial role in embedding professionalism in medical education and a few of the most important assessment methods are 360 degree assessment, the multi-source feedback method and simulations.

Even though there is much progress to be made, the current methods to teach medical professionalism show much promise for the future.

Key words: Professionalism, medical education, white coat ceremony, portfolios, humanism

Dünyayı Sarsan Salgınlar: Sosyal, Ekonomik ve Ekolojik Koşullarla İlişkileri

Hasret Türkü Sarıkamış, Pınar Demirtaş, Sara Ferhunde,
Hilal Taylan Yılmaz, Elif Hazal Külhaş, Gökhan Koç
Danışman: Prof. Dr. Halil Necati Dedeoğlu

Makalede pandeminin tanımı, tarihçesi, özellikleri, ortaya çıkma, yayılma nedenleri, salgınlardan korunma yöntemleri ve gelecekte ortaya çıkması muhtemel olan salgın hastalıklar anlatılmıştır. Salgınların oluşmasına sebep olan sosyo-ekonomik ve ekolojik etkilere değinilmiştir. Pandemilerin coğrafi yayılımları ve yaş gruplarına göre dağılımları grafiklerle örneklendirilmiştir. Tarihi olarak, ilk canlıyla beraber influenza virusu da ortaya çıkmıştır. Öte yandan insanları etkileyen ilk salgınlar veba, tüberküloz ve çiçek olmuştur. Ancak bu hastalıklar geride kaldıkları için raporda sadece günümüzün pandemilerine değinilmiştir. Pandemilerin ortaya çıkmasının ve yayılmasının altında yatan birtakım etmenler vardır. Bu etmenler; ekolojik, ekonomik ve sosyal nedenler olarak üç ana başlık etrafında toplanabilir. Bu üç etmen pandemilerin ortaya çıkması ve yayılması hususunda farklı etkilere sahip olsalar da birbirlerinden ayrı düşünülemez. Özellikle ekolojik etmenler pandemilerin gelişmesinde ve yayılmasında tetikleyici rol oynarlar. Sanayi devriminin yayılması ile başlayan küresel ısınma ve iklim değişikliği ekolojik dengelerin bozulmasına ve birçok salgın hastalığın ortaya çıkmasında başrol oynamıştır. Aynı zamanda hızla gelişen sanayi sosyo-ekonomik faktörlerin de devreye girmesine zemin hazırlamıştır. Sanayileşen şehirler ile birlikte hızlı ve düzensiz bir kentleşmede başlamış ve bunun sonucunda yeterli alt yapıya sahip olmayan şehirler ortaya çıkmıştır. Bu tip kentleşmelerde temiz su kaynakları ile atık suların birbirine karışması sonucu, başta kolera olmak üzere birçok salgın hastalık gelişmiştir. Ayrıca küresel düzeyde hızla artan nüfus, buna bağlı olarak gelişen yoksulluk ve eğitimsizlik, insanların vahşi hayvanları besin kaynağı olarak kullanması ile de birçok salgın görülmüştür. Sonuç olarak bu hastalıklar gelişmemiş ülkelerin vatandaşlarına yeterli sağlık hizmetini ulaştıramaması, yeterli sağlık personelinin olmaması ve gelişmiş ülkelerin doğal yaşamı istila etmesi sonucu ortaya çıkmaktadır. Yakın gelecekte yeni pandemiler beklenmeli, bunlara hazırlıklı olunmalıdır.

Anahtar kelimeler: Pandemiler, sosyo-ekonomik faktörler, ekolojik faktörler, bulaşıcı hastalıklar

Epidemics That Shake the World: Their Relationship With Social, Economic and Ecological Factors

Hasret Türkü Sarıkamış, Pınar Demirtaş, Sara Ferhunde,
Hilal Taylan Yılmaz, Elif Hazal Külhaş, Gökhan Koç
Advisor : Prof. Dr. Halil Necati Dedeoğlu

This article includes the definition and description of the term ‘pandemic’, the history, characteristics, reasons for their emergence and development, methods of protection from such diseases and possible future outbreaks. Furthermore, socio-economical and ecological factors leading to specific outbreaks have been discussed with graphs exemplifying their geographical and age group distributions. Historically the influenza virus has emerged with the first living organism. However as these diseases have remained in the past, this text has solely focused on today’s pandemics. Several factors can be attributed to the escalation of these pandemics which can be grouped under three main headings: social, economical and ecological. Although these factors have different effects on the progress of outbreaks, they cannot be analysed independently. The onset of the industrial revolution has exacerbated the global warming and climate change issues, which had undoubtedly major impacts on the surfacing of infectious diseases. Industrialisation of cities, their rapid growth and irregular urbanisation, together have created cities with poor infrastructure. Consequently, this has led to contamination of clean water supplies with waste to result in the emergence of diseases like cholera. Partnered with the alarming increase in global population, poverty, and the consumption of wild animals as food sources, there is an irrefutable correlation in the incidence of pandemics. Thus, the invasion of natural habitats, insufficient delivery of health care, and the low number of medical professionals within developing countries indicate that new pandemics should be expected and hence we must be prepared for accordingly in the near future.

Key words: Pandemics, socio-economic factors, ecological factors, communicable diseases

Kalp Yetersizliği Olan Hastalarda Yaşam Tarzı Değişikliklerine Uyumun Değerlendirilmesi

Serra Duygulu, Püren Bingöl, Mustafa Tuna Özyurt,
Gülsüm Tuğba Korkmaz, Ahsen Başak şencan
Danışman: Prof. Dr. Serpil Eroğlu

Kalp yetersizliği, kalbin yapısal ve fonksiyonel anormallik sonucu organ ve dokulara yeterince kan pompalayamaması ile oluşan klinik bir sendromdur. Dünyada erişkin nüfusun büyük bir bölümünü etkileyerek, yüksek oranda sakatlık ve ölüme neden olur. Kalp yetersizliği tedavisinde ilaçların yanında hastalığa özgü diyet, hekim kontrolleri ve egzersiz gibi yaşam tarzı değişiklikleri önem taşımaktadır. Çalışmamızda kalp yetersizlikli hastaların yaşam tarzı değişikliklerine uyumlarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Aralık 2016-şubat 2017 tarihleri arasında Kardiyoloji birimine başvuran kalp yetersizlikli gönüllü 57 hasta (25'i kadın) sıra ile çalışmaya alındı. Kalp yetersizlikli hasta grubu uzman bir kardiyoloji hekimince kalp yetersizliği tanısı konulmuş olan ve en az 3 aydır kalp yetersizliği tedavisi almakta olan Amerikan Kalp Cemiyeti ve Amerikan Kalp Derneği'nin Kalp yetersizliği evrelemesine göre Evre A, B, C, D kalp yetersizlikli hastalar olarak tanımlandı. Yaşam tarzı değişikliklerine uyum 37 soruluk bir anket ile ölçüldü. Böbrek yetersizliği, karaciğer yetersizliği, kronik obstruktif akciğer hastalığı, kanser, demans ve nörokognitif hastalığı, ciddi ortopedik özürü olan hastalar çalışma dışı bırakıldı.

Hastaların ortalama yaş 54,9±19,2 yıl ve % 38,6'sı 65 yaş üstüydü. Hastaların % 52,6'sı tuz tüketimine dikkat ediyordu, % 43,9'u günde 2 lt su tüketiyordu. Hastaların % 35,1'i semptom ve bulgularını takip ediyor ayrıca % 42,1 kilo takibi yapıyor, ancak % 17,9 u kilo takibine göre diüretik dozu ayarlıyordu. Hastaların %84,2'si düzenli doktor kontrolüne gidiyordu. Hastaların % 43,9'u ilaçlarını düzenli kullanıyor ancak % 21,1 ilaçlarını kendi başına kesiyordu. Hastaların % 49'u yıllık grip açısı yaptırdığını belirtiyordu. % 54,4'u yağ ve kolesterol tüketimine dikkat ediyordu. Sigara kullanımı % 24,6, alkol % 21,1, kahve tüketimi % 57,9 saptandı. Katılımcıların % 57,9'u düzenli egzersiz yapmıyordu.

Çalışmaya katılan hastalarımızda yaşam tarzı değişikliklerine uyumun iyi olduğu fakat egzersiz, aşılama, kilo takiplerine göre diüretik dozu konusunda eğitilmeleri ve desteklenmelerinin kalp yetersizlikli hastalarda yaşam kalitesini ve süresini arttıracadığını düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Kalp yetersizliği, yaşam tarzı değişiklikleri, hasta uyumu

Assessment of Adaptation to Life Style Changes in Patients With Heart Failure

Serra Duygulu, Püren Bingöl, Mustafa Tuna Özyurt,
Gülsüm Tuğba Korkmaz, Ahsen Başak Şencan
Advisor: Prof. Dr. Serpil Eroğlu

Heart failure is a clinical syndrome caused by the inability to pump blood to the organs and tissues resulting in structural and functional abnormalities of the heart. It affects a large part of the adult population in the world, causing high disability and death. Lifestyle changes such as specific diet, physician controls and exercise are very important besides of heart failure treatment. In this study, we aim to assess the adaptation to lifestyle changes in heart failure patients.

In all, 57 patients (25 women) who admitted cardiology unit with heart failure between December 2016-February 2017 were included. We defined the heart failure group as patients who were diagnosed with heart failure by a specialist cardiologist and were receiving heart failure treatment for at least 3 months, according the American Society of Cardiology's and the American Heart Association's heart failure stage A, B, C, D. Adaptation to lifestyle changes was measured by a 37-item questionnaire.

Patients with renal insufficiency, liver failure, chronicobstructive pulmonary disease, cancer, dementia and neurocognitive disease, severe orthopedic disability were excluded.

The mean age of the patients was $54,9 \pm 19,2$ years and 38,6% was older than 65 years. 52,6% of the patients were paying attention to salt consumption, 43,9% were consuming 2 liters of water per day. Of the patients, 35,1% were following the symptoms and findings and also were following 42,1% of the weight, but 17,9% were adjusting the diuretic dose according to the weight gain. 84,2% were seeing their doctors regularly. 43,9% of the patients used their medication regularly, but 21,1% stop their medication on their own. 49,1% of the patients stated that they had annual flu vaccine. 54,4% were being careful to the consumption of fat and cholesterol. 24,6% were smokers, 21,1% consume alcohol and 57,9% consume coffee regularly. 57,9 % weren't exercising regularly.

We think that adherence to lifestyle changes is good in our participating patients but they need to be informed and supported on subjects like exercise, vaccination, diuretic dosages a according to weigh, will increase the quality and duration of life in patients with heart failure.

Key words: Heart failure, life style change, patient adaptation

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde İnternet Kullanma Alışkanlıkları ile Beslenme Durumu ve Vücut Kompozisyonu Arasındaki İlişki

Sezin Alparslan, Ceren Çetin, Çağrı Aycan, Naz Kartal,
Batuhan Kulu
Danışman: Dr. Yusuf Bozkuş

Günümüzde internet kullanımı hızla yaygınlaşmaktadır. Ancak bilinçsizce ve aşırı kullanımının birçok fiziksel ve psikopatolojik rahatsızlıklara neden olabileceği ve obeziteye yol açabileceği düşünülmektedir. Çalışmada, tıp fakültesi öğrencilerinde internet kullanma alışkanlıklarının vücut kompozisyonuna etkisinin araştırılması amaçlanmaktadır.

Çalışmaya Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesinde öğrenim gören dönem 1, 2 ve 3 öğrencileri alınmıştır. Katılımcılara, internet kullanma alışkanlığını sorgulayan 10 soruluk bir anket ve beslenme, egzersiz, sigara ve alkol alışkanlıklarını sorgulayan 21 soruluk başka bir anket uygulanmıştır. İnternet bağımlılığı düzeyini ölçmek için Young internet bağımlılığı testi-kısa formu (YİBT-KF) uygulanmıştır. YİBT-KF, 12 maddeden oluşmakta olup beşli Likert (1=Hiçbir zaman, 5=Çok sık) tipi bir ölçektir. Ölçekten alınan yüksek puanlar internet bağımlılığı düzeyinin yüksek olduğunu gösterir. Katılımcıların boyları, bel çevresi (BeÇ), boyun çevresi (BoÇ) ve kalça çevresi (KÇ) mezura ile ölçülmüştür. Vücut ağırlığı (VA) ve yağ dağılımı ise Tanita TBF-300 cihazı ile ölçülmüştür. Vücut ağırlığının boyun karesine bölünmesi ile vücut kütle indeksi (VKİ) hesaplanmıştır. İstatistiksel analizler SPSS v13 ile yapılmıştır.

Çalışmaya 116 kişi alındı. Katılımcıların ortalama yaşı, $20\pm 1,3$ (18-24) saptandı. Grubun %65,5'i kadındır (40 kişi). Erkekler ve kadınlar arasında ortalama YİBT puanı benzer saptandı ($24,9\pm 8,1$ vs. $26,8\pm 8,7$; $p=0,269$). Erkeklerde YİBT puanı ile VA, VKİ, BoÇ, BeÇ, yağ kitlesi ve yağ yüzdesi arasında korelasyon saptanmazken ($p>0,05$), YİBT puanı ile KÇ arasında pozitif korelasyon saptandı ($p=0,005$, $r=0,437$). Kadınlarda YİBT puanı ile hiçbir antropometrik ölçüm arasında korelasyon saptanmadı ($p>0,05$). Erkeklerde ve kadınlarda internet kullanma süresi ile VA, VKİ, BeÇ, KÇ, Yağ kitlesi ve yağ yüzdesi arasında korelasyon saptanmazken ($p>0,05$), internet kullanma süresi ile BoÇ arasında pozitif korelasyonlar saptandı ($p=0,029$, $r=0,345$; $p=0,019$; $r=0,268$).

Tıp fakültesi öğrencilerinde internet bağımlılığı düzeyi arttıkça obezitede bir artış olmazken, erkeklerde kalça çevresi artmaktadır. İnternet kullanma süreleri arttıkça hem erkeklerde hem kadınlarda boyun çevresi artmaktadır.

Anahtar kelimeler: İnternet bağımlılığı, vücut kompozisyonu, beslenme alışkanlıkları

The Relation Between Internet Use, Nutritional Status and Body Composition in Medical Students

Sezin Alparslan, Ceren Çetin, Çağrı Aycan, Naz Kartal,

Batuhan Kulu

Advisor: Dr. Yusuf Bozkuş

Internet use is increasing worldwide. Unconscious and excessive use of the internet may result in various physical and psychopathologic disturbances as well as obesity. This study aims to evaluate the internet use habits and its effects to body composition in medical students.

The study comprises of medical students at in their first, second and third semester. The subjects underwent a questionnaire with ten questions evaluating internet use habits, followed by a second questionnaire with 21 questions evaluating nutritional habits, exercise status, tobacco and alcohol use. In assessing the internet use addiction we used the Young Internet Addiction Scale - Short Form (YIAS-SF). YIAS-SF consists of 12 questions including answers in a likert type five point scale form (1=never; 5=frequently). Increasing questionnaire scores are related to higher levels of internet addiction. All subjects were measured with a tape-scale for height, waist circumference (WC), neck circumference (NC), and hip circumference (HC). Body weight (BW) and fat composition was measured using Tanita TBF-300 device. The Body Mass Index (BMI) were calculated by dividing the BW by square of height. All statistical analyses were performed using the SPSS-v13 program.

The study includes 116 subjects. Mean age of subjects were $20\pm 1,3$ (18-24) years and 65.5% (n=40) were female. The mean YIAS score for male was similar to that of females ($24,9\pm 8,1$ vs. $26,8\pm 8,7$; $p=0,269$). While there were no correlations between YIAS score and BW, BMI, NC, WC, fat mass and fat ratio ($p>0,05$), there were a statistical significant relation between YIAS score and HC in males ($p=0,005$, $r=0,437$). No correlations were detected between YIAS score and anthropometric measure in females ($p>0,05$). While there were no correlations between internet use duration and BW, BMI, WC, HP, fat mass and fat ratio ($p>0,05$), there were a significant relation between internet use duration and NC ($p=0,029$, $r=0,345$; $p=0,019$; $r=0,268$) in male as well as female subjects.

While the increase in internet addiction did not raise the rate of obesity, it was related with increase of HC in males. Also, internet use duration was related with increase of NC both in male and females.

Key words: Internet addiction, body composition, nutritional habits

Aspartam Şekere Karşı

Ömer Can Şahin, Aybike Atak, Uğur Emre Kıbrıs, Uğur Doğan,
İlgiz Tüzken

Danışman: Dr. Duygu Şahin

Aspartam (E951), 1965 yılında keşfedilen, Amerikan Gıda ve İlaç Birliği (FDA) tarafından ilk olarak 1981 yılında sınırlı üründe kullanımına onay verilen, günümüzde gazlı içecekler, sakızlar, tatlılar gibi yaklaşık 6000'den fazla gıda maddesinde ve 500'den fazla ilacın içeriğinde bulunan, dünya çapında oldukça yaygın kullanıma sahip yapay bir tatlandırıcıdır.

Aspartam beyaz, kokusuz, kristalimsi bir moleküldür; L-fenilalanin ve L-aspartik asit olmak üzere iki aminoasitten oluşan sentetik bir dipeptit metil esteridir. Gram başına sahip olduğu kalori miktarı (~4 kal/g), sükröz ile eşdeğer olup sükröze kıyasla 200 kat daha tatlıdır. Gelişen diyet endüstrisi ile birlikte en çok tüketilen düşük kalorili yapay tatlandırıcı olarak kabul edilmektedir. Önerilen günlük kullanım dozu (ADI), FDA tarafından 50 mg/kg (vücut ağırlığı), Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından ise 40 mg/kg (vücut ağırlığı) olarak belirlenmiştir.

Aspartamın, gastrointestinal lümen ve intestinal mukoza hücrelerinde yıkımı/sindirimi ile fenilalanin (ağırlığının ~%50'si), aspartik asit (ağırlığının ~%40'ı) ve metanol (ağırlığının ~%10'u) açığa çıkmaktadır. Günümüzde modern insan diyetinde aspartam, metanol oluşumunda endojen ve eksojen diğer kaynakların yanısıra etkili bir rol oynamaktadır. En toksik metaboliti olabileceği düşünülen metanolün organizmada oksidasyonu ile formaldehit ve formik asit oluşmaktadır. Aspartam tüketimi sonrasında, açığa çıkan metabolitlerinin plazma konsantrasyonlarının arttığı, ancak bu artışın toksisite riski oluşturmak için yeterli olmadığını savunan çalışmalar bulunmaktadır. Bunun yanısıra yüksek aspartam tüketiminin, beyin dokusunda bölgesel katekolamin ve nörotransmitter konsantrasyonlarını değiştirerek nörolojik ve davranışsal bozuklukları tetikleyebileceğine dair bulgular belirtilmiştir. Ayrıca, son dönem yapılan çalışmalar aspartamın karsinojenik etkilerinin olabileceğini de desteklemektedir.

FDA ve Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi (EFSA), belirlenen günlük doz kapsamında aspartam tüketiminin güvenli olduğunu bildirmiştir. Ancak son yıllarda yapılan uzun dönem insan ve hayvan çalışmalarının çelişkili bulguları, aspartam tüketimi ile ilgili olarak tartışmaların devam etmesine neden olmaktadır.

Anahtar kelimeler: Aspartam, yapay tatlandırıcı, metanol, toksisite

Aspartame Versus Sugar

Ömer Can Şahin, Aybike Atak, Uğur Emre Kıbrıs, Uğur Doğan,
İlgiz Tüzken

Advisor: Dr. Duygu Şahin

Aspartame (E591) discovered in 1965, was approved by US Food and Drug Administration (FDA) in a limited number of foods for the first time in 1981. It is now present to be widely used in food industry as an artificial sweetener in >6,000 products such as chewing gums, sweets, carbonated drinks, including over 500 pharmaceuticals.

Aspartame, the methyl ester of the dipeptide L-aspartyl-L-phenylalanine, is a white, odorless crystalline molecule. Its calorie content is similar to that of sucrose (~4 calories per gram), whereas aspartame's sweetening intensity is approximately 200 times greater. By the improvements in dietary industry it has become one of the most used "low calorie" artificial sweetener. FDA has determined the acceptable daily intake (ADI) for aspartame as 50 mg/kg bw while the World Health Organization (WHO) has set this value as 40 mg/kg bw.

Aspartame is digested in both gastrointestinal lumen and inside intestinal mucosal cells to phenylalanine (~50% weight of aspartame), aspartic acid (~40%) and methanol (~10%). In addition to endogenous and exogenous sources of methanol, aspartame plays a crucial role for production of methanol in the civilized human diet. The probable most toxic metabolite, methanol, is oxidized to formaldehyde and then to formic acid. After aspartame digestion, many studies have shown that the plasma levels of its breakdown products are increased however this increase is not considered as a potential risk of toxicity. Contrarily, it has been reported that consumption of aspartame could cause neurological and behavioural disorders by altering concentrations of neurotransmitters and catecholamines in the various brain regions. Also, there are recent studies indicating that aspartame might have carcinogenic effects.

Although FDA and European Food Safety Authority (EFSA) have approved the safety of aspartame consumption, the contradictory findings of present long-term studies have led to the ongoing debate on aspartame.

Key words: Aspartame, artificial sweetener, methanol, toxicity

Biyoritmimiz Rüyalarımızı Etkiler mi?

Tuğba Çayır, Selen Doğan, Öykü Şahin, Cansel Kuş,

Meltem Deniz, Tuğçe Ata

Danışman : Yrd. Doç. Dr. Vahap Ozan Kotan

Bu çalışmada Başkent Üniversitesi tıp fakültesi öğrencilerinin biyolojik ritimlerinin rüyalar üzerine etkisi ve anksiyetenin rolünü araştırmaktayız. Hipotezimiz; öğrencilerinin biyolojik ritimleri rüyaları ve anksiyete ile ilişkilidir.

Rüya, uykunun karakteristik özelliklerinden olup kişinin günlük ruhsal iyilik hali, duygudurum ve düşünce içeriği ile paraleldir. Psikiyatrik sorunu olan bireylerin rüya temalarının daha fazla kaygı içerdiği ve rüyaları yaşantılarını daha çok yansıttığı saptanmıştır. İnsanın en belirgin sirkadian ritmi uykusu ve uyanıklığın ritmik değişimidir. Uykusu mental ve fiziksel açıdan akademik performansla yakından ilişkilidir.

Yapılan bazı çalışmalarda klinik eğitim alan tıp öğrencilerinin gündüz uykularının prelinik eğitim alan tıp öğrencilerine göre daha yaygın olduğu gözlenmiştir ve klinik öğrencilerinde daha fazla stres ve daha kalitesiz uykusu niteliği görülmektedir. Öte yandan düzenli gece uykusu olmayan bireyler uykusu problemi yaşamaya eğilimlidir. Düzensiz uykusu, uzamış, geç kalmış uykusu ve uykusu kalitesinde azalma depresyon semptomlarının artmasında anlamlı rol üstlenir. Parasal sıkıntılar, mesleki kaygı, uzamış eğitim hayatı, aşırı gelecek kaygısı, öğrenilen bilgileri insan sağlığıyla doğrudan ilgili olarak kullanılacak olması tıp öğrencilerinde yüksek stres düzeylerinin sebepleri arasındadır

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi 1, 2, 3, 4 ve 5.sınıf öğrencilerine onam alınması sonrasında Beck Anksiyete Ölçeği, Beck Depresyon Ölçeği, Rüya Bunaltı Ölçeği, Biyolojik Ritim Değerlendirme Ölçeği ve Sosyodemografik Veri Formu uygulanması planlanmaktadır. 6.sınıf öğrencileri nöbet tutmaları nedeniyle biyoritim düzensizliği göstereceğinden çalışma dışı tutulmuştur. 185 öğrenciye uygulanan ölçeklerin verileri SPSS dosyasına girilmiş olup istatistiksel değerlendirme amaçlı biyoistatistik bölümüne gönderilmiştir.

Bu çalışmadan beklentimiz düzenli biyolojik ritme sahip tıp fakültesi öğrencilerinin rüya-bunaltı ölçeği sonuçlarının daha iyi, anksiyete ve depresyon semptomlarının daha az olduğu yönündedir. Veriler değerlendirilerek çalışmamızın sonucu ortaya konacaktır.

Anahtar kelimeler: Uykusu, biyoritim, rüya, kaygı, tıp eğitimi

Does Our Biological Rhythm Affect Our Dreams?

Tuğba Çayır, Selen Doğan, Öykü Şahin, Cansel Kuş,

Meltem Deniz, Tuğçe Ata

Advisor: Assist. Prof. Dr. Vahap Ozan Kotan

In this study, we investigate biological rhythms and dream anxiety levels of Başkent University medical students. Our hypothesis is that students' biological rhythms are associated with their dream anxiety.

Dream is a characteristic of sleep and its content is associated with daily mental well-being, mood and thought content. Individuals with a psychiatric problem were found to have more anxiety in their dream themes and their dreams reflect their experiences more. The most prominent circadian rhythm of human being is the rhythmic variation of sleep and awakesness cycle. Sleep is closely related to academic performance in mental and physical perspectives.

Daytime sleepiness is found to be more prevalent in clinical students than preclinical students in some researches. Clinical students are found to have more stress and bad sleep quality. People who do not have regular night sleep patterns tend to have sleep problems. Irregular, late and prolonged sleep and a decrease in the quality of sleep take place as symptoms of depression and anxiety disorders. In addition, economic problems, occupational concern, prolonged education, future anxiety, using knowledge directly for human life are some of the reasons for high stress levels among medical students.

After getting approval, Beck Anxiety Inventory, Beck Depression Inventory, Dream Anxiety Scale, Biological Rhythm Scale, Sociodemographic Data Form are implemented to grades 1, 2, 3, 4 and 5. Sixth grade medical students are not involved, because they keep watch. The results of applied scales to 185 medical students were entered as a SPSS file and sent to Biostatistics department for the statistical evaluation.

We expect that medical students with regular biological rhythms have better dream anxiety scores and less anxiety and depressive symptoms. Results will be assessed to form the conclusion of our study.

Key words: Sleep, biorhythm, dream, anxiety, medical education

Kurkuminin Sıçan Trakea ve Mesane Düz Kası Üzerine Etkileri

Berkin Tunay Çaygür, Mustafa Alperen Çiftçi, Bora Çulha,
Yafes Kaan Kocatepe, Gökberk Adil Köse
Danışman: Doç. Dr. Tolga Reşat Aydos

Kurkumin, organik çözücüler içinde enolik formda ve suda bir keto formunda bulunan tautomerik bir bileşiktir. Curcuma longa'nın (Zerdeçal) rizomlarından elde edilen doğal bir bileşik olan kurkumin, anti-inflamatuar, anti-oksidan, anti-kanserojen, anti-infertilite, anti-diyabetik özelliklere ve düz kas gevşetici etkiye sahiptir.

Çalışmamızın amacı, bir bitkisel bileşik olan kurkuminin in vitro sıçan mesane ve trakea modellerinde düz kas gevşetici etkisini ortaya koymak, insanların yaşam kalitesini önemli ölçüde etkileyen spastik mesane ve astım gibi hastalıkların tedavisindeki olumlu etkilerini göstermektir.

Bu çalışmada 24 adet (12 erkek, 12 dişi), 180-240 g ağırlığında erişkin Sprague-Dawley sıçanlar kullanılmaktadır. Her biri rastgele seçilmiş 3 erkek 3 dişi olmak üzere 6 sıçandan oluşan 4 deney grubu: 1-Kontrol grubu (sadece mesane ve trakea izolasyonu gerçekleştirilecek grup), 2-Cerrahi kontrol grubu (sadece spinal kord hasarı oluşturulup 12. gün mesane ve trakea izolasyonu gerçekleştirilecek grup), 3-Profilaksi grubu (spinal kord hasarı sonrası her gün gavaj ile kurkumin uygulanarak [150 mg/kg/gün] 12. gün sakrifikasyon sonrası mesane ve trakea izolasyonu gerçekleştirilecek grup), 4-Tedavi grubu (spinal kord hasarını takiben spastik mesanenin geliştiği 7. günde gavaj ile kurkumin uygulanmaya başlanacak ve 12. gün sakrifikasyon sonrası mesane ve trakea izolasyonu gerçekleştirilecek grup). Organ banyosu çalışmalarında, 10-6 M karbakol ile ön kasılma gerçekleştirilmiş mesane şeritlerinde izoproterenolün (β -adrenerjik agonist) ardışık artan konsantrasyonları (10-9-10-4M) ile gevşeme cevapları elde edilecektir. Organ banyolarının birkaç kez yıkanmasının ardından kurkuminin artan konsantrasyonlarına (10-9-3x10-4 M) sıçan mesane şeritlerinin verdiği cevaplara bakılacaktır. Daha sonra karbakolle (10-6M) ön kasılma gerçekleştirilip kurkuminin artan konsantrasyonları ile gevşeme cevabı araştırılacaktır. Trakea halkaları ile gerçekleştirilecek organ banyosu çalışmalarında ise yine benzer protokol uygulanacak olup gevşeme cevaplarının karşılaştırılmasında terbütalin (β 2-adrenerjik agonist) kullanılacaktır.

Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanan (DA17/10) proje çalışmalarımız halen devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: Kurkumin, sıçan, trakea, mesane, organ banyosu

Effects of Curcumin on Rat Trachea and Urinary Bladder Smooth Muscles

Berkin Tunay Çaygür, Mustafa Alperen Çiftçi, Bora Çulha,

Yafes Kaan Kocatepe, Gökberk Adil Köse

Advisor : Assoc. Prof. Dr. Tolga Reşat Aydos

Curcumin is a tautomeric compound found in organic solvents in enolic form and the form of a keto in water. Curcumin is a natural compound derived from rhizomes of *Curcuma longa*, which has anti-inflammatory, anti-oxidant, anti-carcinogenic activities and smooth muscle relaxant effect.

The aim of our study is to demonstrate the smooth muscle relaxant effect of curcumin, which has a positive effect on the treatment of diseases such as spastic bladder and asthma which significantly affect the quality of life in in vitro rat bladder and trachea models.

In this study 24 adult (12 male, 12 female) Sprague-Dawley rats weighing 180-240 g are used. 4 groups of 6 rats (3 male and 3 female randomly selected): 1-The control group (only bladder and tracheal isolation group), 2-Surgical control group (only spinal cord injury, bladder and tracheal isolation should be performed on the 12th day), 3-Prophylaxis group (the group to be treated with gavage daily [150 mg/kg/day] after spinal cord injury and the bladder, trachea isolation will be performed 12 days after sacrifice), 4-Treatment group (the group which curcumin will be administered with gavage per day starting by 7 days after the spastic bladder occurred). In organ bath studies, relaxation answers will be obtained by consecutively increasing concentrations (10-9-10-4M) of isoproterenolone (β -adrenergic agonist) in pre-contracted bladder strips with 10-6M carbachol. After several washings of organ baths, the responses of rat bladder strips to increased concentrations of curcumin (10-9-3x10-4M) will be observed. Then, carbachol (10-6M) pre-contraction is performed and relaxation response will be researched by applying increasing concentrations of curcumin. A similar protocol will be applied in the study of organ baths performed with tracheal rings and terbutaline (β 2-adrenergic agonist) will be used to compare relaxation responses.

Our studies approved by Başkent University Medical and Health Sciences Research Council (DA17/10) are still continuing.

Key words: Curcumin, rat, trachea, bladder, organ bath

Beynin Korteksinin Kalınlığı Hayatınızı Nasıl Etkiler?

Zeynep Naz Uzun, Elif Özülkü, Ceren Saygılı, Deniz Saygılı,

Anisa Gül Emritte

Danışman: Dr. Fatma Helvacıoğlu

İnsanları bir diğerinden farklı yapan nedir? Alışkanlıklarımız, zevklerimiz, davranışlarımız ya da yeteneklerimiz nasıl şekillenir? Öğrenme yetimizi değiştirebilir miyiz yoksa doğduğumuzda öğrenme sınırlarımız belli midir? Bu soruların hepsi ve daha fazlası uzun yıllar boyunca merak konusu olmuştur. Bireysel farklılıklar genetik faktörlerle ilişkilendirilse de ikizlerle yapılan çalışmalar sonucu çevresel faktörlerin de beynin işlevlerini etkilediği artık kabul edilmiştir. Bu aşamada araştırma konusu olan bir diğer nokta beynin korteks kalınlığı yaşamımız üzerinde ne ölçüde etkili, peki biz onu ne kadar etkiliyoruz? Beyin korteksinin gelişiminin erken okul çağında tamamlandığı, sonrasında öğrenmeninse biyolojik olarak olgun beyinle gerçekleştiği düşünülüyordu. Ancak son yıllarda elde edilen veriler bu gelişimin hayatımız boyunca devam ettiğini göstermektedir. Deney hayvanları ile yapılan çalışmalarda kronik stres, çocuklukta sosyal izolasyon, uyuşturucu kullanımı, hiperoksi gibi durumlarda korteks mimarisinin değişkenlik gösterdiği bilinmektedir. Bu yapısal değişimler davranışsal fenotipini ve yaşamını etkilediği kanıtlanmıştır. Bu derlemede IQ'su yüksek olan, majör depresif bozukluk, bipolar bozukluk, dikkat eksikliği ya da Alzheimer gibi farklılıkları olan bireylerdeki beyin korteks kalınlığının arasındaki pozitif ya da negatif bir ilişki var mıdır sorularına yanıt aranmıştır.

Anahtar kelimeler: Korteks kalınlığı, IQ, bippolar bozukluk, majör depresif bozukluk, Alzheimer Hastalığı

How Does The Thickness of The Cortex of The Brain Affect Our Life?

Zeynep Naz Uzun, Elif Özülkü, Ceren Saygılı, Deniz Saygılı,
Anisa Gül Emritte

Advisor : Dr. Fatma Helvacioğlu

What makes one person different than the others? How our habits, pleasures, behaviors or abilities are structured? Can we change our ability of learning or have our limits of learning been determined when we are born? These questions and more have already been subjects of curiosity for years. Even though the personal differences have been associated with genetic factors, the result of the researches done on twins show us environmental factors affect the functions of the brain. The other point, which has been a subject of research is, how the cortex thickness is efficient in our lives, and how do we affect it? It was thought that, the development of the brain cortex has been finished during the early school ages, and the learning has been done with the mature brain biologically. But the data, which have been obtained last years show us this development has been continuing all through our lives. The researches, which have been done with the experimental animals, show us the cortex architecture differs at the situations of chronic stress, social isolation in childhood, drug addiction and hiporexia. It has been proved that, these structural differences affect the behavioral phenotype and life. In this work, it has been looked for an answer if there is a positive or negative correlation in related with the thickness of the brain cortex at the people, who had high IQ, major depressive disorder, bipolar disorder, attention deficit disorder or Alzheimer Disease's.

Key words: Cortical thickness, bipolar disorder, major depressive disorder, Alzheimer Disease's.

Evre IV Kolon Kanserinde Sağ ve Sol Kolon Yerleşiminin Prognoz Üzerine Etkisinin Retrospektif Değerlendirilmesi

Emre Vuraloğlu, Atakan Öklü, Ayça Demirel, Elif Selçuk,
M. Furkan Benek, Ahmet But
Danışmanlar: Doç. Dr. Dilşen Çolak, Prof. Dr. Arzu Oğuz

Son çalışmalar kolon kanseri lokalizasyonu ile prognoz arasında bir bağlantı olabileceğini, sağ kolon kanserlerinin prognozunun daha kötü olduğunu ortaya koydular.

Evre IV kolon kanseri tanısıyla hastanemiz tıbbi onkoloji kliniğine başvuran, takip ve tedavisi kliniğimizde uygulanan kolon kanseri hastalarının prognozlarının tümör yerleşimi ile ilişkisinin retrospektif olarak değerlendirilmesi.

Çalışmamızda; son 10 yılda hastanemiz tıbbi onkoloji kliniğine başvuran ve takip ve tedavisi kliniğimizde uygulanan kolon kanserli hastaların verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların verilerinin değerlendirilmesinde mevcut Hastane Bilgi Yönetim Sistemi esas alındı. Bu sistem aracılığıyla verilerine ulaşılamayan hastaların dosyaları arşivde tarandı.

Elde edilen verilerin istatistiksel olarak değerlendirilmesinde PASW Statistics Version 18 kullanıldı.

Kolon kanserli toplam 388 hastanın verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Verilere ulaşılamaması, hastanın dış merkezde takibi, başka bir primer kanser odağının bulunması ve hastanın tedaviyi reddetmesi gibi sebeplerle 97 hasta çalışma dışı bırakıldı. Verileri değerlendirilen 291 hastanın 28'i Evre 1, 101'i Evre 2, 66'sı Evre 3, 96'sı Evre 4 idi.

Evre 4 kolon kanserli 96 hastanın 52'si erkek, 44'ü kadın, ortalanca yaş 64,2 (27,2-86) idi. Hastaların 3'ünde tümör lokalizasyonu tespit edilemedi. Tümör, lokalizasyonu tespit edilebilen hastaların 18'inde sağ kolon ve 75'inde sol kolon yerleşimli idi. Ortanca sağ kalım sağ kolon yerleşimli tümörlerde 30 ay ve sol kolon yerleşimli olanlarda 51,9 ay olarak belirlendi (p=0.38).

Son çalışmalar kolon kanserinde lokalizasyon ile prognoz arasında bir bağlantı olabileceğini, sağ kolon kanserlerinin prognozunun daha kötü olduğunu ortaya koymaktadır. Bizim sonuçlarımız da bunu desteklemekle birlikte, sağ ve sol kolon ortalanca sağ kalımları arasındaki fark istatistiksel anlamlılığa ulaşmamıştır. Bu durum hasta sayımızın azlığı ile açıklanabilir. Daha büyük hasta gruplarıyla ileri çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Metastaz, lokalizasyon, kolon kanseri, prognoz

The Retrospective Evaluation of The Effect of Right or Left Tumor Localization on Prognosis in Stage IV Colon Cancer Patients

Emre Vuraloğlu, Atakan Öklü, Ayça Demirel, Elif Selçuk,
M. Furkan Benek, Ahmet But

Advisors: Assoc. Prof. Dr. Dilşen Çolak, Prof. Dr. Arzu Oğuz

Recent studies have shown that there might be a correlation between tumor localization and prognosis, and prognosis of right colon cancer is worse.

Our aim was to retrospectively evaluate the affect of tumor location on prognosis of stage IV colon cancer patients whose treatment and /or follow up were applied in our oncology department.

In our study, medical records of stage IV colon cancer patients whose treatment and /or follow up applied in our oncology department in last 10 years were evaluated retrospectively. The Hospital Information Management System (HIMS) was used in the evaluation of the patients' data. When the data could not be reached in the HIMS, the files of the patients were evaluated.

In the statistical analysis PASW Statistics Version 18 was used.

Totally, 388 colon cancer patients' data was evaluated retrospectively. Because of reasons like lack of information, follow-up in other hospitals, second primary cancers, and patients who refused treatment; 97 patients were excluded. Of 291 patients' disease stages are as follows: 28 Stage I, 101 Stage II, 66 Stage III and 96 Stage IV.

Of 96 patients, 52 were male and 44 were female and median age was 64.2 (27.6-86). In 75 patients tumor was located in left colon and in 18 patients in right colon. Overall survival was 30 months for right colon and 51.9 months for left colon. Although tumor localization makes a difference on overall survival, it is not statistically meaningful. ($p=0.38$)

Recent studies have shown that there might be a correlation between tumor localization and prognosis, and prognosis of right colon cancer is worse.

Although our results affirm the literature, the difference between median survivals of right and left colon tumors were statistically meaningless. Forward studies with large patients groups are needed.

Key words: Metastasis, localization, colon cancer, prognosis

Sıçanlarda Posttravmatik Stres Bozukluğu Modelinde Oksitosin Uygulamasının Anksiyete, Depresyon ve Öğrenme-Bellek Üzerine Etkileri

Göksu Emre Abban, Gözdenur Bozkurt, Fulya Deniz Geçer,
Habib Ali Suadiye, Esmâ Nur Ünal
Danışman: Prof. Dr. Ş. Remzi Erdem

Travma-sonrası-stres-bozukluğu (TSSB) günümüzde toplumda birçok kişiyi etkileyen güncel bir sağlık sorunudur. Bireyin sosyal hayatının TSSB sürecinden olumsuz etkilenmesi, TSSB'yi önemi giderek artan bir halk sağlığı sorununa dönüştürmektedir. TSSB mekanizmalarının iyi anlaşılması ve etkili tedavi yöntemlerinin geliştirilmesi önemlidir. Uterus-kasıcı ve süt-salgılatıcı etkisi çok iyi bilinen nörohipofizer hormon oksitosin'in son yıllarda ortaya konan nörotransmitter özellikleri nedeniyle aşk-bağlanma-güven-empati gibi nöropsikofarmakolojik etkilerden de sorumlu olduğu anlaşılmıştır. TSSB tedavisinde sağlıklı bir sosyalleşmenin önemi bilindiğinden, oksitosin TSSB tedavisinde iyi bir tedavi seçeneği olabilir. Bu çalışmada, sıçanlarda su-altında-bırakma-stresi (SABS) ile oluşturulan bir TSSB modelinde oksitosin uygulamasının, anksiyete durumunun değerlendirildiği "Açık-Alan (AA)" ve "Yükseltilmiş-Artı-Labirent (YAL)", uzaysal öğrenme-bellek performansının değerlendirildiği "Barnes Labirenti (BL)" ve depresyon durumunun değerlendirildiği "Porsolt-Zorlu-Yüzme (PZY)" düzeneklerinde etkilerini araştırmak amaçlanmıştır.

Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu ve Hayvan Deneyleri Yerel Etik Kurulu onayları alındıktan sonra (DA 17/11) çalışmaya 24 adet genç-erişkin (6 aylık, 315,2±4,97 g), erkek, Sprague-Dawley ırkı sıçanlar dâhil edildi. Sıçanlar rastgele olarak 6'şarlı 4 gruba ayrıldı (Kontrol, TSSB, Oksitosin, TSSB+Oksitosin). Beş günlük aklimizasyon döneminin ardından, 3 günlük alıştırmaya döneminde sıçanlar deneylerde kullanılacak düzeneklere alıştırdıldı, ardından 5 gün boyunca sıçanların bu düzeneklerdeki bazal performansları kaydedildi. 14. gün sıçanlara SABS uygulandı. Ardından 7 gün boyunca Oksitosin ve TSSB+Oksitosin gruplarına oksitosin (0,1 mikrogram/kg/0,5 ml/gün, s.c.), Kontrol ve TSSB gruplarına SF (0,5 ml, s.c.) uygulandı. 16. günden itibaren "hatırlatıcılar" aracılığıyla TSSB tetiklenerek ilgili düzeneklerdeki deneysel veriler kaydedildi. Veriler ortalama±SEM olarak ifade edildi, ANOVA ve post-hoc Bonferroni testi ile değerlendirildi. P<0,05 istatistiksel olarak önemli kabul edildi.

Bazal veriler incelendiğinde sıçanların AA'da orta bölgeden çok kenar bölgede (30,3±6,13 vs 117,8±8,19 sn), YAL'de ise açık kollardan çok kapalı kollarda (3,3±1,57 vs 102,0±3,05 sn) zaman geçirdiği saptandı. BL düzeneğinde ise uzaysal öğrenmenin gerçekleştiği saptandı (1.gün:58,2±8,3, 2.gün:60,2±7,06, 3.gün:35,4±4,58, 4.gün:35,5±4,58, 5.gün:29,3±5,15 sn).

Çalışmanın deney dönemi halen devam ettiğinden, bulgularımızın tümü 2017 Öğrenci Çalışma Grupları Sempozyumunda sunulabilecektir.

Anahtar kelimeler: Travma-sonrası-stres-bozukluğu, oksitosin, davranış modelleri, hatırlatıcılar

The Effects of Oxytocin on Anxiety, Depression and Learning-Memory in a Posttraumatic Stress Disorder Model in Rats

Göksu Emre Abban, Gözdenur Bozkurt, Fulya Deniz Geçer,
Habib Ali Suadiye, Esmâ Nur Ünal
Advisor : Prof. Dr. Ş. Remzi Erdem

Post-traumatic-stress-disorder (PTSD) is a current health problem affecting many people. As PTSD impairs social lives of the affected individuals, it has become a growing public-health problem. Understanding PTSD mechanisms and developing effective treatment methods are important. Besides the well-known uterus-contracting and milk-secreting effects of the neuropeptide hormone oxytocin, recent research has revealed that oxytocin is also responsible for several neuropsychopharmacological effects including love-attachment-trustworthiness-empathy due to its neurotransmitter properties. As the importance of healthy social interaction is well-established in PTSD treatment, oxytocin might be an alternative. We aimed to investigate the effects of oxytocin in a PTSD model of underwater-stress (UWS) in rats by using the experimental methods including "Open-Field (OF)" and "Elevated-Plus-Maze (EPM)" for anxiety evaluation, "Barnes-Maze (BM)" for spatial learning-memory performance evaluation, and "Porsolt-Forced-Swim (PFS)" for depression evaluation.

Having the project approved by the Başkent University Ethical Committee for Experimental Research on Animals (DA 17/11), 24 young-adult (6-mo, 315,2±4,97 g) male Sprague-Dawley rats were included in the study. The rats were randomly assigned into 4 groups (Control, PTSD, Oxytocin, PTSD+Oxytocin). After having the rats acclimatized to the experimental environment for 5 days, they were trained for 3 days. Then, the basal data were recorded for 5 days. UWS was applied on the 14th day. Then, the Oxytocin and PTSD+Oxytocin groups received oxytocin (0.1 microgram/kg/0.5 ml/day, s.c.), Control and PTSD groups received saline (0.5 ml, s.c.) for 7 days. Beginning on the 16th day, PTSD was induced by using reminders and experimental data were recorded. Data were expressed as mean±SEM and analyzed by using ANOVA and post-hoc Bonferroni's test. P<0.05 was accepted as statistically significant.

Our basal findings revealed that rats spent less time in the middle area than the outer area (30,3±6,13 vs 117,8±8,19 s) in the OF, and in the open-arms than the closed-arms (3,3±1,57 vs 102,0±3,05 s) in the EPM. BM findings showed that spatial learning-memory was developed (1st day:58.2±8.3, 2nd day:60.2±7.06, 3rd day:35.4±4.58, 4th day:35.5±4.58, 5th day:29.3±5.15 s).

As the experiments have not been completed yet, the rest of our findings will be presented at the 2017 Study Groups Symposium.

Key words: Post-Traumatic-Stress-Disorder, oxytocin, behavioral models, reminders

Son 20 Yılda Hastanemizde von- Willebrand Hastalığı Tanısı Almış Çocuk Hastaların Geriye Dönük Olarak Değerlendirilmesi

Emre Ekinci, Bade Yağmur Gürel, Yunus Polat,
Şevval Gizem Ertürk, Müjgan Okan, Uğur Can Özçelik
Danışman: Prof. Dr. Lale Olcay

İzlemimiz altındaki von Willebrand (vWH) hastalarının özelliklerini ve tanı aşamasında karşılaşılan güçlükleri belirlemek

1997–2017 arasında vWH nedeni ile hastanemize başvuran çocuk hastaların dosyaları geriye dönük olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, yakınmaları, öz ve soy geçmişleri, fizik muayene bulguları, hemogram, protrombin zamanı (PT), aktive parsiyel tromboplastin zamanı (aPTT), kanama zamanı, von Willebrand faktör (vWF), ristocetin ko-faktör, Faktör (F) VIII düzeyleri, ristocetin agregasyon testi sonuçları kaydedildi.

Bu sürede 25 vWH'sının (ortalama yaş: $9,41 \pm 6,08$ yıl, 8 erkek, 17 kız). hastaneye 72 kez başvurduğu görüldü. Hastaların tanı yaşı, $7,08 \pm 6,06$ yıl idi. Başvuru nedenleri, mukoza kanaması (n:48), cilt kanaması (n:11), bazıları travma ve operasyon sonrası kanama (n:4), aPTT'de operasyon öncesi saptanan uzama (n:3) idi. En sık rastlanan yakınma burun kanaması ve menoraji idi. Başvurularda ortalama vWF değeri $65,36 + 53,26$ idi. Dokuz (%36) hastada vWF, FVIII düzeylerinin izlem sırasında düşük ile normal arasında seyrettiği saptandı. Bu hastalardan, son bir gün boyunca fiziksel aktivite yapmamaları, ajite olmamaları, travma geçirmemeleri sağlandıktan sonra, damarları fazla zedelenmeden yeniden kan alındığı ve bu kez vWF ve FVIII sonuçlarının hastalığı destekleyecek şekilde düşük çıktığı görüldü.

Hastaların 24'ü tip I, biri tip IIb (Gaucher zemininde) alt grubundandı. Bir hastada vWH tip 1 ile ağır hemofili A birlikteydi. Hastalar, kanama dönemlerinde taze donmuş plazma, dezmozpressin, vWF+FVIII içeren kan ürünleri almışlardı.

Hasta grubumuzda en sık rastlanan vWH alt grubu, tip I olup, literatür ile uyumludur. Çalışmamızdaki en çarpıcı bulgu, hastaların %36'sında, FVIII ve/veya vWF'ün bazen düşük, bazen normal bulunarak tanı konulmasında güçlük yaratması veya konulmuş olan tanıda şüphe uyandırmasıdır

Bu sonuçlar, hastanın kan alınmadan önce yaptığı fiziksel aktivitenin, geçirdiği travma ve enfeksiyonun, kan alınırken damarın birçok kez delinmesinin hatalı sonuçlara yol açtığına dikkat çekmektedir. Kanama bulguları olan hastalarda, normal çıkan vWH parametreleri kuşkuyla karşılanmalı ve yukarıdaki koşulların varlığı araştırılmalıdır.

Anahtar kelimeler: vWH (von Willebrand Hastalığı), Faktör VIII, aktive parsiyel tromboplastin zamanı, ristocetin agregasyon testi

Retrospective Evaluation of Patients Diagnosed as von-Willebrand Disease in Our Hospital During The Last 20 Years

Emre Ekinci, Bade Yağmur Gürel, Yunus Polat,
Şevval Gizem Ertürk, Müjgan Okan, Uğur Can Özçelik
Advisor: Prof. Dr. Lale Olcay

To establish characteristics of our patients with von Willebrand disease and difficulties of diagnosis

The files of children with vWD who admitted to our hospital between 1997–2017 were examined retrospectively.

The age, sex, symptoms, past and family history, findings of physical examination, hemogram, prothrombin time (PT), activated partial thromboplastin time (aPTT), bleeding time, von Willebrand factor (vWF), ristocetin co-factor, Factor (F) VIII levels, ristocetin aggregation test results were recorded.

It was seen that 25 vWD patients (mean age: $9,41 \pm 6,08$ years, 8 male, 17 female) admitted to hospital for 72 times. The age of diagnosis was $7,08 \pm 6,06$ years. The reasons of admission were mucosal (n:48), cutaneous bleeding (n:11), bleeding after trauma or operation (n:4), prolonged aPTT established before operation (n:3). The most frequent complaints were nasal bleeding and menorrhage. The mean vWF level at admission was $65,36 + 53,26$ %. In nine patients (36%), vWF and FVIII levels fluctuated between low to normal during follow-up. Blood was redrawn from these patients with minimal vessel trauma, after they were ensured not to have experienced any physical activity, agitation and trauma during the previous day; and the vWF and FVIII levels were found low, supporting the diagnosis.

The 24 of patients were type I, one was type IIb (with Gaucher disease) vWD. In one patient, vWD type 1 was coexistent with severe hemophilia A. The patients received fresh frozen plasma, desmopressin, vWF+FVIII solutions.

The most frequent subgroup of vWD was the type I vWD, being consistent with the literature. Our most striking finding was that FVIII and/or vWF levels fluctuated between normal to low in 36% of the cases, making the diagnosis difficult or laying suspicion on a pre-established diagnosis.

These results draws attention to that physical activity, trauma or infection that were experienced by the patient before the blood drawing, and difficulties during blood drawing may give rise to wrong results. The normal levels of vWF encountered in patients who have bleeding symptoms should be considered suspicious and they should be evaluated for the aforementioned factors.

Key words: vWD (von Willebrand Disease), Factor VIII, activated partial thromboplastin time, ristocetin aggrega

Konjenital Diyafragma Hernisi Tanılı Hastalarda Sağkalımı Etkileyen Faktörlerin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Sefer Alp Atayakulol, Barış Kutlu, Zeynep Şenay, Tarkan Vardar,
Çağla Bengü Vural
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Tuğba Acer

Konjenital diyafragma hernisi (KDH), diyaframda bir defektin bulunduğu ve bu defekten intraabdominal organların toraksa çıkıp akciğere bası uyguladığı doğumsal bir anomalidir. Genel sağ kalım oranları %50-%80 olmakla birlikte, hastaların Lung Head Ratio (LHR), herni keselerinde mide ve karaciğer bulunması, hastaların başvuru sırasındaki kan gazı değerleri, ek anomali varlığı, defekt (herni çapı) gibi parametrelerin bu orana etki ettiği düşünülmektedir.

Çalışmamızda Başkent Üniversitesi Hastanesine 1997-2017 yılları arasında KDH tanısı almış hastaların cinsiyet, yaş, eşlik eden anomaliler, ilaçlar, kese varlığı, yama kullanma, post-operatif komplikasyonlar, başvuru nedeni, pulmoner hipertansiyon, kan gazları, ventilasyon ayarları, operasyon günü, entübe gün sayısı ve fitik çapı bulguları retrospektif olarak taranarak sağ kalıma etkileri değerlendirilmiştir. SPSS 17.0 programı kullanılmıştır. Sayısal veri karşılaştırmak için Mann Whitney U, grup karşılaştırmalar için Fischer Exact Ki-Kare testinden yararlanılmıştır. $p < 0.05$ anlamlı olarak kabul edilmiştir.

Yama kullanılmayan hastalarda sağkalım %100 (n=17) iken yama kullanılan hastalarda bu oran %60'tır (n=5) ($p=0,043$). İlk kan gazı HCO_3 değeri yaşayan hastalarda $23,83 \pm 4,92$ (ortalama \pm SD) iken, kaybedilen hastalarda $16,30 \pm 6,91$ (ortalama \pm SD) olarak bulunmuştur ($p=0,011$). Post-op kan gazı pH'sı yaşayan hastalarda $7,30 \pm 0,14$ (ortalama \pm SD) iken, kaybedilen hastalarda $7,11 \pm 0,19$ (ortalama \pm SD) olarak bulunmuştur ($p=0,093$). İnotrop ilaç kullanan hastaların sağkalım oranı %71,4 iken kullanmayanlarda bu oran %91,2 dir ($p=0,060$).

Çalışmamızda yama kullanılan hastalarda sağkalımın daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Danzer ve arkadaşlarının yaptıkları çalışmada ise defekt çapı ve yama gereksinimi, mortalite ve morbidite ile doğru orantılı bulunmuştur. Kaybedilen hastalarımızda pH ve HCO_3 değerleri, metabolik asidozun yaşayan hastalara göre daha derin olduğunu göstermektedir. Literatürde de hipoksemi ve asidozun prognozu kötü etkilediği belirtilmiştir. Çalışmamızda inotrop ilaç kullanan hastalarda sağkalımın azaldığı tespit edilirken; literatürde inotrop kullanımıyla ilgili genel bir bilgi bulunmamaktadır. Sadece Milrinon kullanımının pulmoner hipertansiyon tedavisinde yarar sağlayabileceğinden bahsedilmiştir.

Anahtar kelimeler: Konjenital, diyafragma, herni, akciğer, hipertansiyon

Retrospective Evaluation of Factors That Affect Survival of Patients Diagnosed with Congenital Diaphragmatic Hernia

Sefer Alp Atayakulol, Barış Kutlu, Zeynep Şenay, Tarkan Vardar,
Çağla Bengü Vural

Advisor: Assist. Prof. Dr. Tuğba Acer

Congenital diaphragmatic hernia (CDH) is a congenital anomaly where intra-abdominal organs ascend to thorax through a defect in the diaphragm and compress the lungs. The lung head ratio (LHR), ascending of liver or stomach, acidosis, associated anomalies and diameter of defect affect the overall survival rate which is about %50-%80.

We noted gender, age, presence of additional anomalies, medications, presence of pouch, patch application, post-operative complications, pulmonary hypertension, blood gas values, ventilation settings, operation date, days of intubation and hernia diameter findings of patients who were diagnosed with CDH during the years 1997-2017 in Baskent University Hospital retrospectively and evaluated their influence on survival. We used SPSS 17.0 program. We used Mann Whitney U to compare the digital data, and Fischer Exact Ki-Square test for group comparisons. A p value of <0.05 was considered statistically significant.

Survival rate is %100 for the patients who didn't require a patch but it is %60 for those who required a patch (n=5, p=0.043). First blood gas HCO₃ value was found to be 23.83 ± 4.92 (mean ± SD) for the surviving patients and 16.30 ± 6.91 (mean ± SD) for the patients who were lost (p=0.011). Post-op pH value was 7.30 ± 0.14 (mean ± SD) for the surviving patients and 7.11 ± 0.14 (mean ± SD) for the patients who were lost (p=0.093). Survival rate of patients was %71.4 when inotropic drugs used and %91.2 when no inotropic drugs used (p=0.060).

In our study we found that patch requirement correlated with lower survival/necessitating patch usage had lower survival. In a study by Danzer et al. it was found that defect diameter and patch requirement were directly proportional with mortality and morbidity ratios. The pH and HCO₃ values showed that metabolic acidosis was deeper at patients who were lost compared to surviving patients. Other studies also pointed out that hypoxemia and acidosis indicated worse prognosis. We found that patients who were treated with inotropic drugs had lower survival rates. There is no information about inotropic drug usage in the literature. Only Milrinon was found to be useful for pulmonary hypertension treatment

Key words: Congenital, diaphragm, hernia, lung, hypertension

Kanser İnvazyonuyla Mücadelede Yeni Arayışlar: Silimarin

Ece Atalay, İrem Ceyda Bildik, Hulusi Berk Büyükyörük,
Atakan Gök, Aysuda Gürsoy
Danışman: Prof. Dr. Erkan Yurtcu

Kanser metastazı kanser hücrelerinin ikincil doku ve organlara yayılması ve yeni tümör oluşmasıdır. Hücre-hücre yapışma kapasitesinin kaybı metastazın ilk basamağı olan invazyonunun işaretidir ve malign tumor hücrelerinin primer tumor kitlesinden ayrılmasına ve çevre stromayı istila etmesine izin verir. Doksorubisin apoptozu uyaran ve hücre çoğalmasını engelleyen kemoterapötik bir ajandır. Yaygın kullanımı olan doksorubisin metastatik kanser olgularında adjuvan tedavide de kullanılmaktadır. Ancak olguların bir kısmında ilaç direnci geliştiği için klinik olarak kullanılabilirliği kısıtlanmaktadır. Silimarin, deve dikenini özütüdür, birçok anti-kanser özelliği vardır. Kanser hastalarında tamamlayıcı ve alternatif tedavide en çok kullanılan bitki kaynaklı kimyasaldır. Bu çalışmada amacımız Silimarin'in kanser kemoterapisinde yer alan Doksorubisinin kanser hücre invazyonunu engelleyici özelliğine katkısını araştırmaktır.

İnsan kanser hücreleri uygun besi yeri içinde standart kültür koşullarında çoğaltıldı. Ajanların IC50 konsantrasyonları MTT yöntemiyle belirlendi. Ajanlar hücrelere birlikte ve ayrı ayrı olmak üzere uygulandı, uygulama yapılmayan hücreler kontrol grubu olarak kullanıldı. in vitro çizik yöntemi invazyon modeli olarak kullanıldı. İnvazyon alanlarının fotoğrafları çekilecek ve fotoğraflar üzerindeki invazyon alanı görüntü işleme programıyla hesaplanacaktır. Uygulama yapılan ve yapılmayan hücrelerden elde edilen veriler analiz edilerek invazyon oranları hesaplanıp değerlendirilecektir. Veriler istatistiksel olarak değerlendirilecektir.

Çalışmamız halen devam etmekte olup Silimarin'in Doksorubisin'in anti-invaziv karakterine etkisinin belirlenmesinin daha sonra yapılacak olan çalışmalara ışık tutacağını düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Silimarin, doksorubisin, metastaz, invazyon, kanser

New Aspects for Fightening Against Cancer Invasion: Silymarin

Ece Atalay, İrem Ceyda Bildik, Hulusi Berk Büyükyörük,

Atakan Gök, Aysuda Gürsoy

Advisor: Prof. Dr. Erkan Yurtcu

Cancer metastasis is the spread of cancer cells to secondary tissues and organs and the formation of new tumors. The loss of cell-cell adhesion capacity is the hallmark of invasion which is the first step of the metastasis and allows malignant tumor cells to dissociate from the primary tumor mass and enable to invade the surrounding stroma. Doxorubicin is a chemotherapeutic agent induces apoptosis and inhibiting cell proliferation. In addition to conventional chemotherapy, it is used in metastatic cancer cases also in adjuvant therapy. Because of the drug resistance, clinical use of Doxorubicin is limited. Silymarin, the extract of milk thistle, has several anticancer effects. It is mostly used phytochemical for alternative and complementary therapy by the cancer patients. In this study, we aimed to determine, the effects of Silymarin on the inhibitory characteristics of Doxorubicin on cancer cell invasion.

Human cancer cells are grown in a suitable medium in standard culture conditions. IC50 concentrations of agents were determined by MTT test. The agents were applied alone and together on the cells and untreated cells were used as control. In vitro scratch assay was used as invasion model. An image of the invasion site will be photographed and the area of the site will be measured using an image processing program. The data obtained from the both treated and untreated cells will be analyzed and invasion rates will be evaluated. The data will be evaluated statistically.

Our studies are still in progress and we believe that the determination of Silymarin on Doxorubicin's anti-invasive feature will shed light to such experiments carried out in the future.

Key words: Silimarin, doksorubisin, metastasis, invasion, cancer

Üniversite Öğrencilerinde Uykusuzluk ve Self Medikasyon

Ahmet Bostan, İdil Soyuyüce, Yasemin Duman, Cem Aykanat,
Özgür Güven
Danışman: Dr. Selvi Kayıpmaz

İnsomnia, en sık karşılaşılan uyku bozukluğudur. Tanısı, uykuya dalmakta, sürdürmekte güçlük, sabah erken uyanma ya da öznel olarak gündüz işlevselliğini etkilediği düşünülen dinlendirici, kaliteli bir uyku uyuyamadığını hissetme belirtilerinden biri ya da birkaçının bir arada bulunmasıyla konur.

Üniversite öğrencileri uyku kalitesinin kötü olduğu bir gruptur. Uyku kalitesi kötü olan öğrencilerde fiziksel ve ruhsal hastalık, sinirlilik, yorgunluk, konsantrasyon güçlüğü ve akademik başarısızlık oranının yüksek olduğu bildirilmiştir.

“Self medikasyon”, bireyin kendini tedavi etmek için herhangi bir reçeteli veya reçetesiz ilacı ya da geleneksel yöntemleri doktora danışmadan kullanması anlamındadır.

Öğrencilerin self medikasyona sık başvurdukları ve özellikle tıp eğitiminin bu oranları arttırdığı bildirilmiştir. Ülkemizde üniversite öğrencilerinin uykusuzlukla baş etmek için başvurdukları yöntemleri ve self medikasyon oranını araştıran çalışmalara ihtiyaç vardır. Bu nedenle çalışmamızda üniversite öğrencilerinde uyku kalitesinde bozulma ve bu nedenle self medikasyona başvurma oranları açısından sağlık alanında eğitim gören öğrencilerle diğerleri arasındaki farkın araştırılması amaçlanmıştır.

Çalışma örneklemini sağlık alanında eğitim gören Başkent Üniversitesi Tıp ve Diş Hekimliği, kontrol grubu ise Hukuk Fakültesi öğrencilerinden seçilmiştir. Çalışmaya katılmaya gönüllü olan 400 öğrenciye, Sosyodemografikve Klinik Veri Formu, Pittsburg Uyku, Beck Anksiyete ve Beck Depresyon ölçekleri uygulanmıştır.

Çalışmamızın istatistiksel analizleri devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: Self-Medikasyon, insomnia, depresyon, anksiyete, reçetesiz ilaç

Insomnia and Self-Medication Among University Students

Ahmet Bostan, İdil Soyuyüce, Yasemin Duman, Cem Aykanat,
Özgür Güven

Advisor: Dr. Selvi Kayıpmaz

Insomnia is the most common sleeping disorder. Insomnia is diagnosed by having one or more of following symptoms: difficulty in falling asleep or maintenance of sleep, waking up early in the morning or the subjective feeling that the person did not have a good night sleep which affects the daytime performance. University students known to have poor sleep quality. It was reported that physical and mental illness, irritability, fatigue, concentration difficulty and academic inefficacy are more likely to be seen in students who have sleeping disorders.

Definition of “self-medication” is to treat one’s own ailment by using prescribed or unprescribed drugs or traditional ways without medical supervision.

It was reported that self-medication is frequent among university students, especially in medical students. Studies that investigate the ratio of students, who resort to self-medication due to sleep quality, are needed in our country. Therefore, we aim to investigate the difference of self-medication rates between the medical and non medical students in consequence of poor sleep quality.

The medical students were chosen from Başkent University Faculty of Medicine, and Faculty of Dentistry as the study group. The control group was chosen from Başkent University Faculty of Law students. Sociodemographic and clinical data form, Pittsburg sleep quality index, Beck anxiety inventory, and Beck depression inventory were applied to 400 voluntary participants aged 18 and older.

Statistical analysis of collected data is still in progress.

Key words: Self-medication, insomnia, depression, anxiety, unprescribed drug

Eksternal Kan Kaybı Miktarını Öngörme Becerisinde Görsel Tahmine Karşı Mar Metodu: Randomize Kontrollü Çaprazlanmış Çalışma

Ahmet Eren Demirtola, Gizem Şahin, Gökçen Aksoy,
İlke Yanıkyürek, Mehmet Ufuk Karaaslan
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Betül Akbuğa Özel

Eksternal kan kayıpları gerek hastanelerde gerekse hastane öncesinde sık karşılaşılan hayatı tehdit edici bir durumdur. Yapılan araştırmalarda sağlık çalışanlarının, eksternal kan kaybını görsel olarak doğruya yakın tahmin edemedikleri görülmüştür. Buna karşın sağlık çalışanlarının kullanımı için üzerinde fikir birliğine varılmış bir yöntem bulunmamaktadır. MAR metodu, sağlık çalışanlarının düz ve emici olmayan yüzeylerdeki eksternal kan kaybı miktarı tahminleri için oluşturulmuş bir yöntemdir. Düz yüzeylerdeki eksternal kan kaybı miktarının öngörülmesinde, MAR metodunun etkinliğini standart görsel tahmin metodu ile karşılaştırarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Çalışma prospektif ve randomize kontrollü çaprazlanmış bir çalışmadır. Çalışmaya 74 paramedik öğrencisi ve 66 tıp fakültesi öğrencisi dahil edildi. Randomize edilen 140 kişiden iki çalışma grubu oluşturuldu. Çalışmada; akrilik, tahta ve vinil yüzeyler üzerine sırasıyla 75 ml, 150 ml ve 750 ml sentetik kan dökülerek üç farklı senaryo oluşturuldu. Kontrol grubuna, üç farklı istasyonda, önce görsel tahminle sonra MAR metoduyla tahmin yaptırıldı. Deney grubuna ise önce MAR metoduyla sonra görsel tahminle tahmin yaptırıldı. Her bir tahmin için altmış saniye verildi. Tahmin miktarları(ml) ve tahmin süreleri (sn) çalışma formuna kaydedildi. Veri analizlerinde; grupların tanımlayıcı istatistikleri ile grupların kendi içinde ve birbirleri arasında tahmin miktarları ve sürelerinin ortalamaları üzerinden analitik istatistikleri yapıldı. P değerinin <0.05 olması istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Çalışmayla ilgili verilerinin istatistiksel analizleri halen devam etmektedir.

MAR metodunun, eksternal kan kaybını öngörmeye görsel tahmin yöntemine göre daha etkin olabileceğini beklemekteyiz. Sonuçlar çalışma hipotezini doğrular nitelikte olursa; sağlık eğitim programlarına, düz ve emici olmayan yüzeylerdeki eksternal kan kaybı miktarının doğruya yakın tahmini için bir yöntem önerilmesi mümkün olacaktır.

Anahtar kelimeler: Eksternal kan kaybı, MAR Metodu, randomize kontrollü çalışma

Visual Estimation versus Mar Method in Predicting The Amount of External Blood Loss: A Randomized Controlled Crossover Study

Ahmet Eren Demirtola, Gizem Şahin, Gökçen Aksoy,
İlke Yanıkyürek, Mehmet Ufuk Karaaslan
Advisor : Assist. Prof. Betül Akbuğa Özel

External blood loss is a frequently encountered life threatening health condition in both prehospital and the hospital. Studies have shown that healthcare professionals are not able to accurately estimate the external blood loss visually. On the other hand, there is no widely accepted method for healthcare professionals to use for blood loss estimation. MAR method is a blood estimation method developed for healthcare professionals to use when estimating the amount of blood on flat, non-absorbent surfaces.

The purpose of this study was to compare the efficiency of MAR method to that of visual observation in estimating the external blood loss on flat, non-absorbent surfaces.

This was a prospective, randomized crossover study. Total of 140 students (74 paramedic, 66 medicine) enrolled in the study and they were randomly assigned to one of the two groups. Three different scenarios were created by using 75 ml, 150 ml and 750 ml of synthetic blood on acrylic, wooden and vinyl surfaces. The control group first used visual estimation and then MAR method to estimate amount of blood in three scenarios. The study group completed its estimation with first using the MAR method and then the visual method. Sixty seconds were allocated for each estimation. Estimated amount of blood (ml) and estimation duration (seconds) were all recorded in the study form. In data analysis, descriptive statistics as well as analytical statistics for in-group and between-groups comparisons of averages of estimated blood amount and duration of estimation were conducted. A p-value of less than 0.05 was considered as statistically significant.

Statistical analyses of this study are still ongoing.

We expect to see that the MAR method will be a more efficient way for estimating external blood loss compared to visual method. If results support this hypothesis, it will be possible to recommend an educational content for healthcare students for accurately estimating the amount of external blood loss on flat, non-absorbent surfaces.

Key words: External blood loss, MAR method, randomized controlled study

Biyoterörizmin Histolojik ve Embriyolojik Yansımaları

Beril Güleç, Yiğit Can Onat, Eren Saba Sinanoğlu, Ahmet Turan,
Hasan Emre Özsoy

Danışman: Dr. Güleser Göktaş

“Biyoterörizm” kişiler, gruplar veya hükümetler tarafından ideolojik, politik veya finansal kazanç sağlamak amacıyla, “biyolojik veya kimyasal ajanların”, insanlarda, hayvanlarda ve bitkilerde hastalık oluşturmak ve/veya ölüme neden olmak amacıyla açık/gizli şekilde yayılmasıdır. Birleşmiş Milletlerin 1969’da yaptığı tanımlamaya göre, mikroorganizmalar ve bunlardan türeyen enfekte edici materyallerin hepsi “Biyolojik-Savaş Ajanları”, direkt veya dolaylı yoldan etki ederek doku hasarı veya ölüm oluşturan toksik maddelerse “Kimyasal-Savaş Ajanları” olarak kabul edilmiştir.

Biyoterörizm günümüzün en korkunç gerçeklerinden biri olmasının ötesinde, tarihi çok eskilere dayanan bir olgudur. Bilinen ilk biyoterörist saldırı, MÖ-598’de Asurlu’ların düşmanlarının su kaynaklarını, çürümüş çavdar kullanarak ergot-alkoloidleri aracılığıyla zehirlenmesiyle yapılmıştır. Bilinen son biyoterörist saldırıysa hepimizin üzülmeye sebep olduğu, birçok kişinin ölümüne neden olan ve 4.Nisan.2017’de Suriye-İdlib’de kimyasal bir ajan olan sarin-gazı kullanılarak gerçekleştirilen saldırıdır. Biyolojik savaş ajanı olan Botulinum-toksinin, kimyasal ajan olan ve İdlib’de kullanılan sarin’den üç milyon kez daha etkili olduğu bilinmektedir. Botulinum-toksinine maruz kalan kişilerde farklı derecelerde kas felci gelişmekle birlikte, olguların %60’ı ölümlere sonuculanmaktadır. Eğer bu saldırıda biyoterörist ajan olarak, sarin yerine Botulinum-toksini kullanılıyorsa çok daha büyük kayıplar yaşanacağı bir gerçektir. Bu olayın bu kadar yakın tarihte ve coğrafyamıza çok yakın bir bölgede gerçekleştirilmesiye çalışmamızda dikkat çekmek istediğimiz konulara özel bir önem kazandırmaktadır. Hangi tip biyoterörist ajan kullanılırsa kullanılsın histolojik olarak, dokularda harabiyetle başlayan hastalıklar görülmekte ve çoğunlukla ölümlere sonuculanmaktadır. Bu silahlar embriyolojik gelişim sürecinde de etkili olabilmekte ve etkilerini nesillere aktararak gösterebilmektedirler.

Olası bir biyoterörist saldırıda önleme, belirleme, korunma, tedavi ve dekontaminasyon gibi yanıtların son derece organize ve hızlı bir şekilde verilmesi gerekmektedir. Sağlık çalışanlarının verebileceği ortak yanıtların belirlenmesi bu süreçte büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle çalışmamızda biyoterörizm irdelenerek sağlık açısından ele alınmış, eğitim, ülke ve dünya politikasında biyoterörizme karşı ortak bir duruş sergilenmesinin önemi de tartışılarak vurgulanmaya çalışılmıştır.

Bu çalışma 10.12.2016’da, terörizmin farklı bir boyutu kullanılarak gerçekleştirilen hain bir saldırının hedefi olmuş fakültemiz öğrencisi, kardeşimiz Mustafa Berkay Akbaş’ın anısına adanmıştır.

Anahtar kelimeler: Biyoterörizm, biyoterörist ajanlar, histoloji, embriyoloji, ortak duruş

Histological and Embryological Reflections of Bioterrorism

Beril Güleç, Yiğit Can Onat, Eren Saba Sinanoğlu, Ahmet Turan,
Hasan Emre Özsoy

Advisor: Dr. Güleser Göktaş

“Bioterrorism” is the spreading subtly/obviously “biologic/chemical agents” among people, animals and plants in order to cause a disease and/or death by persons, groups or governments with the intention to provide ideologic, political or financial gain. According to the definition of the United Nations in 1969, all microorganisms and infectious material deriving from them are accepted as “Biologic-Warfare-Agents”, and toxic substances causing tissue damage or death directly or indirectly are accepted as “Chemical-Warfare-Agents”.

The first known bioterrorist attack happened in 589-B.C. when the Assyrians poisoned the water resources of their enemies with ergot-alkaloids using rye. The most recent bioterrorist attack was the attack that took place on April 4th,2017 in the Idlib-Governorate using sarin-gas, causing the death of many people, which we all are regrettably following. Botulinum-toxin, a warfare agent, is known to be three million times more effective than the sarin-gas, a chemical agent, used in the Idlib-Governorate. People exposed to Botulinum-toxin develop muscle paralysis in different stages, with 60% of the cases leading to death. It is a fact that in this attack, if Botulinum-toxin had been used instead of sarin, there would have been greater losses. Happening in the near past and so near to our geographic location brings the topics we want to draw attention into prominence. Diseases starting with tissue damage are seen, independent of which type of bioterrorist-agent is used, and most of them result in death. These weapons are also effective on the embryologic development and may also affect the next generations.

In a possible bioterrorist attack, responses like preventing, determining, protection, therapy, and decontamination should be carried out as organized and rapidly as possible. Determining the common possible response health professionals is essential within this period. Thus, in our study, bioterrorism is discussed with regard to health and the importance of standing against bioterrorism in the educational, national and global policy together is discussed and emphasized.

This study is dedicated to the memory of our brother Mustafa Berkay Akbas, a student of our faculty who became a target of a treacherous attack on December 10th, 2016, where a different format of terrorism occurred.

Key words: Bioterrorism, bioterrorist agents, histology, embryology, common stance

Yardımcı Üreme Tekniklerinde Tedavi Sonuçlarını Etkileyen Faktörler

Alperen Özdemir, Baran Haris Kaymaz, Esin Ece Korkmaz,
Fatmanur Şahin, Pelin Külah, Salih Omurtay
Danışman: Prof. Dr. Hulusi Bülent Zeyneloğlu

Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de son yıllarda çocuk sahibi olmak amacıyla yardımcı üreme tekniklerine başvuran hasta sayısı artmaktadır. Bu sayıdaki artışa rağmen yardımcı üreme tekniklerinin son basamağı olan in vitro fertilizasyon (İVF) intrasitoplazmik sperm enjeksiyonu (İCSİ) başarı garantisi vermemekle birlikte 6 siklus İVF/İCSİ sonunda çocuk sahibi olamayan çift oranı %38-49’dur. Bu nedenle, tedavi öncesinde ve sırasında hastaları tedavi başarısı hakkında bilgilendirmek önemlidir. Biz bu amaçla İVF/İCSİ sonrasında klinik gebelik oranını tahmin etmeye yarayacak bir model geliştirmeyi amaçladık.

Retrospektif olarak dizayn ettiğimiz çalışmamıza Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Yardımcı Üreme Teknikleri Merkezine başvuran ve İVF/İCSİ uygulanan 409 hasta dahil edildi. Başlangıçta hastaların demografik verileri dahil toplamda 73 değişkenin verileri SPSS 22 programının yardımıyla kaydedildi. Birincil sonuç olarak, klinik gebelik (fetal kalp atımının tespiti) başarısı kabul edildi. Değişkenin klinik gebe başarısını tahmin etmesini belirlemek amacıyla tek değişkenli lojistik regresyon uygulandı ve devamında klinik gebelik başarısını tahmin etmekte kullanılacak model belirlemek amacıyla çok değişkenli lojistik regresyon uygulandı.

Gebe kalanlarla, kalmayanlar arasında istatistiksel olarak yaş, 2. Gün FSH, boy, endometrium kalınlığı, antral follikül sayısı, 14mm’den büyük follikül sayısı, toplanan yumurta sayısı, matür oosit sayısı, gelişen embriyo sayısı, transfer edilen embriyo sayısı, embriyo kaliteleri arasında fark bulunmakta idi. Bu parametreler lojistik regresyon analizine konulduğunda boy ve transfer edilen embriyo sayısı anlamlı çıktı. Bu verileri excel tablosundan gebe kalma şansını tahmin eden bir formül olarak kullandık.

Hastaların demografik verileri ile tedavi verilerini içeren 73 değişkenin retrospektif olarak incelenmesiyle oluşan, klinik gebelik başarısını öngören modelimiz sayesinde, yardımcı üreme merkezlerinde çocuk istemi ile başvuran ve İVF/İCSİ uygulanan hastaların embriyo transferi öncesinde tedavi başarısı klinisyen tarafından öngörülecektir ve klinisyen tarafından hastaya tedavi başarısı ile ilgili yapılacak bilgilendirme sonucunda hastalar olası tedavi başarısızlığına karşı kendilerini duygusal açıdan hazırlamış olacaklardır.

Anahtar kelimeler: Tahmin modeli, klinik gebelik oranı, infertilite

Factors Affecting Treatment Outcomes in Assisted Reproductive Techniques

Alperen Özdemir, Baran Haris Kaymaz, Esin Ece Korkmaz,
Fatmanur Şahin, Pelin Külah, Salih Omurtay

Advisor: Prof. Dr. Hulusi Bülent Zeyneloğlu

In recent years, the demands for assisted reproductive technology(ART) procedures to have a child in Turkey are extended similar to all over the world. Despite this extended demand, it is demonstrated that without guaranteeing success, the last step of ART; in vitro fertilization(IVF)/ intracytoplasmic sperm injection(ICSI) depicts that after the application of 6 cycles of IVF/ICSI, couples without pregnancy result are 38-49%. Due to this, before and during treatment, giving appropriate information about the success of this treatment has crucial importance. For this intended purpose, we aimed to develop a model which gives us the opportunity to estimate the clinical pregnancy rates after IVF/ICSI application.

Our retrospectively designed study comprises 409 patients whom apply to Assisted Reproductive Technology Center of Baskent University Ankara Hospital. With the help of SPSS 22, 73 variables including primarily the demographic variables of the patients are enrolled. For the initial result, clinical pregnancy success (detection of fetal heart beat) is accepted. One variable logistic regression is established to determine the variables' accuracy in estimating pregnancy success. Afterwards multiple variable logistic regression is utilized to decide on the model used for the prediction of clinical pregnancy success.

There were statistically significant differences between pregnant and non pregnant women in age , day 2 FSH , height, endometrium thickness, antral follicle count , follicles >14 mm, number of oocyte(collected), number of mature oocytes, number of developing embryos, number of transferred embryos , embryo qualities. When these parameters were put into logistic regression analysis, height and number of transferred embryos were significant. We used this data on an excel table as a formula for predicting the chance of getting pregnant.

Treatment success before embryo transfer will be predicted by the clinician with our model, which analysed from 73 variables such as demographic and treatment data of patients with the request of pregnancy who have been referred to assisted reproductive centers and treated with ivf/icsi and in consequence of informing the patient about the success of treatment by the clinician, the patients will emotionally prepare themselves against possible treatment failure.

Key words: Prediction model, clinical pregnancy rate, infertility

Atriyoventriküler Septal Defekt Onarımı Yapılan Çocuk Hastalarda Ameliyat Öncesi Büyüme Gelişme Geriliğinin Ameliyat Sonrası İyileşme Sürecine Etkisinin İncelenmesi

Ahmet Gümüş, Ayça Ilgın Altaner, Elif Oya İlhan, İpek Serbudak,
Kutay Demirkır, Nazlıcan Karakuş
Danışman: Doç. Dr. Murat Özkan

Atriyoventriküler septal defekt (AVSD) atriyoventriküler septumun yokluğu ile karakterize geniş spektrumlu bir malformasyon grubunu tanımlar. Superiyor ve inferiyor endokardiyal yastıkların, atriyal septumun orta kısmı ve ventriküler septumun musküler ucu ile anormal veya yetersiz birleşmesinden kaynaklanır. Değişen anatomik şekilleri klinik olarak farklı tablolara yol açabilir. Özellikle komplet AVSD, doğasındaki karmaşıklık, eşlik eden anomaliler ve yüksek oranda Down sendromu birlikteliği nedeniyle en karmaşık doğuştan kalp anomalileri arasında değerlendirilir. Tüm kalp hastalıklarının % 2'sini oluşturur.

Konjestif kalp yetmezliği, büyüme geriliği, sık akciğer enfeksiyonu ve geri dönüşümsüz pulmoner vasküler obstruktif hastalık gelişme riski yüksek olduğundan erken cerrahi tedavi uygulanmalıdır. Kompleks AVSD, genel anlamda, alışılabilir yöntemlerle onarılan gruba dahil olmayan, ilave fizyolojik veya anatomik patolojilerin bulunduğu durum olarak tanımlanabilir. Genellikle anatomik komponentleri ile tanımlansa da buna yol açan fizyolojik etkenler de unutulmamalıdır. Pulmoner hipertansiyon en önemli faktör olarak karşımıza çıkmaktadır. AVSD onarımında pulmoner hipertansiyon sınırlayıcı bir faktör olabilir.

Semptomatik hastalarda tüm düzeltme ameliyatının 3-9 ay arasında yapılması önerilmektedir. Büyüme aynı yaş ve cinsiyetteki çocukların persentil eğrileri ile kıyaslanır. Büyüme ve gelişme geriliği, çocuğun yaşlarına göre daha yavaş büyümesi ve boyunun büyüme eğrisi üzerinde ortalamadan 2 standart sapma daha düşük bulunması ya da boyun büyüme eğrisi üzerinde 3 persentilin altında olmasıdır.

AVSD onarımı sonrası çocuklarda iyileşme süresi için ele alınan parametreler mekanik ventilasyon süresi, yoğun bakımda kalma süresi, hastanede yatma süresi olarak değerlendirilmiştir.

Bu çalışma retrospektif bir gözlemsel çalışma olarak planlandı. Veriler Başkent Üniversitesi Hastanesi'nde Ocak 2010 ile Aralık 2016 tarihleri arasında AVSD tanısı alan ve açık kalp ameliyatı ile onarım yapılan hastaların kayıtları

AVSD onarımı yapılan hastalarda ameliyat sonrası iyileşme sürecinin belirleyici faktörlerinin ortaya konması ameliyat öncesi hasta yakınlarının bilgilendirilmesi sürecinde yol gösterici olması beklenmektedir.

Anahtar kelimeler: Atriyoventriküler septal defekt, büyüme geriliği, postoperatif iyileşme

The Review of The Effect of Growth Retardation on Postoperative Recovery After Atrioventricular Septal Defect Repair

Ahmet Gümüş, Ayça Iğın Altaner, Elif Oya İlhan, İpek Sertbudak,
Kutay Demirkır, Nazlıcan Karakuş

Advisor: Assoc. Prof. Dr. Murat Özkan

Atrioventricular septal defect (AVSD) is described as the group of malformations which is characterized by absence of the atrioventricular septum. They occur by abnormality of fusion of superior and inferior endocardial cushions with medial part of atrial septum and muscular part ventricular septum. Especially complete AVSD abnormality is accepted to be one of the most complicated congenital heart abnormalities because of its nature, association with Down Syndrome with frequent. They account for %2 of all heart diseases.

Early development of congestive heart failure, growth retardation, recurrent lung infections and irreversible pulmonary vascular obstructive disease, addresses early surgical treatment. Complex AVSD has additional physiologic and anatomic pathologies. Complex AVSD, is generally defined by its anatomical components but its physiological factors that cause complexities should be noted. Pulmonary hypertension happens to be one of the most important one. Pulmonary hypertension is a limiting factor in the treatment process of AVSD.

Surgery is recommended between 3 to 9 months for symptomatic patients. Somatic growth is assessed with the percentile curves of healthy children of the same gender and age. Growth and developmental delay is defined as, a child growing slowly than his/her peers and when his/her height is 2 standard deviation below the average on the percentile curve or when his/her height is below 3 percentile on the percentile curve.

Parameters for postoperative recovery after AVSD repair are defined as mechanical ventilation duration, ICU stay and hospital stay.

This study was designed as a retrospective observational study. The data were obtained by reviewing records of patients who underwent AVSD repair between January 2010 and December 2016 at Başkent University Hospital. Preoperative growth and developmental status were evaluated by height for age and height for body weight curves.

This study under progress is supposed to reveal the determining factors of postoperative healing process and to guide us (future doctors) about informing patients' relatives in pre-op processes on the patients who had atrioventricular septal defect repair.

Key words: Atrioventricular septal defect, growth retardation, postoperative recovery

Üç cm ve Üzeri Tiroid Nodüllerinin Tanı ve Takibinde Tiroid İnce İğne Aspirasyon Biyopsisinin Yeri

Almila Sena Akın, Aybüke Eski, Büşra Geçgil, Deniz Kalemci,
Kübra Ünal

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Özlem Turhan İyidir

Palpable tiroid nodülleri popülasyonda %1-5 oranında saptanırken, ultrasonografi ile saptanan nodül prevalansı %19-68 olarak bildirilmiştir. Tiroid ince iğne aspirasyon biyopsisi (TİİAB), tiroid nodüllerinin malign olup olmadığının belirlenmesinde yaygın olarak kullanılan bir yöntemdir. Tanısal duyarlılığı %89-98, özgüllüğü ise %92 olarak bildirilmiştir. Büyük nodüllerde TİİAB'nin güvenilirliği tartışmalıdır. Bu nedenle bazı kaynaklarda dört cm ve üzerindeki nodüllere cerrahi önerilmektedir. Bu çalışmadaki amacımız 3 cm ve üzerindeki nodüllerde TİİAB duyarlılık/özgüllüğünü ve bu nodüllerde malignite sıklığını değerlendirmektir.

Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi'nde 2005-2016 yılları arasında unilateral/bilateral tiroidektomi operasyonu yapılan 967 hastanın verileri incelendi ve nodül boyutu üç cm ve üzerinde olan 155 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaları yaş, cinsiyet, TSH düzeyleri, patoloji sonucu, TİİAB sonucu ve nodül sayı ve boyutu kayıt edildi.

Çalışmaya dahil edilen 155 hastanın 111'i Kadın 44'ü erkekti, ortalama yaşları 55.9 ± 15.2 olarak bulundu. Hastaların 123'ünün nodül sayısı üç ve altında, 32'sinin üçün üzerindeydi. Ortanca nodül boyutu 40mm (30-85) olarak hesaplandı. Çalışmaya dahil edilen hastaların ortanca TSH düzeyleri 0.651 (0.0001-4.032) IU/ml olarak bulundu. Hastaların 121 (%78.1)'inin patoloji sonucu benign, 34 (%21.9)'ünün patoloji sonucunun malign olduğu görüldü. Hastaların 91 (%58.7)'ine preoperatif TİİAB yapıldığı saptandı. Buna göre TİİAB'nin duyarlılığı %84.6 ve özgüllüğü %94.3 olarak hesaplandı.

Boyutu üç cm ve üzerindeki tiroid nodüllerin değerlendirilmesinde TİİAB duyarlı ve özgül bir yöntemdir.

Anahtar kelimeler: Tiroid nodülü, tiroid ince iğne aspirasyon biyopsisi, tanısal doğruluk

The Diagnostic Accuracy of Fine-Needle Aspiration Biopsy for The Evaluation of Thyroid Nodules Three Centimeters or Larger in Size

Almila Sena Akın, Aybüke Eski, Büşra Geçgil, Deniz Kalemci, Kübra Ünal

Advisor: Assist. Prof. Dr. Özlem Turhan İyidir

Palpable thyroid nodules occur in approximately 1-5% of the population and the prevalence of thyroid nodules detected with sonography is between 19-68%. Thyroid fine-needle aspiration biopsy (FNAB) is widely used during the assesment of the nodules. Sensitivity of FNAB is reported between 89-98% and the specificity is 92% for the thyroid nodules. The diagnostic accuracy of FNAB may be limited in larger thyroid nodules. Since still surgery is an option for nodules four cm or larger in size independent of FNAB results. In this study, we aimed to evaluate the diagnostic value of FNAB and the rate of malignancy in thyroid nodules ≥ 3 cm in size.

We retrospectively evaluated the patients who underwent total or subtotal thyroidectomy in Başkent University Ankara Hospital between 2005-2016. Among the 967 patients, 155 consecutive patients had ≥ 3 cm thyroid nodules. Age, gender, preoperative TSH levels, the results of FNAB and pathology and the size and total count of the thyroid nodules are noted.

Among the 155 patients, 111 were females and 44 were males. The mean age of the study patients was 55.9 ± 15.2 years. Of the recruited patients, 32 patients had 4 or ore thyroid nodules. The median size of the thyroid nodules was 40mm (30-85). The median TSH level was 0.651 (0.0001-4.032) IU/ml. Thirty four patients' final histopathological examination results were malign and 121 patients' final histopathological examination results were benign. Of the 155 study patients 91 were evaluated with FNAB preoperatively. The sensitivity of FNAB was 84.6% and specificity was 94.3%.

This study showed that increased nodule diameter is not associated with limitations in the diagnostic value of FNAB.

Key words: Thyroid nodule, fine-needle aspiration biopsy, diagnostic accuracy

Şiddetin Çığığı Her Zaman Duyulmaz: Kadına Yönelik Şiddetle Mücadelede Hekimlerin Rolü

Bağdat Hazal Aydın, Dicle Coşkun, Asyanur Çoruhlu, Defne İde,
Mahmure Derya Şahin, Dilara Yurtsever
Danışman: Dr. Ezgi Türkçelik

Kadına yönelik şiddet Türkiye’de ve dünyada en yaygın insan hakları ihlallerinden biridir. Kadınlar fiziksel, psikolojik, cinsel, ekonomik ve dijital yollarla şiddete maruz kalabilmektedir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) 2013 raporuna göre dünyada her üç kadından biri, Türkiye’de ise her on kadından dördü fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalmaktadır. Kadınlara yönelik şiddet ölüme varan ciddi fiziksel hasarlara, psikolojik, cinsel sağlık ve üreme sağlığı sorunlarına yol açmaktadır. Araştırmalar şiddete uğrayan kadınların, çeşitli sağlık sorunlarıyla sağlık kuruluşlarına başvurularının şiddete uğramayan kadınlardan yüksek olduğunu göstermektedir. Bu durum, hekimlerin ve diğer sağlık çalışanlarının farkında olmasalar da görevleri sırasında birçok şiddet mağduru kadını karşılaştığına işaret etmektedir. Dolayısıyla, hekimlere kadına yönelik şiddeti önleme, tespit etme, belgeleme, şiddete maruz kalan kadınları doğru yönlendirmede önemli görevler düşmektedir.

DSÖ, 2013 yılında sağlık çalışanlarının kadına yönelik şiddet konusunda rollerini tanımlayan bir rehber yayımlamış ve 67. Dünya Sağlık Asamblesi’nde ülkelerin kadına yönelik şiddet konusunda sağlık sistemlerini güçlendirmesi gerektiği vurgulanmıştır. Ayrıca, İstanbul Sözleşmesi gibi uluslararası sözleşmeler gereği imzacı devletlerin konuyla ilgili önlemler alması yasal sorumlulukları haline gelmiştir. Bu gelişmelere paralel olarak, bazı ülkelerde sağlık çalışanları için rehberler ve protokoller geliştirilmiştir. Hekimler, sadece kendilerine şiddet gördüğü şikâyetiyle gelen kadın hastalara değil aynı zamanda bunu açıklamaya çekinen kadınlara destek verebilmelidir. Şiddet mağduru kadın korktuğu, durumunun kötüleşeceğini düşündüğü veya ne yapacağını bilemediği için durumunu açıklamaktan çekinebilmektedir. Bu gibi durumlarda, hekimin şiddet belirtilerini ayırt edebilmesi, uygun bir yaklaşımla kadının öyküsünü alabilmesi, gerekli raporlama ve yönlendirmeyi yapabilmesi gerekmektedir. Hekimler şiddet mağduru kadının sağlık sorunlarını tedavi ederek, sahip olduğu haklar ve izleyeceği yol hakkında bilgilendirerek gerekli desteği sağlamalı ve gerektiğinde durum takibinde bulunmalıdır. Hekimin, kadın hastasının şiddet mağduru olma ihtimaline karşı bu görev basamaklarını iyi bilmesi ve uygulayabilmesi gerekir. Kadına yönelik şiddetle etkin mücadele için konu hakkında yapılan bilinçlendirme ve eğitim çalışmalarına tıp eğitiminde yer verilmeli, hekimler için protokoller geliştirilmelidir.

Anahtar kelimeler: Kadına yönelik şiddet, kadına yönelik şiddette hekimin rolü, kadına yönelik şiddetin sağlık sonuçları

The Scream of Violence Is not Always Heard: The Role of Physicians in Combating Violence Against Women

Bağdat Hazal Aydın, Dicle Coşkun, Asyanur Çoruhlu, Defne İde,
Mahmure Derya Şahin, Dilara Yurtsever

Advisor: Dr. Ezgi Türkçelik

Violence against women (VAW) is a widespread discrimination and human rights violation in the world. Women can be exposed to violence in physical, psychological, sexual, economic and cyber ways. According to the 2013 World Health Organization report (WHO), one out of every three women in the world and four out of every ten women in Turkey have been exposed to physical or sexual violence. VAW leads to serious physical harm including death and psychological, sexual and reproductive health problems for women. Studies indicate that women victims of violence apply more to health care institutions for various health problems than women who are not victims. This indicates physicians and other health care providers encounter women victims during their duties even they are unaware of these victims. Therefore, physicians have important role in prevention, identification, documentation of VAW and appropriate referring of women victims.

In 2013, WHO published a guideline explaining the role of health care professionals in VAW and at the 67. World Health Assembly, the necessity of strengthening health systems in VAW was emphasized. In addition, according to international conventions such as Istanbul Convention, taking measures on VAW has become a legal responsibility for signatory states. In line with these improvements, in some states guidelines and protocols have been developed for health care professionals. Physicians should support not only the women patients who complain of violence, but also women patients who are hesitant to explain their victimization. Women victims may hesitate to express their situation, because they are afraid or they do not know what to do about the issue. This means that the physician should be able to identify the signs of violence, take the history of the patient with appropriate approach, do necessary reporting and refer victims to relevant institutions. Physicians should treat the health problems of victims, inform them about their rights and monitor them in some cases. Physicians should know these steps in case of the possibility of encountering victims. To effectively combat VAW, awareness raising activities and training should be integrated into medical school education and protocols and guidelines should be developed for physicians.

Key words: Violence against women, the role of physicians in violence against women, health consequences of vio

Aktif Öğrenmenin Eleştirel Düşünmeye Etkisi

Ata Öztürkmen, Emre Ilgaz, Mirhuseyn Mammadov,
Nurana Mammadova, Tuğçe Türer, Utku Yayla
Danışman: Dr. Fazıl Serdar Gürel

Eleştirel Düşünmenin Önemi: Eleştirel/kritik düşünme, gerçek hayatta olan sorunları çözmek için gerekli olan çok önemli bir entelektüel beceridir. Eleştirel düşünme, mevcut stresli ve öngörülemeyen klinik uygulama ortamlarında önemlidir. Bilgi üreten toplumların yetiştirilmesinde öğrencinin bilgiyi pasif olarak öğrenmesi ve kullanması yerine bilgiyi üretmek ve araştırarak öğrenen kişiler olmasının gerekliliği öngörülmektedir. Eleştirel düşünme bilginin sadece gereksinim doğrultusunda seçilmesi, organize edilmesi ve kullanılmasının ötesinde herhangi bir durum için eksik bilginin belirlenmesi ve üretilmesine destek vermesi açısından da önemlidir.

Eleştirel Düşünmeye Etki Eden Faktörler: Kritik düşünmenin gerçekleştirilebilmesinde, beyinin düşünmeden sorumlu bölgesi olan prefrontal korteksin aktiviteleri önemlidir. Ancak kritik düşünmenin yüksek düzeyde gerçekleşmesi için prefrontal korteksin bu aktivitelerine ek olarak, kişinin, bilinç, bilgi, özdenetim gibi kritik düşünme yollarını kullanabilmesi için eğitim alması ve bunları uygulamaya istekli olmasına bağlıdır.

Eğitimin Eleştirel Düşünmeye Etkisi: Genel olarak bilişsel alan eğitimi iki ana kategoride ele alınabilmektedir, bunlar; 1) Geleneksel yöntemlerin büyük çoğunluğunu oluşturan bilginin hazır sunulması; 2) Öğrencinin bilgiyi keşfederek veya araştırarak öğrenmesi olan aktif öğrenme yöntemleridir. Yapılan araştırmalar, aktif öğrenme kuramlarının öğrencilerin eleştirel düşünme konusunda olumlu yönde gelişmesini sağladığını ve soruna farklı yönlerden de bakabilmeyi öğrenerek eleştirel düşünme becerilerini geliştirebildiklerini düşündürmektedir.

Geleneksel yöntemler ve aktif öğrenme yöntemlerinin eleştirel düşünme becerisi üzerindeki etkileri arasındaki farklar yapılan birçok araştırmada incelenmiştir. Çalışmalar aktif öğrenme yöntemlerinin eleştirel düşünme üzerine etkisini göstermektedir. Ayrıca farklı aktif öğrenme yöntemlerini incelemek ve bu yöntemlerin etkilerinin farklarını ortaya konması da olasıdır. Eleştirel düşünmenin öğretilmesinde bilginin hazır sunulmasının etkisinin çok az olduğu unutulmamalı ve eğitim programları hazırlanırken öğrencilerin problem çözerek, araştırarak tartışarak öğrenmelerinin eleştirel düşünme üzerine etkisi göz ardı edilmemelidir.

Anahtar kelimeler: Eleştirel düşünme, aktif öğrenme, öğrenme

The Impact of Active Learning on Critical Thinking

Ata Öztürkmen, Emre Ilgaz, Mirhuseyn Mammadov,
Nurana Mammadova, Tuğçe Türer, Utku Yayla
Advisor: Dr. Fazıl Serdar Gürel

The Importance of Critical Thinking: Critical thinking is a very important intellectual skill necessary to solve real life problems. Critical thinking is important in current stressful and unpredictable clinical practice environments. It is foreseen that in order to produce a society capable of producing knowledge, it is necessary to provide education through learning and researching information instead of learning passively and using it. Critical thinking not only helps to call upon the information when necessary, to organise it and use it; but also allows to define insufficient information and support it's completion by the thinker.

Factors Affecting Critical Thinking: For critical thinking, the activities of the prefrontal cortex, the region of the mind responsible for thought processes, are important. However, in addition to the activities of prefrontal cortex, it is also necessary that one is educated on the three important ways of critical thinking which are: consciousness, knowledge and self-awareness and that he is willing to apply them.

The Effect of Education on Critical Thinking: In general, cognitive field education can be considered in two main categories: 1) Presenting information prepared before hand - this constitutes the vast majority of traditional methods; 2) Active learning methods - where the learner obtains knowledge by exploring or researching information. Research suggests that active learning could help students develop critical thinking skills, more so by learning how to look at a problem from different perspectives.

The impact of traditional methods and active learning methods on critical thinking skills have been compared in many studies. Research shows the influence of active learning methods on critical thinking. It is possible to examine different active learning methods and to reveal the difference between the effects of these methods. It should be kept in mind that presenting prepared information has little impact on critical thinking; while education system is created, the effects of learning by solving problems, researching and group discussions on critical thinking should not be ignored.

Key words: Critical thinking, active learning, learning

Erken Tanı ve Tedavi Kurtarır Miniklerimizin Böbreklerini

Yağmur Dal, Bige Adıgüzel, Ceyda Sürer, Ece Özkan,
Merve Özçelik
Danışman: Prof. Dr. Sıdika Esra Baskın

İdrar yollarının herhangi bir bölgesinde hastalığa sebep olan bulaşıcı bir etkenin bulunması idrar yolu enfeksiyonu olarak tanımlanır. İdrar yolu enfeksiyonları hayatın her döneminde sık karşılaşılan bir problemdir. İlk 3 ay dışında kız çocukları hastalığa erkeklerden daha yatkındır. En sık etken mikroorganizmalar gram negatif bakterilerdir. Üriner sistemin konjenital anomalileri ve vezikoüreteral reflü önemli risk faktörleridir. Klinik bulguları; hastanın cinsiyetine, yaşına ve enfeksiyonun lokalizasyonuna göre farklılıklar göstermektedir. 2 ay-2 yaş arası çocuklarda ateş, kusma, huzursuzluk gibi özgün olmayan bulgular görülürken daha büyük yaşlardaki çocuklarda idrar yaparken acıma, yanma, sık idrara çıkma, karın ağrısı, idrar kaçırma, kanlı idrar, ateş, kusma gibi bulgular ön plandadır. Özellikle akut piyelonefritte yüksek ateş, böğür ağrısı, kusma ve laboratuvar tetkiklerinde lökositoz ve CRP yüksekliği görülür. Kesin teşhisi, uygun koşullarda alınmış idrar kültüründe anlamlı sayıda bakterisinin gösterilmesi ile konur. Ayrıca tam idrar analizinde lökositüri ve nitrit pozitifliği tanıda yardımcı olur. Ultrasonografi, sintigrafi ve sistogram gibi görüntüleme yöntemleri hastalığın etiyojisi konusunda bilgi verir. Tedavide uygun antibiyotiklerin kullanılması esastır. Tedavi süresi hastanın bulgularına ve enfeksiyonun lokalizasyonuna göre değişir. Erken tanı ve tedavi, özellikle akut piyelonefritli hastalarda böbrek hasarını önlemede çok önemlidir. İdrar yolu enfeksiyonları tekrarlama eğilimindedir. Tekrarlayan vakalarda koruyucu antibiyotik kullanılması önerilir. Doğru hijyen kurallarının öğretilmesi, uygun tuvalet eğitiminin verilmesi, kabızlığın önlenmesi, sıvı tüketiminin düzenlenmesi gibi basit koruyucu önlemler enfeksiyon riskini azaltır. Sık tekrarlayan idrar yolu enfeksiyonları böbrekte kalıcı hasara yol açarak, uzun vadede hipertansiyon, proteinüri ve kronik böbrek yetmezliğine sebep olabilir. Bu nedenle idrar yolu enfeksiyonlarının erken tanısı, tedavisi ve düzenli takibi hastalarda gelişebilecek kronik böbrek yetmezliğini, diyaliz ve böbrek nakli gibi zor ve masraflı tedavilere gereksinimi azaltabilecektir.

Anahtar kelimeler: Antibiyotik tedavisi, böbrek hasarı, idrar kültürü, akut piyelonefrit, vezikoüreteral reflü

Early Diagnosis and Treatment Save The Kidneys of Little Ones

Yağmur Dal, Bige Adıgüzel, Ceyda Sürer, Ece Özkan,
Merve Özçelik

Advisor : Prof. Dr. Sıdıka Esra Baskın

Urinary tract infection is defined by a contagious factor found in any area of the urinary tract that can cause illness. Urinary tract infection is a common issue that can be seen at all stages of life. After the first 3 months of birth, it is more common in girls than boys. The most common causative microorganisms are gram negative bacteria. Urinary system's congenital anomalies and vesicoureteral reflux are important risk factors. Clinical findings may vary depending on the patient age, gender and the localization of the infection. While nonspecific or vague findings such as: fever, vomiting and restlessness, lack of appetite are seen in children younger than 2 years; older children suffer from pain with urination, frequent urination, abdominal pain, urinary incontinence, fever and vomiting. Accurate diagnosis can only take place in the presence of adequate amounts of bacteriuria counted in urine sample that was obtained in suitable conditions. Also, in urine analysis presence of urinary nitrites, white blood cells (leucocytes) and leucocyte esterase, may be helpful to confirm diagnosis. In acute pyelonephritis, flank pain, fever, vomiting, leukocytosis and high CRP level are typical findings. Imaging techniques such as ultrasonography, scintigraphy and voiding cystogram provides us with information about the illnesses etiology. It's essential that suitable antibiotics are prescribed and used during the treatment process. The duration of treatment varies depending on the findings of the patient and the localization of the infection. Early diagnosis and treatment (especially for patients with acute pyelonephritis) is crucial in preventing renal scarring. Urinary tract infection has a tendency to recurrence. In recurrent cases prophylactic antibiotics are recommended. Simple protective precautions such as, teaching the correct hygiene rules, providing the suitable toilet training, preventing constipation and regulating fluid intake, reduce the risk of infection. Frequently repeated urinary tract infections lead to permanent renal scarring. In the long term period renal scarring result hypertension, proteinuria and chronic kidney deficiency. In conclusion, the early diagnosis, early treatment and regular monitoring of the urinary tract infections, reduce possible chronic kidney deficiency and prevent difficult and expensive procedures such as requirement of dialysis and kidney transplantation

Key words: Antibiotic treatment, renal scarring, urine sample, acute pyelonephritis, vesicoureteral reflux

Vücut Geliştirme Sporunu ve Protein Tüketimi

Cemre Karçaaltıncaba, Bahare Marjanlı, Karya Sözyay,
Sena Yıldırım, Elif Yüksel
Danışman: Prof. Dr. Şehri Kılınc Ayaş

Vücut geliştirme sporunun temel hedefi kas kitlesini arttırmaktır. Vücut geliştiriciler yoğun egzersiz programları ve protein tüketimini arttırarak bu amaca ulaşmaya çalışırlar. Kas kitlesindeki artış mevcut kas hücrelerinin hipertrofisi ve ekstraselüler matrikstekki artış ile gerçekleşir. Hipertrofi protein yıkımının baskılanması ve özellikle kasın kontraktıl proteinlerinin sentezindeki artışla gerçekleşir. Kas kitlesini arttırmaya yönelik egzersizler bir kez kaldırılabilen maksimum ağırlığın(RM) %70'i ile 3 set halinde kısa istirahatler verilerek yapılır. Bu egzersizler iskelet kasında metabolik ve mekanik stres yaratır. Yaratılan bu stres hücredeki protein sentezini uyarır. Protein alımının kas kitlesini arttırmada önemli bir rolü vardır. Miktarı ve cinsi önemlidir. Alınan protein kasta protein sentezini uyaran Lösin açısından zengin olmalıdır. Ancak yüksek miktarda protein alımı böbrek yetmezliği ve kolon hastalığı gibi komplikasyonlara neden olabilir. Kas kitlesini arttırmak için kullanılan destek ürünleri ; Kreatinin ve beta hidroksi beta metilbutiratın insülin dirençini arttırıcı ve renal disfonksiyon gibi yan etkileri vardır.

Anahtar kelimeler: Hipertrofi, kas kitlesi, protein, lösin, egzersiz

Body Building and Protein Consumption

Cemre Karçaaltıncaba, Bahare Marjanlı, Karya Sözü,

Sena Yıldırım, Elif Yüksel

Advisor: Prof. Dr. Şehri Kılınc Ayaş

The main purpose of body building is increasing the lean body mass. Body builders try to achieve this purpose by extreme exercise programs and raising the consumption of protein intake. Increment in body mass provided by two ways; hypertrophy and increase in extracellular matrix. Hypertrophy is occurred by repressing the protein breakdown and increasing contractile proteins synthesis. The exercises must be done with %70 of the maximum weight that can be lifted with 3 short breaks. This exercise cause metabolic and mechanic stress in skeleton mass and this stress stimulate protein syntheses in cell. Protein intake is critical for increasing lean body mass. Also kind of the protein and amount of protein intake is important. Protein must be rich with Leusin aminoacid. However high level of protein intake can cause complications like kidney failures and colon diseases. Supplements like kreatin and beta hidroxy beta metilbutirat for body building has side effects. Some of the side effects are increasing insülin resistance and renal disfunction

Key words: Hypertrophy, body mass, protein, leusin, workout

Tıp Fakültesi Dönem 1 ve Dönem 6 Öğrencilerinin Toplumsal Cinsiyet Algısının Tıpta Uzmanlık Tercihleri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi Araştırması

Berkay Ulus, Eda C. Caferoğlu, E. Pınar Arık, Salih Karaca,
Selin Evirgen, S. İrem Güler
Danışman: Dr. Sare Mihciokur

Tıp Fakültesi Dönem I ve VI öğrencilerinin toplumsal cinsiyet algısının tıpta uzmanlık tercihleri üzerindeki etkilerinin araştırılması ve öneriler geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Tanımlayıcı tipteki bu çalışmada, 23 Şubat 2017-13 Mart 2017 tarihleri arasında araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilere anket formu uygulanmıştır. Doldurulan anket formları kapalı zarf içinde toplanmıştır. 18 sorudan oluşan anket formunda öğrencilerin bazı sosyo-demografik özellikleri (yaş, cinsiyet vb.), uzmanlık tercihleri ve nedenleri, 5'li likert "Toplumsal Cinsiyet Rollerini Tutum Ölçeği" ile toplumsal cinsiyet algısı değerlendirilmiştir. Verilen yanıtlar; tamamen katılıyor=5, katılıyor=4, kararsız=3, katılmıyor=2, kesinlikle katılmıyor=1 şeklinde puanlandırılmıştır (puan aralığı 38-190). En yüksek puan öğrencinin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin "eşitlikçi tutum"a, en düşük puan ise "geleneksel tutum"a sahip olduğunu göstermiştir. 161 öğrencinin 134'ü (%83,2) araştırmaya katılmıştır. SPSS v.17 Programı ile tanımlayıcı istatistikler, ortalama, frekans tabloları, bazı önemlilik testleri kullanılarak analiz yapılmıştır.

Öğrencilerin %63,4'ü kadın, %36,6'sı erkek, yaş ortalaması 22,01±3,4'dür. Tamamı uzman olmak istediklerini belirtmişlerdir. %52,2'sinin Cerrahi Tıp Bilimlerini, %43,3'ünün Dahili Tıp Bilimlerini istedikleri saptanmıştır. Öğrencilerin seçtikleri uzmanlık alanlarının cinsiyetlerine dağılımındaki fark istatistiki açıdan anlamsız bulunmuştur ($p>0,05$). Ancak uzmanlık alanlarını tercih etme nedenleri açısından cinsiyetler arasındaki fark istatistiki olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Öğrencilerin %88,1'inin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin "eşitlikçi tutum"a, %11,9'unun ise "geleneksel tutum"a sahip oldukları belirlenmiştir. Kadın öğrencilerin %95,3'ünün, erkek öğrencilerin ise %75,5'inin "eşitlikçi tutum"a sahip olduğu saptanmıştır. Cinsiyetler arasındaki fark istatistiki açıdan anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Ancak öğrencilerin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumlarının seçtikleri uzmanlık alanlarını etkilemediği belirlenmiştir.

Kadın öğrencilerin erkek öğrencilere kıyasla toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin daha "eşitlikçi tutum"a sahip oldukları belirlenmiştir. Ancak öğrencilerin toplumsal cinsiyet algısı seçtikleri uzmanlık alanını etkilememektedir. Tıp fakültesi öğrencilerinin toplumsal cinsiyet algısının geliştirilmesi amacıyla toplumsal cinsiyet rolleri konusunda hazırlanan çeşitli bilgi, eğitim ve iletişim materyalleri dağıtılarak, eğitim ve seminerler verilebilir.

Bu çalışma Başkent Üniversitesi Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırma Kurulu tarafından onaylanmıştır (Proje no. KA17/05).

Anahtar kelimeler: Toplumsal cinsiyet rolleri, mezuniyet sonrası uzmanlık, tıp fakültesi öğrencileri

Evaluation of The Effects of Gender Perception of First and Sixth Year Medical Students on Their Postgraduate Specialization Preferences

Berkay Ulus, Eda C. Caferoğlu, E. Pınar Arık, Salih Karaca,
Selin Evirgen, S. İrem Güler
Advisor : Dr. Sare Mihciokur

The objective of this study is to evaluate the effects of gender perception of the first and sixth year medical students on their postgraduate specialization preferences and to develop recommendations related to the outcomes of the survey.

In this descriptive study, questionnaires were distributed to students who agreed to participate the survey between February 23, 2017 and March 13, 2017. The questionnaire consisting of 18 questions, some socio-demographic-characteristics (age, sex, etc.), preference and reasons of specialization, gender perception were evaluated with 5-point Likert type "Gender Roles Attitude Scale". The responses given were scored as 5 points for "completely agree", 4 points for "agree", 3 points for "undecided", 2 points for "disagree", 1 point for "absolutely disagree" (score range:38-190). Higher scores indicated that the students had an "egalitarian attitudes" towards gender roles and lower scores showed that the students' attitudes were "traditional". 134 of 161 students (83.2%) participated. SPSS (version 17.0) was used for analization. Descriptive statistics, mean, frequency tables and significance test were used.

63,4% of the students who participated in the survey were female, 36,6% were male, the average age was $22,01 \pm 3,4$. All of the students stated that they wanted to be specialists. 52,2% wanted Surgical Medical Sciences, 43,3% wanted Internal Medicine Sciences. The difference in the distribution of the students' specialities to the genders was statistically insignificant ($p > 0,05$). However, the difference in terms of reasons for choosing specialty areas between genders was found statistically significant ($p < 0,05$). 88,1% of students had an "egalitarian attitude" towards gender roles and 11,9% had "traditional attitude". 95,3% of female students and 75,5% of male students have an "egalitarian attitude". The difference between the sexes was statistically significant ($p < 0,05$). However, the students' attitudes towards gender roles do not affect their chosen areas of specialization.

Female students have more "egalitarian attitude" towards gender roles than male students. Various information-education-communication materials about gender roles could be distributed. Training, seminars can be given in order to improve the gender perception of medical students.

This study was approved by Baskent University Medical and Health Sciences Research Council (Project no: KA17/05).

Key words: Gender roles, postgraduate specialization, medical faculty students

Rekürren Lomber Disk Hernilerinde Spinal Kanal Morfolojik Ölçümlerinin Normal Popülasyonla Karşılaştırılması

Bilge Göger, Cansu Büşra Durmaz, Ece Kavas, Ezgi Yenişekerci, Yasemin Akgün

Danışman: Dr. Fikret Şahintürk

Lumbal disk hernisi (LDH), değişik derecede bel ağrısı ve/veya nörolojik defisit ile seyreden radikülopatiye (bacak ağrısına) neden olan bir hastalıktır. Bel ve bacak ağrısı tüm dünyada sık görülen bir hastalıktır. Konservatif tedavi yöntemleri ile geçmeyen radiküler semptomlar çoğu kez cerrahi diskektomi veya sinir köküne bası yapan disk parçasının çıkarılması ile tedavi edilir. Waddel'in yaptığı çalışmada yaklaşık 900 bel ağrısı olan hastanın %70'inde bacak ağrısı tespit edilmiştir. Bunların ise sadece %23'ü gerçek radiküler ağrı olarak kabul edilmiştir. Diğer yandan disk cerrahisinin insidansı Amerika Birleşik Devletleri'nde 160/100.000'dir. Bunun nedeni günlük pratikte çok sık karşılaşılmamasına rağmen bel ağrısının doğru tanısını koymaktaki zorluktur.

Semptomatik disk hernisi klasik olarak radiküler ağrının bel ağrısından daha belirgin olduğu sinir germe manevraları ile şiddetlenen beraberinde duyu, motor veya refleks kayıplarının olabildiği tabloyu tanımlar. Bu tablo dışındaki semptomlara sahip hastalarda görüntüleme disk hernisi bulunması halinde bile disk hernisine yönelik uygulanan cerrahi girişimlerin başarı olasılığının düşük olacağı akılda tutulmalıdır.

Çalışmamıza Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Ankara Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi kliniğinde 2010-2016 yılları arasında lomber disk hernisi tanısı ile opere edilen ve postoperatif dönemde poliklinik kontrollerinde rekürren disk hernisi saptanan, yaş aralığı 43 ile 82 arasında değişen 20 hasta dahil edildi. Kontrol grubu olarak bel ağrısı nedeniyle MRI istenen ve MRI sonuçları normal olarak raporlanan, yaş aralığı 18 ile 43 arası değişen 20 hasta çalışmaya alındı. Hastaların lomber MRI'ları retrospektif olarak incelendi. Opere edilen hastaların lomber MRI'dan preoperatif ve postoperatif lomber lordoz açısı, patolojik disk mesafesinin yüksekliği, faset eklem açısı ve faset eklem arası mesafenin ölçümü yapıldı. Kontrol grubu hastalarında lomber lordoz açısı, faset eklem açısı, tüm lomber disk mesafelerin ölçümü ve faset eklem arası mesafe ölçümü yapıldı. Proje kapsamındaki çalışmamız halen devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: Rekürren, lomber disk hernisi, MRI

Comparison of Spinal Canal Morphological Measurements with Normal Population in Recurrent Lumbar Disc Herniation

Bilge Göger, Cansu Büşra Durmaz, Ece Kavas, Ezgi Yenişekerci, Yasemin Akgün

Advisor: Dr. Fikret Şahintürk

Lumbar disc herniation (LDH) is a disease what can go the different levels of back pain and neurological deficit which can cause radiculopathy (leg pain). Leg and back pain is very common disease whole world. Radicular symptoms, ones that unable to treat with conservative treatment, usually treated with surgical discectomy or taking the disc part out which pressuring the nerve. Wadel has a study with 900 patients with back pain. In that study %70 percent of the patients has a leg pain to. Only the %23 percent of patient's pain considered as real radicular pain. On the other hand, incidence of the disc surgeries in US is 160/100.000. Reason of that it is back pain is very common in daily life but it's really hard to diagnose it correctly.

Symptomatic disk herniation classically defined as, more defined back pain than radicular pain, getting intense with nerve stretching maneuver and losing sense, nerve reflexion. Any lumbar herniation patient who has other symptoms then these should remember they has a low chance of cure with surgery.

Our study contains 20 patients who had a surgery for having lumbar disc hernia and second operation for the same reason in Department of Neurosurgery in Medical School of Baskent University between 2010-2016. Their ages are between 43-82. Our control group contains 20patients who had MRI for having back pain and had a normal result. Their ages between 18-43. Their MRI analyzed retrospectively. In lumbar herniated patients MRI pre-post operative lumbar lordoz angle, pathologic disc distance, facet joint angle and facet angle distance calculated. In control group, lumbar lordoz angle, facet joint angle, faset angle distance and all lubar disc distances calculated. Our analyses are ongoing and yet not complete as of the date of writing of this abstract.

Key words: Recurrent, Lumbar disc herniation, MRI

Ratlarda Topikal Dekspanthenol'ün Travmatik Kulak Zarı Perforasyonunda Yara Yeri İyileşmesi Üzerine Etkisi

Elif Kepekçi, Begüm Marşap, İpeksu Yazır, Senem Yüksel,
Şebnem Demiral

Danışmanlar: Yrd. Doç.Dr. Işıl Öz,

Yrd. Doç. Dr. Seda Türkoğlu Babakurban

İnsanlarda kulak zarı (KZ) lateralden mediale doğru 3 tabakadan oluşmaktadır: dış epitelyal tabaka (ektoderm orjinli), orta fibröz tabaka (mezoderm orjinli) ve orta kulak mukozasının devamı olan iç tabaka (endoderm orjinli). Ratların kulak zarları da insandakine benzer yapılardan oluşmaktadır. KZ perforasyonları sık görülen bir problemdir. Kronik perforasyonlar sıklıkla cerrahi işlem gerektirmektedir. Bu nedenle birçok materyal ve teknik, KZ iyileşmesinde denenmektedir. Dekspanthenol pantotenik asidin (vitamin B5) bir alkol analogudur. Dekspanthenol antioksidan savunma sisteminde ve inflamatuvar cevapta önerimli bir rol oynamaktadır. Yara iyileşmesi ve epitelizeasyonu üzerindeki etkisi bilinmektedir.

Bu çalışmanın amacı sıçanlarda travmatik kulak zarperforasyonu oluşturarak, topikal dekspanthenol'ün iyileşme üzerine etkisini, mikroskopik ve histolojik olarak incelemektir.

Deneylerde Başkent Üniversitesi Deney Hayvanı Üretim Merkezinden sağlanan 24 adet erişkin erkek Spreque-Dawley ırkı sıçanlar kullanıldı (DA17/07). Kulak zarı pars tensa bölümüne 0,8mm perfore edilerek travmatik perforasyon oluşturuldu. 18 sıçan 3 gruba ayrıldı. Grup 1; sadece perforasyon işlemi yapıldı, Grup 2; serum fizyolojik damlatıldı Grup3; Topikal 500 mg Dekspanthenol sıvı formda damlatıldı. Serum fizyolojik solüsyon perforasyondan hemen sonra, 24., 48., 72. ve 120.saatlerde uygulandı. Onbeşinci günde anestezi altında otomikroskopik inceleme yapılarak her iki zarda perforasyon durumu değerlendirildi. KZ iyileşmesinde total veya parsiyel kapanma ve kalsifikasyon oluşumu değerlendirildi. Kulak zarları çıkarılarak histolojik değerlendirmeye alındı.

15. günde otomikroskopik bakıda Grup 1 de toplam 12 (%100) KZ'nin hepsinin kapandığı fakat 7 (%58.3) zarda kalsifikasyon gözlemediği, grup 2 de 2 (%16.6) zarda perforasyonun kapanmadığı ve 6 (%50) zarda kalsifikasyon gözlemediği ve grup 3 de tüm zarların (%100) kalsifikasyon oluşmaksızın kapandığı tespit edildi. Çalışmamızda histolojik inceleme devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: Kulak zarı perforasyonu, dexpanthenol, sıçan, yara iyileşmesi

Effect of Topical Dexpanthanol on Healing of Traumatic Tympanic Membrane Perforation in Rats

Elif Kepekçi, Begüm Marşap, İpeksu Yazır, Senem Yüksel,
Şebnem Demiral

Advisors: Assist. Prof. Dr. Işıl ÖZ,

Assist. Prof. Dr. Seda Türkoğlu Babakurban

The anatomy of human tympanic membrane (TM) consists of 3 layers from lateral to the medial: the outer layer, of epithelial (ectodermal) origin, the middle fibrous layer, of mesodermal origin; and the inner layer, of endodermal origin, comprising the middle ear mucosa. The rat and the human TM have a similar structure. TM perforation is a relatively common problem. Chronic perforations often require surgical treatment. This is why various materials and techniques are being studied in tympanic membrane healing. Dexpanthenol is an alcoholic analog of panthotenic acid (vitamin B5), which is a component of coenzyme A. Dexpanthanol has a crucial role in antioxidant defense systems and inflammatory response. The effect on wound healing and epithelization is known.

The objective of this study is to investigate the healing effects of topical dexpanthenol on traumatic TM perforation in rats through observations of microscopy examination and histological changes.

Eighteen six mounts adult male Sprague-Dawley rats from Başkent University Experimental Animal Breeding Center were used (DA17/07). Traumatic perforation of the tympanic membrane was performed with a 0.8 mm perforator in the pars tensa region of TM. 18 rats divided into 3 groups. Group 1; no topical agent was applied, only perforated, Group 2; treated with saline solution and Group 3; treated with topical 500 mgDexpanthenol in liquid form. Saline solution and dexpanthenol applied at after perforation, 24, 48, 72, and 120 hours after the myringotomy. Otomicroscopic examination under anesthesia was performed on the fifteenth day to check the status of the myringotomy patency on each side. The healing of TM perforations was evaluated as total or partial closure and presence of calcification. Tympanic membranes were removed to perform histological examination.

Microscopic examination at fifteenth day showed that all 12 (100%) TM were closed, but 7 (58.3%) were calcified in group 1. In Group 2, 2 (16.6%) perforations did not close and calcification was observed in 6 (50%). In Group 3, all the membranes (100%) were closed without calcification. Histological examination is still ongoing.

Key words: Tympanic membrane perforation, dexpanthenol, rat, wound healing.

İntraserebral Hemorajilerde Opere Olan ve Olmayan Hastaların Yaşam Kalitesi Açısından Farkları

Ada İrmak Özcan, Duygu Koyuncu, Gamze Haras, Sena Şen,
Sude İkizer

Danışmanlar: Dr. Serhat Cömert, Dr. Fikret Şahintürk

Beyin dokusu içine olan kanamalar intraserebral kanamalar olarak adlandırılır ve ventriküller ile ilişkili, yüzeysel veya derin, küçük veya geniş gibi çok çeşitli morfolojilerde olabilmektedir. Hematomun rezolüsyonu belirli evrelerden geçmektedir. Bunlar; likuifikasyon, eritrositlerin hemolizi, hemosiderin oluşumu ve en sonunda fibrozistir. Bu tip kanamalar ateroskleroz, hipertansiyon veya nadiren kafa travmasına bağlı olarak da meydana gelebilmektedir. Patolojik kökenli intraserebral kanama sonrası kişinin bayılıp düşerek kafa travması geçirmesi nadir değildir. Düşme sırasında meydana gelen lezyonlar ve kanama, hastadaki mevcut durumun patolojik kökenli mi, travmatik mi olduğu konusunda şüphe doğurabilir. Bu nedenle de bu tip kanamalarda muayene bulgularının, tetkiklerin ve eğer hasta ameliyat edilmişse ameliyat materyalinin patolojik incelemesi, hasta ölmüş ise otopsi yapılarak araştırılması; nöroşirujik adli tıp açısından büyük öneme sahiptir.

Çalışmamızda Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniğinde 2014-2016 arası İntraserebral Hemoraji sebebiyle opere olan ve olmayan hastaların retrospektif olarak kanama öncesi-sonrası veya ameliyat öncesi-sonrası muayenelerinin kıyaslanması ve operasyon sonrası yaşam kalitelerindeki değişimler değerlendirildi. Proje kapsamındaki çalışmamız halen devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: İntraserebral hemoraji, operasyon, yaşam kalitesi

Life Quality Differences Between Operated and Non-Operated Patients in Intracerebral Hemorrhage

Ada Irmak Özcan, Duygu Koyuncu, Gamze Haras, Sena Şen,
Sude İkizer

Advisors: Dr. Serhat Cömert, Dr. Fikret Şahintürk

A hemorrhage into a brain parenchyma is called intracerebral hemorrhage and it can be several morphologies such as a morphology relevant to ventricles, superficial or profound type, small or wide type. Resolution of a hemotoma passes through particular phases. These phases are liquefaction, hemolysis of erythrocytes, formation of hemosiderin and, eventually, fibrosis. Intracerebral hemorrhage can occur depending on atherosclerosis, hypertension and rarely head trauma. It isn't rare that a person has a head trauma due to fainting and falling after pathological intracerebral hemorrhage. Lesions and hemorrhage during falling can be doubtful about whether a patient's available condition is pathological and traumatic. For this reason, analyzing examination findings, test results, surgical materials if a patient is operated, autopsy if a patient is dead have a great significance with regard to neurosurgical forensics.

Data corresponding to patients who had been committed to the Department of Neurosurgery in Başkent University Medical School Hospital with intracerebral hemorrhage between 2014 and 2016 has been evaluated. For further information, data obtained from patient examinations before and after the operation or the hemorrhage- in case of patients who hadn't been operated on- has been compared. The degree of social adjustment has been compared to determine whether there is a significant difference between patients who had been operated on and the ones that hadn't been operated on. Each patient's quality of life after the operation has been evaluated. Our analyses are ongoing and are yet not complete as of the date of writing of this abstract.

Key words: Intracerebral hemorrhage, operation, life quality

Başkent Üniversitesi Birinci Sınıf Öğrencilerinde Yaşam Kalitesi Algısı

Berrak İtir Aylı, Zeynep Dellaloğlu, Nazmiye Tansu Güler,
Alp Berkay Tunçezen, Nevzat Burak Çubukçuoğlu
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Leyla Aydın

Yaşam kalitesi algısı, Dünya Sağlık Örgütü'nün tanımına göre, bireyin yaşadığı kültür ve değerler sistemi içinde kendi yaşamını nasıl algıladığıdır; bireyin amaçları, umutları, standartları ve endişeleri ile ilişkilidir. Yapılan çalışmalarda tıp eğitimi alan öğrencilerin farklı alanlarda eğitim gören öğrencilere oranla daha stresli olduklarından dolayı tükenmişlik sendromu ve depresyon için daha yüksek risk taşıdıkları görülmüştür. Bu çalışmada Başkent Üniversitesi'nde eğitim gören birinci sınıf lisans öğrencilerindeki yaşam kalitesi algısını değerlendirmek hedeflenmiştir.

Sunulan çalışma Başkent Üniversitesi birinci sınıf lisans öğrencilerinde gerçekleştirilmiştir. Örnek genişliği, Başkent Üniversitesi 2016-2017 eğitim öğretim yılındaki öğrenci kontenjanları baz alınarak Tabakalı Rasgele Örnekleme yöntemi ile toplam 398 öğrenci olarak belirlenmiştir. Çalışmadan dışlama kriterleri, yabancı öğrenci kontenjanından faydalanan, yatay geçişle gelen ve dönem tekrarı yapan öğrencileri kapsamaktadır. Çalışmada katılımcılara Dünya Sağlık Örgütü'nün Ruh Sağlığı Programı dahilinde hazırlanmış olduğu ve Türkçe sürümü Şubat 1999'da onaylanmış olan WHOQOL – BREF (TR) yaşam kalitesi algısı ölçeğinin 27 soruluk kısa sürümü uygulanmaktadır. Elde edilecek olan veriler uygun istatistik yöntemler ile karşılaştırılacaktır.

Çalışma hala devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: Yaşam kalitesi, öğrenci, fakülte

Quality of Life Assessment of First Year Students in Baskent University

Berrak Itir Aylı, Zeynep Dellaloğlu, Nazmiye Tansu Güler,
Alp Berkay Tunçezen, Nevzat Burak Çubukçuoğlu
Advisor: Assist. Prof. Dr. Leyla Aydın

According to the World Health Organization, Quality of Life is an individual's perceptions in the context of their culture and value systems, and their personal goals, standards and concerns. Previous studies showed that students majoring in medicine were more stressed and thus more prone to psychological problems such as depression and burnout syndrome compared to pupils with different majors. This study aims to examine and compare the quality of life of Başkent University's undergraduate first year students.

The presented study was performed on undergraduate first year students. The width of the study was determined by using Random Layered Sampling techniques on the student acceptance quota of Başkent University in 2016-2017 Education Semesters as 398 students. The exclusion criteria were set to include foreign students, transfer students and pupils who are repeating a semester. The students were subjected to the World Health Organization's WHOQOL-BREF(TR) Quality of Life Assessment Form – the Turkish version being confirmed in February 1999- and consisting of 27 questions. The obtained data will be examined with the appropriate statistics programs.

The study is still in progress.

Key words: Quality of life, student, faculty

Meme Kanserinde Serum ve Glukokortikoid ile İndüklenebilen Kinaz 1'in (SGK1) İnhibisyonu

Elif Haznedaroğlu, A. Lale Doğan

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, MD-PhD programı

Amaç: Triple negatif meme kanserinde (TNMK) glukokortikoid reseptör overekspresyonu kötü prognoza yol açmaktadır. Bu kötü prognozun SGK1 (Serum ve Glukokortikoid ile İndüklenebilen Kinaz 1) molekülünün aktivasyonu ile ilişkili olduğu ortaya konmuştur. Bu protein TNMK hücre dizilerinde yüksek düzeyde ekspresyon göstermekte ve inhibisyon için hedef olarak gösterilmektedir. Bu çalışmada, farklı fenotipik özelliklere sahip TNMK hücre dizilerinde SGK1 molekülünün farmakolojik inhibisyonu sağlanarak, bu inhibisyonun Epitelyal-Mezenkimal değişim (EMT) üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlandı.

Materyal ve Metod: SGK1 ekspresyon düzeyi farklılık gösteren beş TNMK hücre dizisi, hücre kültürü koşullarında çoğaltıldı. Hücreler, SGK1 inhibitörü olan GSK650394 ile 48 ve 72 saat süreyle inkübe edilerek, MTT sitotoksisite yöntemi ile inhibitörün subtoksik dozu belirlendi. Daha sonra, Western blot yöntemi kullanılarak, inhibitörün SGK1 aktivitesine etkisi incelendi. Bu amaçla, SGK1 'in substratı olan NDRG1 molekülünün fosforilasyonundaki değişiklik saptandı. SGK1 inhibisyonunun, E-kaderin ve Vimentin ekspresyonuna etkisi de Western blot yöntemiyle incelendi.

Sonuç: TNMK hücrelerinde, GSK650394'ün SGK1 aktivitesine etkisi, hücre fenotipine bağlı olarak değişmektedir. SGK1'in inhibisyonunun biyolojik etkileri, bu kinaz molekülünün önemli bir terapötik hedef olma potansiyelini güçlendirmektedir.

Inhibition of Serum and Glucocorticoid Inducible Kinase 1 (SGK1) in Breast Cancer

Elif Haznedaroğlu, A. Lale Doğan

Hacettepe University School of Medicine

Aim: Glucocorticoid receptor overexpression leads to worse prognosis in breast cancer, particularly in triple negative type. This change in prognosis has been showed to be due to activation of the Serum and Glucocorticoid Inducible Kinase 1 (SGK1) molecule. This protein is highly expressed in triple negative breast cancer cell lines and is a probable target for pharmacological interventions. In this study, biological effects of SGK1 were studied by inhibiting SGK1 molecule in phenotypically different triple negative breast cancer (TNBC) cell lines, examining the effect of this inhibition on Epithelial-Mesenchymal Transition, which is an important step in metastasis.

Material and Methods: Five different TNBC cell lines which differ in SGK1 expression levels, were incubated in cell culture conditions. Cells were incubated for 48 and 72 hours with the SGK1 inhibitor GSK650394 and subtoxic dose of the inhibitor was determined using MTT cytotoxicity method. Then, the effect of this inhibitor on SGK1 activation was examined. For this purpose, phosphorylation of the NDRG1 molecule, which is a substrate of SGK1, was used. The effect of SGK1 inhibition on E-cadherin and Vimentin expression was also determined with Western Blot.

Conclusion: The effect on SGK1 activity in TNBC cell lines were different according to cell phenotypes. The biological effects of SGK1 inhibition shows the potential of this kinase molecule becoming an important thereupatical target. With the results of this study, we hope to offer an insight to novel molecular interactions in the course to new targeted therapies in breast cancer.

Anti-Tümör İmmün Yanıtta Atipik Duktal Hiperplazi, İnvaziv Meme Kanseri ve Normal Meme Dokusundan Elde Edilmiş Fibroblastların Etkisi

Betül Gök Yavuz, Gürcan Günaydın, Kemal Kösemehmetoğlu,
Derya Karakoç, Figen Özgür, Dicle Güç
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Atipik duktal hiperplazi (ADH) meme kanser gelişimde öncül bir lezyon olarak düşünülmektedir. Fibroblastlar stromada bulunan en önemli hücrelerden biridir ve tümör mikroçevresinde aktive olarak kanserle ilişkili fibroblastlara (KİF) dönüşürler. KİF'ler tümör başlaması ve gelişiminde aktif rol oynayan hücrelerdir. Bunun yanında, tümöre karşı immün cevapları baskılayarak veya immün baskılayıcı hücrelerin göçünü destekleyerek tümör mikroçevresini şekillendirir. Normal dokunun neoplastik dokuya ilerleme sürecine, aktive miyofibroblastların da içinde bulunduğu stromanın önemli bir katkısı vardır.

Yöntemler: Çalışmada redüksiyon mamoplasti ameliyatı ile elde edilmiş normal meme dokusundan eksplant kültür yöntemiyle normal fibroblastlar izole edilmiş ve primer kültürleri yapılmıştır. Meme kanseri tanısı alan hastalardan mastektomi ameliyatı ile elde edilmiş kanserli meme dokusundan yine eksplant kültür yöntemiyle fibroblastlar izole edilmiş ve primer kültürleri yapılmıştır. Bu fibroblastlar immünsitokimya yöntemi ile karakterize edilmiştir. Sağlıklı gönüllü bireylerden alınan kan örneklerinden CD4+ periferik T hücreler izole edilmiştir. Ardından T hücreler (negatif kontrol grubu hariç) CD3/CD28 manyetik boncuklarla aktive edilmiştir. Aktive T hücreler, KİF'lerden, ADH fibroblastlarından ve normal fibroblastlardan elde edilmiş koşullu besiyeri (KB) ile 96 saat kültür edilmiştir. Kültür sonrası T hücre proliferasyonu akım sitometri yöntemiyle belirlenmiştir.

Sonuçlar: İmmünsitokimyasal karakterizasyon sonucunda, ADH fibroblastları, KİF'lere benzer şekilde güçlü vimentin ve α -SMA ekspresyonu göstermiştir. Normal fibroblastlar, α -SMA ekspresyonu göstermemiştir. Bütün fibroblastlar sitokeratin (bir epitel hücre belirteçi) açısından negatif görülmüştür. KİF'lerin tümöre karşı immün yanıtları baskılamak için kullandığı mekanizmalardan biri T hücre proliferasyon inhibisyonudur. Beklenildiği şekilde KİF'ler, normal fibroblastlara göre T hücre proliferasyonunu daha çok baskılamıştır. İlginç olarak, ADH fibroblastları aktive fenotipte olmalarına rağmen normal fibroblastlara benzer bir baskılama göstermiştir.

Effects of Fibroblasts Obtained from Atypical Ductal Hyperplasia, Normal Breast, and Invasive Ductal Carcinoma on Anti-Tumor Immune Response

Betül Gök Yavuz, Gürcan Günaydın, Kemal Kösemehmetoğlu,
Derya Karakoç, Figen Özgür, Dicle Güç
Hacettepe University School of Medicine

Introduction: Atypical ductal hyperplasia (ADH) is thought as a precursor lesion in the development of breast cancer. It is characterized by small atypical ductal lesions that do not possess sufficient features for a definitive diagnosis of ductal carcinoma in situ (DCIS). Fibroblasts constitute one of most important cells in the stroma and turn into cancer associated fibroblasts (CAFs) in the tumor microenvironment. Unlike their normal counterparts, CAFs express alpha smooth muscle actin (α -SMA) and display a characteristic morphology. CAFs not only play an active role in tumor initiation and progression both by soluble factors and direct cell-to-cell contact, but also sculpt the tumor microenvironment by suppressing anti-tumor immune responses directly or by recruiting immunosuppressive cells. Tumor microenvironment involving the activated myofibroblasts has an impact on development of neoplastic tissue.

Methods: Normal fibroblasts (NF) were isolated from normal breast tissue obtained from patients undergoing reduction mammoplasty and cancer associated fibroblasts were isolated from breast tumor tissue obtained from patients undergoing mastectomy, and primary cultures of isolated fibroblasts were established. Then, these fibroblasts were characterized by immunocytochemistry. CD4+ T cells were isolated from healthy volunteer's peripheral blood using magnetic beads. CD4+ T cells (except negative control group) were activated by CD3/CD28 magnetic beads. Activated T cells cultured with conditioned mediums (CM) from CAFs, NFs, or fibroblasts from ADH for 96-h. Proliferation of CFSE (Carboxyfluorescein succinimidyl ester) labeled CD4+ T cells was evaluated by flow cytometry.

Results: Immunocytological characterization of ADH fibroblasts demonstrated strong vimentin (a mesenchymal cell marker) and α -SMA expression. These features were similar with those of CAFs isolated from patients with invasive breast carcinoma. On the contrary, normal fibroblasts isolated from normal breast tissue showed no expression of α -SMA. All of them were negative for cytokeratin (epithelial cell marker). One of the mechanisms that CAFs utilize to suppress anti-tumor immune responses is the inhibition of T cell proliferation. As expected, CAFs suppressed T cell proliferation more than NFs did. Interestingly, although fibroblasts from ADH were activated phenotype, they showed very similar suppressive pattern with NFs.